

**ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ**

Ο ΑΙΩΝ

THE CENTURY
WITH AN ENGLISH SUPPLEMENT

**ΑΘΗΝΑΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1960
ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 19**

ΤΟ "ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ,, ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ

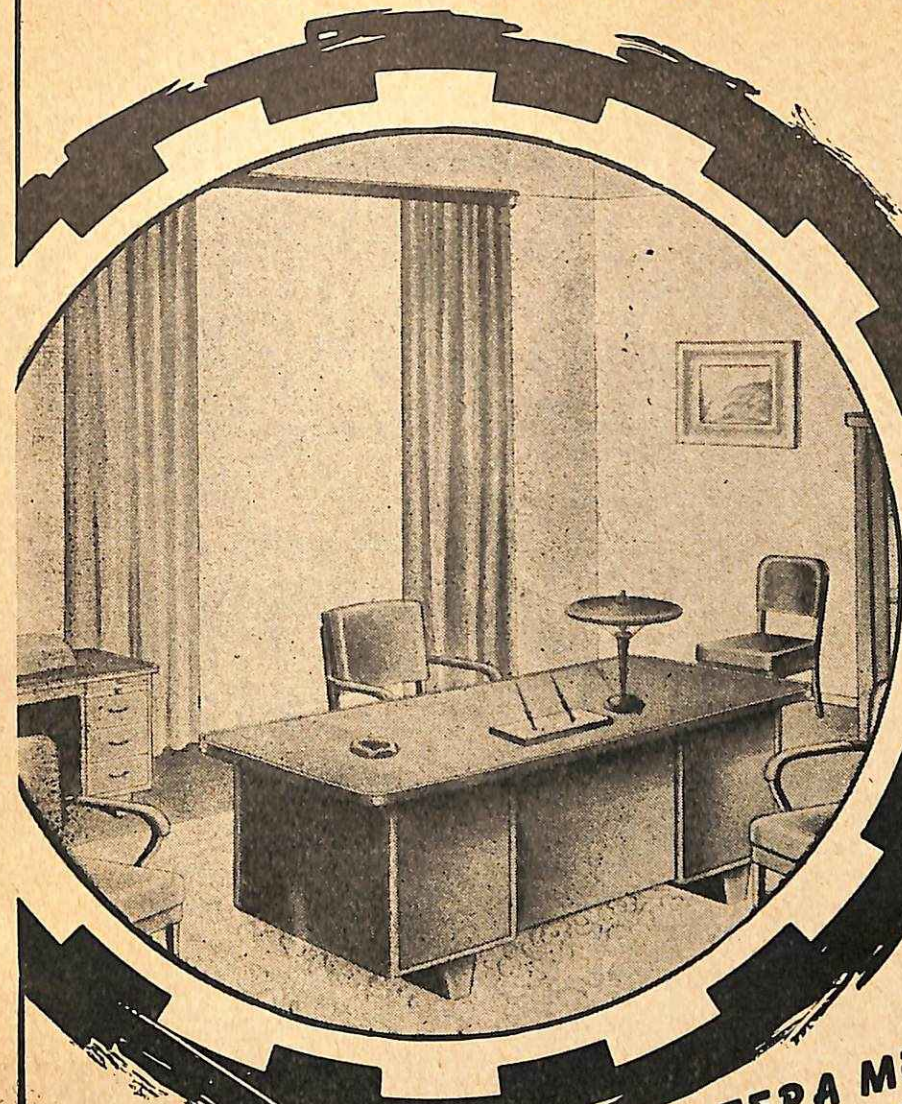

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ ΟΛΥΜΠΟΣ
 ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 33-381

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
 ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
 ΔΩΡΕΑ 49.75.86
 26.8.71
 69955
 ΕΠΕΡΟΜ.
 ΑΡΙΘ.

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ.

ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΕΠΙΠΛΑ
 ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
 ΜΕΤΑΛΛΙΝΩΝ
 ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΕΡΜΕΛΟΥ Α.Ε.

❖❖❖

**Ύδραυλικαί
Εγκαταστάσεις**

**Κεντρικαί
Θερμάνσεις**

✱

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34

Τηλ. 616-951

❖❖❖

**ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ**

✱

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗ

ΚΑ·Ι·ΡΗ 6— ΤΗΛ. 25-494

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΑΒΕΤ ΧΑΤΣΑΤΟΥΡΙΑΝ

✱

ΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΝΤΟΥ 23

Τηλέφ. 90-761

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

**Α. ΚΟΥΤΡΑΚΗΣ
&**

Λ. ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

ΟΔΟΣ ΑΝΤΙΟΠΗΣ 1 (ΒΥΡΩΝ)

ΤΗΛ. 71.905

Αναλαμβάνομεν πάσης φύσεως
ξύλουργικὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας
ὡς ἐπίσης καὶ τοιαύτας γενικῶν
ἐπιπλώσεων

**ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ - ΝΤΕΚΟΡ
Δ. ΠΑΝΑΝΟΣ**

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 29-201

✱

Πελάται μας
ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ - ΠΡΟΑΣΤΙΩΝ

**ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΔΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ
Η ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΣΤΟΑ**

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6
(Πλατεία Κλαυθμώνος)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΓΡΑΦΕΙΑ

Εἰς τὸ πλέον κεντρικόν καὶ ἐμπορικόν
σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ συγκρότημα
Μεγάρων Δραγατσανίου 6—Ἀριστείδου 6
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ & ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΤΟΙΜΟ-
ΠΑΡΑΔΟΤΑ ἐξόχου καὶ πολυτελοῦς κα-
τασκευῆς ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ
καὶ μὲ ὑψηλότατον εἰσόδημα.

Α Ν Ε Γ Ε Ρ Σ Ι Σ

ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

Πανεπιστημίου 34—Ἴπποκράτους 1
τηλ. 614-885 & 614-886

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΓΑΪΤΑΝΟΥ**

Πατησίων 15α
Τηλέφ. 521.105

Ἐκτελοῦνται καλλιτεχνικαὶ
ἐμφανίσεις - μεγεθύνσεις

**ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ**

Σ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ

✱
Πανεπιστημίου 34 (Μέγαρον Παλλάδος)
Τηλέφ. 615-768

**ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΚΑΣ**

Ὁδὸς Σερρῶν ἀριθ. 6
ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΘΕ ΚΟΠΕΛΑΣ

ΙΑΚ. ΣΥΡΙΓΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 38 ΤΗΛΕΦ 616-717

ΓΚΙΚΑΣ - ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ

Όδος Βύσσης 20 - Αθήναι

Τηλέφωνον 29.353

Κοινοί	Ευρωπαϊκά
Ήμικρύσταλλα	Εγχώρια
Διαμαντέ	Οπαλίνες
Χρωματιστοί	Οπαλίτ
M&T	Αρμέ
Securite	κ.λ.π.
κ.λ.π.	

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 613 - 663 — 614 - 885 ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφείον: Κεραμεικός 40 - Τηλ. 522-512

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η γείτων	7
Της Διευθύνσεως	8
Το «σκάνδαλον» του αλουμινίου	10
Εσωτερική πολιτική επισκόπησης	12
«Καλώς άγωνίζεσθε...»	14
Εις ανάληψιν ήθικης βάσεως	15
Ιδιωτική εκπαίδευσις	16
Το ραδιόφωνον ως μέσον εκπαιδευ- σεως	17
Μονόδρομοι και νέος οδικός κώδιξ	20
Ο ευρωπαϊκός τρόπος ζωής και οι υπανάπτυνκτοι	22
Τα προβλήματα της Ν. Αμερικής	24
Η Ελβετία και τα Ηνωμ. Έθνη	26
Το Μεσολόγγι αξιοί προβάδισμα εις την ανασυγκρότησιν της χώρας	29
Ο Απόδημος Έλληνισμός — Πραι- τώρια	31
Παγκόσμιος Ναυτιλία	33
Το δίλημμα της Ούάσιγκτων	36
Ο Νόρσταντ, το NATO και ο Ντέ Γκόλ	37
Βιομηχανία και άφοπλισμός	38
Η Ιορδανία του 1960	40
Ο κόσμος της τέχνης	43
Από μήνα σε μήνα	46
Από τους αγώνας του '21	49

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ

Κίνησις κεφαλαίων και αποθεμάτων χρυσού	25
Επενδύσεις και ανάπτυξεις της Οίκο- νομίας	26
Νέα από την Ελλάδα	27
Το έργοστάσιον αλουμινίου	28

Συνδρομαί: Ίδιωτών έτησία δρχ. 100 έξάμηνος » 65	
Τραπεζών, Άνων. Έ- ταιρειών, Ν.Π.Δ.Δ. έτησία » 200 έξάμηνος » 140	
Έξωτερικού μετά τελών άποστολής \$ 18	

Έμβάσματα:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
Πανεπιστημίου 34 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ

Άνω: Οι νικηταί των Βαλκανικών ά-
γώνων που διεξήχθησαν εις τδ Παναθη-
ναϊκόν Στάδιον μεταξύ 22ας — 25ης Σε-
πτεμβρίου. Κάτω: Γενική άποψις του
συνγκροτήματος των κτιρίων των Ήν.
Έθνών εις Ν. Υόρκην όπου συνεδριάζ-
ουν κατ' αὐτάς τὰ μέλη του Οργανισμού.

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 19
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1960

Η ΓΕΙΤΩΝ

Τὰ γεγονότα της 27ης Μαΐου, που ώδήγησαν εις την άνατροπήν της
κυβερνήσεως Μεντερές, έσήμαναν την άπαρχήν νέας περιόδου εις
την έθνικήν ζωήν της γείτονος. Μετά τὰ γεγονότα ο ΑΙΩΝ εις άθροον
άπεκάλυψε τὰ βαθύτερα αίτια της άνατροπής και διετύπωσε την άποψιν
ότι ο Μεντερές έξεδιώχθη διότι αί διαπραγματευτικαί ικανότητες του ί-
διου και της κυβερνήσεως του είχαν εξαντληθῇ, όπερ και άληθέστατον.

Έκτοτε σημαντικά ζυμώσεις λαμβάνουν χώραν εις την Τουρκίαν,
που προδικάζουν σοβαράς ανακατατάξεις των πολιτικών δυνάμεων, έν
όψει της γενικωτέρας καταστάσεως εις την έγγυνς Ανατολήν και του οί-
κονομικού άδιεξόδου, που έχει περιέλθῃ ή χώρα αυτή. Η άποτυχία
της νέας κυβερνήσεως να κερδήσῃ τὰς μάζας των άγροτών, έπεισεν την
τουρκικήν ήγεσίαν να αναβάλῃ τὰς έκλογάς δι' ευθετώτερον χρόνον ένῳ,
παραλλήλως, άπεφάσισεν την έντασιν της προπαγανδιστικής έκστρα-
τείας εις τὰς περιοχάς της Ανατολίας, όπου τδ παλαιόν κίθεστώς εξα-
κολουθεί να διατηρῇ μέγα αριθμόν όπαδών. Αί πληροφορίες περι της νέας
προσπαθείας αναφέρουν ότι ή παθητική αντίστασις των χωρικών ηδξήθη
τελευταίως άντι να μειωθῇ και ότι οί άποσταλέντες υπό της κυβερνή-
σεως προπαγανδισταί έξεδιώχθησαν κακήν κακώς υπό των κατοίκων. Κα-
τόπιν της άποτυχίας αυτής έδόθη εις την άστυνομίαν ένδυνάτη δικαι-
δοσία να προβαίη εις συλλήψεις πολιτών, ένῳ ο χρόνος προφυλακίσεως
των συλλαμβανομένων κατέστη ακαθόριστος. Επίσης επαναφέρονται
έν ισχύι τὰ επαναστατικά δικαστήρια που έλειτούργησαν τδ 1920
έπι Κεμαλ Αττατούρκ, τὰ όποία, κατόπιν συνοπτικής διαδικασίας, έπι-
βάλλουν άυστηράς ποινάς, μηδὲ και της θανατικής ποινής εξαιρουμένης
εις τούς προπαγανδίζοντας κατὰ του καθεστώτος. Εκείνο που εξακολουθεί,
παρ' όλα ταύτα, να παραμένῃ ακαθόριστον είναι ή πολιτική άπόχρωσις
του νέου καθεστώτος. Τδ προσφάτως εκδηλωθέν κύμα σωβινισμού, ως ή
άπαγόρευσις της χρησιμοποίησεως άλλης γλώσσης πλην της τουρκικής,
τδ φημιολογούμενον κλείσιμον των ξένων σχολών, καθώς και ή πολεμική
που εξαπελύθη έναντίον των ευρωπαϊκών και άμερικανικών εταιρειών
εις την χώραν, άποκαλύπτει την ύπαρξιν ισχυράς έθνικιστικής όμάδος
εις τούς κόλπους της κυβερνήσεως, ή όποία επιβάλλει τὰς άπόψεις της
εις τόν στρατηγόν Γκιουρσέλ. Αρχηγός της όμάδος αυτής φέρεται ο
Τουρκοκύπριος συνταγματάρχης Άρπασλάν Τουρκές, του όποίου αί με-
γάλα φιλοδοξία και αί ικανότητες άπεδείχθησαν κατὰ την διάρκεια του
κινήματος του Μαΐου, διαδραματίσαντος πρωτεόντα ρόλον εις την άνα-
τροπήν του Μεντερές. Αί πολιτικάς πεποιθήσεις του συνταγματάρχου
Τουρκές διαπνέονται υπό ισχυρών σωβινιστικών τάσεων, πράγμα που
ήνάγκασε τόν Ισμέτ Ινονού να τόν έγκλείσῃ εις τὰς φυλακάς επί άρκετόν
χρονικόν διάστημα, όταν ευρίσκετο εις την άρχήν. Σήμερον, παρ' όλα
ταύτα, ο συνταγματάρχης φέρεται ως ο πιθανώτερος διάδοχος του στρα-
τηγού Γκιουρσέλ εις την διακυβέρνησιν της γείτονος, διά να αναλάβῃ
ή Τουρκία, ως ο ίδιος λέγει, τόν άρμόζοντα εις αυτήν ήγετικόν ρόλον με-
ταξὺ των κρατῶν του Ισλάμ.

Η αναβίωσις του έθνικιστικού πνεύματος εις τὰς τουρκικάς μάζας
παρακολουθεΐται με εύλογον άνησυχίαν από την έλληνικήν μειονότητα της
Κωνσταντινουπόλεως και με άνάλογα αισθήματα από την ήγεσίαν της
Κύπρου. Τὰ γεγονότα της 6ης Σεπτεμβρίου 1955, ή συνεχιζόμενη
προκλητικότητα των Τουρκοκυπρίων και τδ έπεισόδιον του Έβρου έπι-
βάλλουν εις την έλληνικήν κυβέρνησιν την λήψιν όλων των μέτρων, που θα
άπέκλειον επανάληψιν των τουρκικών άγριοτήτων κατὰ του έλληνικού
στοιχείου. Θα πρέπει δὲ έν προκειμένῳ να τονισθῇ ότι ή έλληνική κοινή
γνώμη εξήντηλσε πᾶν όριον όπομονής και άνεκτικότητος έναντι των,
κρυπτομένων όπισθεν του τουρκικού όχλου, παλαιών και νέων σωβινι-
στών.

ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

Τὸ «σκάνδαλον» τοῦ ἀλουμινίου

Αργούσης τῆς Βουλῆς, λόγω τῶν θερινῶν διακοπῶν, ἐψηφίσθη πρὸς ἡμερῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος, νομοθετικὸν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου κυροῦται ἡ συναφθεῖσα σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κάτωθι ἐπιχειρήσεων — ὁργανισμῶν :

1. Τοῦ γαλλικοῦ οἴκου «Πεσινέ».
2. Τοῦ ἐφοπλιστοῦ Σταύρου Νιάρχου.
3. Τοῦ Ὁργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΟΒΑ).
4. Τοῦ ἀμερικανικοῦ οἴκου «Ρεύ-νολντς Ἰνκορπ».

Διὰ τῆς συμβάσεως οἱ ἀνωτέρω, κατὰ συμμετοχὴν ἀντιστοίχως 50 %, 21%, 12% καὶ 17% εἰς τὸ συνεισφερθῆσιν κεφάλαιον, ἀναλαμβάνουν τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας παραγωγῆς ἀλουμινίου εἰς ποσότητα 52.500 τόννων ἐτησίως.

Ἡ σύμβασις, ὑπέστη ἤδη ἀρκετὰς ἐπικρίσεις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καταρτίσεώς της καὶ τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀλλὰ ἡ ἀγνοία τῶν σχετικῶν ὁρῶν ἐκ μέρους τῶν ἐπικριτῶν λόγω τῆς τηρηθείσης καὶ εἰς τὸ θέμα αὐτό, ἴσως μέχρι ἐνὸς σημείου δικαιολογημένης ἐκ τοῦ κινδύνου κερδοσκοπικῶν παιγνιδίων, μυστικότητος, ἡμπόδισε τὰς ἐπικρίσεις νὰ λάβουν συγκεκριμένην μορφήν καὶ ἐπομένως περιώρισε καὶ τὴν ἀπήχησιν τῶν ἐπικρίσεων εἰς «φιλολογικὰ» σχεδὸν περιθώρια. Τελείως διαφορετικὴ ὅμως ὑπῆρξεν ἡ εἰκὼν κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κειμένου τῆς συμβάσεως εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ κυρωτικοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος. Παρὰ τὴν, ἀπὸ ἀπόψεως κοινοβουλευτικῆς τακτικῆς, ἐπιλογὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ καταλληλοτέρου χρόνου διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Ν.Δ. εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ πλείστοι τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτευσεως ἀπουσίαζον ἐκ τῆς χώρας. Παρὰ τὴν πρωτοφανῆ εἰς συντομίαν χρόνου ἐπίδοσιν τὴν ὁποῖαν ἐσημείωσαν αἱ κυβερνητικαὶ ὑπηρεσίαι εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως, τὴν ὑπογραφὴν της καὶ τὴν διανομὴν τῶν κειμένων. Παρὰ τὴν ἄλλην ἐπίδοσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ μηχανισμοῦ ἐν γένει τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σχεδίου νομοθετικῆς διατάγματος, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ σάλος δὲν ἀπεφεύχθη. Βεβαίως, ἡ σύμβασις ἐκυρώθη, ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς δηλαδὴ ἐπετεύχθη, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν τακτικὴν, ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἐτραυματίσθη, τελοῦσα εἰσέτι ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν. Ἐτραυματίσθη ἐπίσης ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀλουμινίου ἐν Ἑλλάδι ἐκ τοῦ τρόπου χειρισμοῦ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 35 τοῦ Συντάγματος, δὲν κατῴρθωσαν νὰ ἐκκαθαρίσουν τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἀπαλλάξουν τὸ ἑλληνικὸν ἀλουμίνιον ἀπὸ τὰς κηλίδας τὰς ὁποίας, ἐν τῇ γενικότητι τῆς ἐπικρίσεως, ἔρριψε ἡ ἀντιπολιτεῦσις καὶ δὲν κατῴρθωσε ν' ἀπαλείψῃ ἡ Κυβέρνησις.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ συζήτησιν τὰ κύρια σημεία, περί τῶν ὁποίων περιστράφη ἡ ἐπικρίσις τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεῦσεως δύνανται νὰ συνοψισθῶν εἰς τὰ ἑξῆς:

1. Ὅτι ἡ σύμβασις ἐν τῷ συνόλῳ της ἀποτελεῖ παραχώρησιν εἰς τὴν ξένην ἐκμετάλλευσιν.

2. Ὅτι διὰ τοῦ καθορισμοῦ τιμῆς 9,3-10,8 λεπτῶν κατὰ κιλόβατ παρασχεθῆσιν ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας, οὐσιαστικῶς ἐπιδοτεῖται ἡ ἐν λόγω βιομηχανία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ ποσοῦ τῆς τάξεως τῶν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθιστᾷ προβληματικὴν εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

3. Ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτηθεῖσας δαπάνης, ὑπολογιζομένης ἐν τῇ συμβάσει εἰς 75 ἑκατομμύρια δολλάρια εἶναι ὑπερβολικὸς καὶ ὅτι τὰ ἔργα θὰ στοιχίσουν 50 περίπου ἑκατομμύρια, ἐπομένως εἰς τὴν οὐσίαν, δωρίζονται εἰς τοὺς ἀναδόχους, κυρίως ξένους κεφαλαιούχους ὡς προελέχθη, 25 ἑκατομμύρια δολλαρίων ὑπὸ μορφήν ὑπερτιμῆσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐπενδυθησόμενων κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν.

4. Ὅτι παρέχεται εἰς τὴν νέαν ἑταιρίαν μονοπώλιον ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν τῆς προϊόντων ἐν Ἑλλάδι, ἀπαγορευομένης τῆς διαθέσεως ὁμοειδῶν προϊόντων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

5. Ὅτι, τελικῶς, παρέχεται ἡ εὐχέρεια διὰ τῆς συμβάσεως εἰς τὴν ἑταιρίαν ὅπως ἀντὶ τῶν ἑλληνικῶν βωξιτῶν, εἰσάγῃ βωξίτας καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς κατεργασίαν ἐν Ἑλλάδι, δημιουργοῦσα οὕτω μόνιμον ἀπείλην κατὰ τῆς ὁμαλῆς παραγωγῆς καὶ τῆς τιμῆς διαθέσεως τῶν ἑλληνικῶν βωξιτῶν.

Ἐν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσα ὑπερβολικῶς ἀναφέρονται ὡς θανάσιμα, κατὰ τοὺς ἐπικριτὰς, ἀμαρτήματα τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως, εἶναι ὑπαρκτὰ μειονεκτήματα τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας. Ἀλλὰ ἐξ ἴσου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσα ἀντιπαρέταξεν ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπικρίσεων, οὔτε καὶ αὐτὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἀναμφισβητήτως ὑφισταμένων δικαιολογητικῶν. Ἐν ὀλίγοις ἡ μάχη καὶ ὁ θόρυβος, δύνανται μετὰ γνώμης νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι δὲν διεξάγεται καὶ δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν βαθύτεραν οὐσίαν τοῦ θέματος.

Βεβαίως, ὡς ἱσχυρίσθη ὀρθῶς ἡ Κυβέρνησις, εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἡ παρεχόμενη εἰς τὰς βιομηχανίας ἀλουμινίου ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια, διατιμᾶται πάντοτε χαμηλότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα τιμολόγια ἡλεκτρικῆς καταναλώσεως, δηλαδὴ κατὰ κάποιον τρόπον ἐπιδοτεῖται ἡ βιομηχανία ἀλουμινίου εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς Οἰκονομίας. Καὶ εἰς τὸν Καναδᾶν ἀκόμη ὑπάρχει μία ἐπιδοτήσις τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος δι' ἀλουμίνιον. Καὶ τὸ θέμα δὲν ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ προοδευτικὴ μείωσις τῆς τιμῆς τοῦ παρεχομένου εἰς τὴν λιανικὴν καταναλώσιν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, διότι αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι εὐρίσκεται εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, σύμφωνα μὲ τὰ κατὰ μέσον ὅρον κρατοῦντα εἰς τὰς λοιπὰς ἐυρωπαϊκὰς χώρας. Τὸ πρόβλημα ἦτο ἡ ἐξασφάλισις τῆς λειτουργίας βιομηχανίας ἀλουμινίου ἐν Ἑλλάδι. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐν Ἑλλάδι ὁργανισμὸς ἡλεκτρισμοῦ, θεωρεῖ ἐφικτὴν τὴν χορήγησιν τοῦ ρεύματος εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν κατὰ τὰς συμφωνηθείσας ποσότητας, μὲ τὴν ὑπεύθυνον διαβεβαίωσιν ὅτι τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ δυσμενῶς τὸ ὑπόλοιπον πρόγραμμα ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ τῆς συμβάσεως δὲν εἶναι θανάσιμον.

Οὔτε ἐπίσης εἶναι θανάσιμον τὸ γεγονός ὅτι ἡ λειτουργία τῆς βιομηχανίας ἀλουμινίου θὰ παρεμποδίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν προϊόντων ἀλουμινίου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀκόμη καὶ δι' ἀσημάντους ἐγγχωρίους βιομηχανίας, ὅλα τὰ κράτη εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, παρέχουν κάποιον προστατευτισμὸν. Θὰ ἦτο ἐκτὸς πάσης πραγματικότητος νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ προστατευθῇ μία μόλις ἱδρυμένη, θεμελιωδιστάτης δὲ σημασίας, διὰ τὴν χώραν, βιομηχανία. Ἄλλο τὸ ζήτημα τῶν περιθωρίων προστασίας, περὶ τοῦ ὁποῖου ὅμως δὲν ἐγένετο λόγος, ὥστε νὰ

κριθῇ μήπως ἡ παρεχόμενη προστασία εἶναι ὑπερβολικὴ μέχρι σημείου ὥστε νὰ παραβλάπτῃ τὸ γενικώτερα ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ἡ διαφορὰ ἐπίσης μεταξὺ τοῦ ἐν τῇ συμβάσει ἀναφερομένου κόστους κατασκευῆς καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεῦσεως ὑποστηριζομένου ὡς ἀληθοῦς, βεβαίως δὲν εἶναι ἐπαινετὰ, οὔτε ὅμως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στοιχεῖον καταδίκης τῆς ἐν γένει κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Διαφορὰ τιμολογίου τοιαύτης φύσεως κατασκευῶν ἐν Ἑλλάδι, εἴτε ὑπὸ ἐγγχωρίων ἀναδόχων ἀναλαμβάνομένη εἴτε ὑπὸ ἀλλοδαπῶν, οὐδέποτε ὑπῆρξε μικρότερα. Καὶ ἐπὶ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τὰ ἔργα τῆς «Φαουντέσιον» ἐνεφάνισαν περιθώριον πρὸς τὰ ἀνω ἀνώτερον τοῦ διὰ τῆς συμβάσεως ἀλουμινίου ἐπισημῶς ἀναγνωριζομένου καὶ ἐπὶ τῆς προηγούμενης Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ὑπουργοῦντος τοῦ σήμερον εἰς τὴν παράταξιν τῶν ἐπικριτῶν εὐρισκομένου τότε ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ὑπεγράφη ἡ σύμβασις μὲ τὴν «Ομνίουμ Λυωναί καὶ Κοτεσί» διὰ τὸ ὕδρον ἡλεκτρικὸν ἔργον τοῦ Μέγδοβα, προϋπολογισθείσης δαπάνης 16 ἑκατ. δολλαρίων, διὰ τὰ καταλήξωμεν αἰσίως εἰς τὸ ὕψος τῶν 30 ἑκατ. δολλαρίων. Ἀλλὰ καὶ διὰ μικρότερα καὶ ἀσήμαντα, ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔργα, ὅπως τὰ πολυθρύλητα «βότσαλα» τῆς Ὀμονοίας, παρὰ τοὺς «διαγωνισμοὺς» καὶ τὰς μειοδοσίας, ἐφθάσαμεν δι' ἄλλης ὁδοῦ, διὰ τῆς μεθόδου τῶν «ἀπολογιστικῶν» καὶ τῆς «ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεως» εἰς τιμολόγια πολλαπλάσια τῶν προϋπολογισμῶν. Καὶ εἰς τὰς προαναφερθείσας περιπτώσεις ἐπρόκειτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, περὶ κεφαλαιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἀπ' εὐθείας, ἐνῶ τουλάχιστον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσην τὰ κεφάλαια καταθέτει ἡ ἀνάδοχος ἑταιρία, ἡ ὁποία περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ποσοστὸν τοῦ κέρδους ἐπὶ τῶν ὑπερβάσεων, δαπανᾷ ἐν τούτοις τὸ κεφάλαιον ἐξ ἰδίων. Περὶ προσθέτου τόκου λοιπὸν πρόκειται ἐν τῇ οὐσίᾳ.

Καὶ τὸ περὶ εἰσαγωγῆς ξένων βωξιτῶν σημείον δὲν εὐσταθῇ ὡς καίριον ἐλάττωμα. Αἱ ἐπὶ τοῦ σημείου δὲ αὐτοῦ ἐπικρίσεις πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τυχόν τῆς συμπαθείας τῆς μεγάλης μάχης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι τὸ ἐπιχείρημα ἐμφανίζεται λογικῶς χωλαίνον καὶ ἐπομένως μὲ ὑποπτον ὑποστήριξιν. Διότι, διατὶ ἡ ἑλληνικὴ ἑταιρία ἀλουμινίου, θὰ ἀρνήσθῃ τὴν προμήθειαν ἑλληνικῶν βωξιτῶν, χάριν πρώτης ὕλης εἰσαγομένης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ; Οἱ ἑλληνικοὶ βωξίται εἶναι γνωστῆς ποιότητος καὶ δεδομένου ὅτι θὰ εὐρίσκωνται πλησίον τοῦ σημείου ἐπεξεργασίας των, κατὰ τεκμήριον θὰ προτιμῶνται. Βεβαίως, ἐάν δὲν περιελαμβάνετο ὁ προμνησθεὶς ὁρος ἐν τῇ συμβάσει, θὰ ἦτο εὐχερὲς εἰς τοὺς σημερινούς ἱδιοκτῆτας μεταλλείων βωξιτῶν νὰ ἐκβιάσουν ὑπὲρ αὐτῶν συμφερωτέρους ὁρους ἐφοδιασμοῦ τῆς ἱδρυθεῖσας βιομηχανίας ἀλουμινίου διὰ τῆς πρώτης ὕλης. Θὰ ἀπέσπᾶτο δηλαδὴ ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων αὐτῶν ἱδιοκτῆτων μεταλλείων προνόμιον, ὑπὸ μορφήν ἐπαχθεστάτου, εἰς βάρος τοῦ συνόλου, μονοπωλίου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποφεύγεται διὰ τὸ τεθέντος ἐν τῇ συμβάσει ὁρου. Δὲν δημιουργεῖται δηλαδὴ μονοπώλιον ὑπὲρ τῆς ἱδρυθεῖσας ἑταιρίας, ἀλλὰ ἀποφεύγεται ἡ ἱδρυσις μονοπωλίου ὑπὲρ ἐλαχίστων Ἑλλήνων ἱδιοκτῶν μεταλλείων βωξιτῶν, οἱ ὁποῖοι, εἰναι γνωστὸν ἄλλωστε ὅτι τὸ μέγιστον ἀν μὴ τὸ ἀπαντῶν τῶν κεφαλαιῶν των, δὲν συνεκέντρωσαν διὰ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας καὶ δραστηριότητος, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς βοήθειας.

Αἱ ἐπικρίσεις τῆς ἀντιπολιτεῦσεως ἐπομένως, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἔχουν ἀπαράσάλευτον βάσιν, τουλάχιστον ἐκεῖνα αἱ ὁποῖα μέχρι στιγμῆς δημοσίᾳ διευτυπώθησαν. Καὶ θὰ ἦτο εὐχερὲς εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τοῦ συν-

τονισμοῦ ὑπουργόν, νὰ ἀπαντήσῃ ψυχραίμως εἰς αὐτὰς καὶ νὰ τὰς ἀναίρεσῃ μίαν πρὸς μίαν, ἐάν δὲν συνεδύαζε ἡ ἐπικρίσις μὲ ὑβριστικὴν βιαιότητα καὶ ἡ κυβερνητικὴ ἀπάντησις μὲ περιφρόνησιν πρὸς τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ ἀπώλειαν τῆς ἀπαραιτήτου εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς ψυχραιμίας. Διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπώλεσε τὴν ψυχραιμίαν της, κατελθοῦσα καὶ αὐτὴ, κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Ἐξουσιοδοτήσεως συζήτησιν, εἰς ἐπίπεδον ἀνταποδόσεως ὕβρεων πρὸς τὴν κακῶς, κάκιστα καὶ ἀνεματίστως προσφυγούσαν εἰς τὰς ὕβρεις ἀντιπολιτεῦσιν. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἱδρυσις βιομηχανίας ἀλουμινίου, τοποθετουμένη εἰς τὸ γενικὸν πολιτικὸ-οικονομικὸν πλαίσιον τῆς σήμερον, ἀποτελεῖ θεμέλιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ στηριχθῇ οἰαδήποτε θριαμβολογία. Ἄλλοι ὅμως εὐρίσκονται τὸ καίριον ἐλάττωμα. Δὲν εἶναι οἱ γενικοὶ ἢ οἱ ἐν λεπτομερείαις ὁροὶ τῆς συμβάσεως περὶ ἱδρύσεως βιομηχανίας ἀλουμινίου, οἱ συνιστῶντες τὸ βασικὸν ἐλάττωμα καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ οικονομικὸν σφάλμα καθ' ἡμᾶς, τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νοσεῖ εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, εἶναι ἡ γενομένη ἐπιλογὴ τοῦ ΧΡΟΝΟΥ διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως βιομηχανίας ἀλουμινίου ἐν Ἑλλάδι. Διότι εἰς τὰς βασικὰς βιομηχανίας, τοῦ εἶδους τῆς ἱδρυθεῖσας, δὲν ἀποβλέπει κανεὶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν καθ' ἑαυτὴν τῆς ἱδρυομένης βιομηχανίας βάσεως, ἀλλὰ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς καὶ χάρις εἰς αὐτήν, δευτερευούσας ἐξηρημένους βιομηχανίας. Δὲν εἶναι οἱ 500 ἢ 1.000 ἐργατοῦπάλληλοι τοὺς ὁποῖους θ' ἀπασχολήσῃ ἡ ἱδρυθεῖσα βιομηχανία ἀλουμινίου, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξηρημένων ἐκ τοῦ ἀλουμινίου βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν τὸ ὁποῖον δύναται νὰ δημιουργηθῇ καὶ νὰ γενήσῃ εὐρύτατον κύκλον ἀπασχολήσεως καὶ οικονομικῆς γενικῆς δραστηριότητος. Αὕτη εἶναι ἡ προσδοκώμενη ὠφέλεια τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπὸ τὴν ὑπὸ ἱδρυσιν βιομηχανίαν. Ὅπως δὲν εἶναι τὸ νηματούργειον ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἰσπράττει ἡ ἐθνικὴ Οἰκονομία, ἀλλὰ τὰ δημιουργούμενα ἐκ τῆς ὑπάρξεως του καὶ τῆς παραγωγῆς του, ἔτοιμα προϊόντα, μέχρι τοῦ ὑποκαμίον καὶ τῆς γραβάτας. Καὶ ἐρωτᾶται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν: Ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις, διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως; Καθ' ἡμᾶς, μὲ τὴν σημερινὴν πραγματικότητα ὅπου ἡ χώρα φέρεται εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐυρωπαϊκῶν κρατῶν, τελευταία καὶ πολὺ κάτω πάσης ἄλλης, εἰς κατὰ κεφαλὴν κατανάλασιν προϊόντων ἀλουμινίου, αἱ προϋποθέσεις δὲν ὑπάρχουν. Ἐλλείπει τὸ λίκνον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐναποτεθῇ τὸ κυοφορούμενον βιομηχανικὸν νεογόνον. Ἰδρύομεν μὲ θυσίας, κλωστήριον καὶ νηματούργειον πλῆρες, χωρὶς νὰ ὑπάρχει οὔτε ἓνας ἀργαλειὸς διὰ τὴν ὕφανσιν, χωρὶς οἱ Ἕλληνες νὰ ἔχουν συνηθίσῃ εἰς τὴν καταναλώσιν ὑφάσματος, ἀλλὰ νὰ περιβάλλονται κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ δέρματα ζώων. Πῶς θὰ μὴν εἶναι κολακευτικὴ ἡ εἰκὼν ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς φιλοτιμίας, ἀλλὰ εἶναι πραγματικὴ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῶν δεδομένων τῆς νέας βιομηχανίας.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπικροτήσωμεν τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν, ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦσα βιομηχανία ἐπεξεργασίας ἀλουμινίου, ὑπέστη καὶ ὑφίσταται τόσας ταλαιπωρίας ἐκ μέρους τοῦ ἰδίου τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει αἰρνιδίως τὴν ἱδρυσιν τῆς νέας αὐτῆς βιομηχανίας βάσεως; Πέραν αὐτοῦ, εἶναι γεγονός καὶ ἃς παύσωμεν προκειμένου περὶ πραγματικῶς ἐθνικῶν συμφερόντων νὰ κρυπτόμεθα ὀπισθεν ἀδικαιολογητῶν ματαιοδοξίας καὶ ἀλληλοεπαίνων ἐκτὸς πραγματικότητος, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδυθῶμεν ἐπωφελῶς διὰ τὴν ἐθνικὴν Οἰκονομίαν εἰς τόσον μέγα ἔργον, ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς κατασκευῆς, ὅταν τὸ ὑποπολλαπλάσιον αὐτοῦ ὕδρον ἡλεκτρικὸν ἔργον τοῦ Μέγδοβα, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν μόνον μίαν πτυχὴν καὶ διὰ τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 42)

Μετά την αναταραχήν ή όποία προεκλήθη έκ τών κινήσεων του άρχηγού τών Φιλελευθέρων κ. Σ. Βενιζέλου, ή έπακολουθήσασα χαλάρωσις έφερε και φέρει όλα τα στοιχειά της έσωτερικής πολιτικής ύποθερμίας τα όποία είναι χαρακτηριστικά της προσφάτου πολιτικής ζωής του τόπου

Έσωτερική πολιτική έπισκόπησις

Εάν έλλειψαν θεαματικά και θορυβώδεις εξελίξεις, έν τούτοις δέν παρετηρήθη και πλήρης άπραξία. Από την τρόπον τινά άδράνειαν της προηγηθείσης δραστηριότητας και με άξονα πάντοτε τόν ίδιον, της προσπάθειας δηλονότι εξασφάλισης της ήγεσίας ενιαίας αντιπολιτεύσεως, εξηκολούθησε ή ήλαττωμένη πολιτική δραστηριότης. Αύτην την φοράν κυρίως από την πρωτοβουλίαν της Ένιαίας Δημοκρατικής Άριστερās.

Πράγματι, όσον και εάν εις την ουσίαν τα πράγματα δέν έχουν ούτω, τυπικώς ή Ε.Δ.Α. άποτελεί τό μεγαλύτερον κόμμα της αντιπολιτεύσεως, την αξιωματικήν αντιπολίτευσιν ή όποία έν τούτοις μέχρι στιγμής και από τών άρχών της ανοίξεως, έτήρησε καθαρώς παθητικήν στάσιν εις τās σημειωθείσας εξελίξεις και προσπάθειας. Η στάσις της Ε.Δ.Α. υπήρξε καθαρώς άμυντική καθ' όλον τό διάστημα, και δύναται μάλιστα να υποστηριχθί, και φυγομαχούσα. Έν τούτοις, δεδομένου θέματος ένότητος της αντιπολιτεύσεως και προετοιμασίας του κλίματος της κυβερνητικής διαδοχής, τό λογικώτερον θα ήτο όπως ή αξιωματική αντιπολίτευσις, συνδυάζουσα, εις την προκειμένην περίπτωσιν, και τό προσόν της ζηλευτής κομματικής πειθαρχίας στελεχών και όπαδών, τεθή σημαϊόφόρος και διαδραματίση πρωτεύοντα ρόλον εις τās ζυμώσεις, τās συνεννοήσεις και τās, ελίκρινεις ή όχι άδιάφορον, πάντως καταβληθείσας, συντόνους προσπάθειας έννοιοήσεως της αντιπολιτεύσεως.

Η περίεργος στάσις της ΕΔΑ

Η ΕΔΑ έν τούτοις δέν μετέσχε πρωτοβούλως, τουλάχιστον μέχρι τών άρχών του παρελθόντος μηνός Αυγούστου, εις τα διαδραματισθέντα. Με μίαν στάσιν «λαμπράς άπομονώσεως» παρηκολούθησεν άφ' ύψηλου τα γενόμενα και δέν έπενεθί παρά με εξαιρετικήν χλιαρότητα, κυρίως δια να άνακόψη τόν ένθουσιασμόν τόν όποιον εις κάποιο στάδιον τών έκδηλώσεων, έφάνη έκφράζουσα ή Δημοκρατική Ένωσις του κ. Η. Τσιριμώκου. Όλος άπροσδοκότης και κατά τρόπον μάλλον καινοφανή έπήδησεν ή Ε.Δ.Α. εις τό προσκήνιον της πολιτικής παραστάσεως την στιγμήν άκριβώς, κατά την όποιαν ή όλη κίνησις της έννοιοήσεως της αντιπολιτεύσεως έγκατέλειπε και τα τελευταία ίχνη του σοβαρού και περιεβάλλετο άπροκαλύπτως πλέον τόν χιτώνα της γελοιοποίησεως και έπομένως της ανοικτήμονος ταφής εις την συνείδησιν της λαϊκής μάζης. Διότι είναι γνωστός ό χιουμοριστικός τρόπος με τόν όποιον κατά κανόνα ό έλληνικός λαός θάπτει τα πολιτικά κινήματα τα όποια δέν τόν ικανοποιούν.

Η περίεργος αυτή και καθυστερημένη είσοδος της Ε.Δ.Α. εις τόν φθίνοντα χορόν της «έννοιοήσεως» έσημειώθη δια του δημοσιογραφικού όργάνου της άκρας άριστερας, και μάλιστα ούτε καν δια της κυρίας άρθρογραφίας του όργάνου αυτού και κατά τρόπον άμεσον, αλλά δια της στήλης της αναλύσεως της πολιτικής καταστάσεως όπου, κατά τρόπον έμμεσον, ξεφερόμετο ή ανάγκη της έννοιοήσεως και έτίθεντο αι προϋποθέσεις υπό τās όποιās ή έννοιοήσις αυτή θα ήτο έφικτή, συμμετοχή της Ε.Δ.Α. Αί προϋποθέσεις αύται άπέκλειον την «μυστικήν» κομματικήν ύποστήριξιν άλλων όργανισμών, επί της όποιās τόσας έλπίδας είχε στηρίξει ή ήγεσία του κόμματος τών Φιλελευθέρων κατά τό ταξίδιον εις Μόσχαν και άμέσως μετ' αυτό. Έπιπλέον αι άπαριθμούμεναι προϋποθέσεις περιείχον άρκετήν δόσιν της «σκληρότητος» από την όποιαν έγαρκτηρίσθη διεθνώς τό κομμουνιστικών κινήμα, μετά την άποτυχίαν της διασκέψεως κορυφής τών Παρισίων. Όλόκληρος δέ ή δοθείσα γενική κατεύθυνσις ήτο

της ανάγκης τών ύπολοίπων κομμάτων της αντιπολιτεύσεως όπως, έγκαταλείποντα τόν βαυκαλισμόν προς πāsαν ιδέαν «άφανους μετώπου» ή «μυστικής ένισχύσεως» έκ μέρους της Ε.Δ.Α. εις τούς πολιτικούς των ύπολογισμούς δια την έπιτυχίαν της έπιδιωκομένης έννοιοήσεως, άκλουθήσουν την γραμμήν της «μαχητικής» αντιπολιτεύσεως δια της κινητοποιήσεως τών λαϊκών μαζών προς άνατροπήν της Κυβερνήσεως. Η κινητοποίηση αυτή έφέρετο ως άναπόφευκτος, προφανώς κατά τό Ιταλικόν πρότυπον, με «μίνιμουμ» τόν άνασηματισμόν της Κυβερνήσεως και «μάξιμουμ» την άντικατάστασιν της.

Αί άπόψεις τών Προοδευτικών

Είναι άμφίβολον εάν αι κατά τόν τρόπον αυτόν διατυπωθείσαι προτάσεις της Ε.Δ.Α. θα έπροκάλουν σβραράν τινά αντίδρασιν χωρίς την άμεσον επέμβασιν τού άρχηγού τών Φιλελευθέρων κ. Σ. Βενιζέλου ό όποιος, ευθύς μετά την δημοσίευσιν τών άπόψεων αυτών, έσπευσε να τās άπορρίψη κατηγορηματικώς, δια λογαριασμόν του κόμματός του τουλάχιστον, έστω και εάν δέν έφερον οίανδήποτε σφραγίδα ή ένδειξιν έπισήμου προελεύσεως. Η άπόρριψις αυτή έκ μέρους τών Φιλελευθέρων της, άσφώς άλλωστε και κατά τό μάλλον και ήττον άνεπισήμως διατυπωθείσης, προτάσεως της Ε.Δ.Α. έπροκάλεσε μίαν γενικήν «άλυσσώτην αντίδρασιν» άποκηρύξων εξ μέρους και τών ύπολοίπων κομμάτων της αντιπολιτεύσεως, τα όποία, με την εξαίρεσιν του άρχηγού τών Προοδευτικών κ. Μαρκεζίνη, έσπευσαν α priori να διαδηλώσουν την αντίθεσιν των προς τās θέσεις υπό της πρωϊνης έφημερίδος της Ε.Δ.Α. προϋποθέσεις και την ενιαίαν τακτικήν της σκοπούμενης αντιπολιτευτικής ένότητος.

Τό κόμμα τών Προοδευτικών αντίθετως, δέν άπέριψεν την άλλωστε μη διατυπωθείσαν, ως έτονίσθη έν άρχή πρότασιν συνεργασίας. Αντίθετως, δια ήμιεπισήμου ανακοινώσεως, αλλά και δια λόγου έκφωνηθέντος υπό του άρχηγού του κατά πραγματοποιήσαν συνεστίαςιν τών έν Πειραιεί στελεχών του, προέβη εις δημοσίαν εξήγησιν της πολιτικής και τών έπιδιώξεών του. Έξηγήθη ούτω ότι εκείνο τό όποιον προέχει κατά την παρούσαν φάσιν της πολιτικής εξελίξεως της χώρας, δέν είναι ή άνατροπή της Κυβερνήσεως, αλλά ή προετοιμασία της έννικής πολιτικής διαδοχής της παρούσης καταστάσεως. Τούτου εξασφαλιζόμενον και πραγματοποιούμενης της καταστάσεως και της άτμοσφαιρας πίστεως τών λαϊκών μαζών προς την έκπροσωπούσαν την διαδοχήν αυτήν κατάσταση, τότε αυτομάτως τρόπον τινά και πάντως άκόπως και άσφαλώς, άνευ έπικινδύνων δια τό έθνος άνατροπών και περιπετειών, εξασφαλίζεται και ή άποχώρησις έκ της εξουσίας της παρούσης Κυβερνήσεως, και ή όμάλη πολιτική πορεία του έθνους. Δέν άπέκλεισε δηλονότι τό κόμμα τών Προοδευτικών την οίανδήποτε α priori συζήτησιν με οίανδήποτε κόμμα ή παράταξιν, αλλά εκείνο προς τό όποιον ριζικώς διεφώνησε προς την Ε.Δ.Α. ήτο ή υπό της τελευταίας χαρασσόμενη δια της προτάσεως τακτική και οι τιθέμενοι άντικειμενικοί πολιτικοί σκοποί.

Περί την «συνοδοιοπρίαν»

Τα ύπόλοιπα πολιτικά κόμματα ως προελέχθη, έσπευσαν εξ ύπαρχής να άρνηθούν την συζήτησιν, δια να καταλήξη πάντως ολόκληρος ή έκτός της ΕΔΑ αντιπολίτευσις εις την έν τή ουσία άπόρριψιν τών, με τόσην άσάφειαν και, πρέτει να λε-

χθί, δειλίαν πολιτικήν, διατυπωθεισών προτάσεων. Και δια μέν την άπόρριψιν τών προτάσεων της ΕΔΑ έκ μέρους τών άλλων κομμάτων, έκτός της προβληθείσης τυπικής ύπαρχεις και κάποια βαθυτέρα, περισσότερον ψυχολογική αίτία. Τα πλείστα έκ τών κομμάτων αυτών εις την πρόσφατον πολιτικήν των Ιστορίαν δικαιολογημένως ή και άδικαιολογήτως, έχουν διαβρωθί από κάποιον ακαθόριστον πολιτικόν «συναίσθημα έννοχής» δια κατά καιρούς και περιστάσεις έπιδειχθείσαν διάθεσιν έρωτοτροπιών και συνεργασίας με την άκραν άριστεράν. Βεβαίως ή πραγματικότητα είναι διαφορετική. Άλλά τα φαινόμενα του συγχρόνου ελληνικού πολιτικού βίου και ή όξύτης τών προσφάτων πολιτικών αντιθέσεων και άγώνων έχουν έπιφέρει κάποιαν σύγχυσιν και καθιερώσει κάποιαν εύκολίαν, κληρονομίαν του συμμοριτοπολέμου, εις την διατύπωσιν τών κατηγοριών περί «συνοδοιοπρίας». Αί μέχρι τουδε διάφοροι μορφαι συνεργασίας, συνήθως προεκλογικής συμπράξεως με την άκραν άριστεράν, ούδέποτε είχαν την καθαράν έκ του λόγου άκριβώς αυτού μορφήν αλλά ένεφάνιζον πάντοτε κάποιο είδος καλύμματος, χαρακτηριστικώτερον δέ έν προκειμένω είναι τό περιφημον άπόφθεγμα του άρχηγού τών Φιλελευθέρων, δηλώσαντος πρό έτών ότι «αι ψήφοι δέν έχουν χρώμα». Η σύγχυσις αυτή πρέπει να όμολογηθί ότι, κατά τόν ένα ή τόν άλλον τρόπον έκαλλιεργήθη εις βάρος τών κομμάτων αυτών του λεγόμενου «κέντρου» και από τās δύο άκραίς παρατάξεις. Από μέν την δεξιάν δια την εξασφάλισιν της πειθαρχίας τών «έθνικοφρόνων» ψηφοφόρων προς την έκάστοτε εξασφαλίζουσαν τό χρίσμα ήγεσίας της δεξιάς, από δε την άριστεράν, δια την έννοήτως έπιδιωκομένην άφ' ένός μέν εξασφάλισιν εύρύτερας νομιμόφρονος λαϊκής βάσεως και άφ' έτέρου την προσέγκυσιν μεγαλύτερου αριθμού, έστω και μη όμοφρόνων ψήφων, μεταξύ της άλλοτε εύρείας κομματικής πελατείας τών παρατάξεων του «κέντρου».

Η «άνοσία» δύο ήγετών

Η πραγματικότητα λοιπόν της φύσεως καθ' έαυτήν του «κέντρου», και αι προσπάθειαι τών έκατέρωθεν αυτού παρατάξεων έχουν ως συνέπειαν την ύπαρξιν της έστω και παρεξηγημένης αυτής εικόνας παρά τη μεγάλη μάζη του λαού. Εάν τώρα, υπό τās συνθήκας αυτάς, έν οίανδήποτε έκ τών κομμάτων αυτών, εις την παρούσαν περίπτωσιν κατά την όποιαν ό ολιγώτερον επί «συνοδοιοπρία» διαβλητός έκ τών ήγετών του κέντρου άρχηγός τών Φιλελευθέρων άπέριψε, ως έλέχθη, άμέσως και άσυζητητί την συγκεκαλυμμένην διατυπωθείσαν πρότασιν, έπρόβαλε με διάθεσιν συζητήσεως τών προτάσεων της ΕΔΑ, θα ήτο δύσκολον δι' αυτό να άποτινάξη την κατηγορίαν της ύπερβολικής αν μη τί άλλο, προθυμίας προς συνεργασίαν με την άκραν άριστεράν. Διά δύο έκ τών κομμάτων της αντιπολιτεύσεως, άκριβέστερον δύο έντός του άντικυβερνητικού χώρου πολιτικοί ήγέται, δύναται να λεχθί ότι άντεμετώπισαν και άντεμετώπισαν με πλήρη άνοσίαν τό έκ της πρωτοβουλίας της ΕΔΑ δίλημμα. Ό εις ήτο άρχηγός τών Προοδευτικών, περί του όποιου έγένετο ήδη λόγος. Περί αυτού όντως δέν ήτο δυνατόν να ύποστηριχθί μετά πιθανότητος ότι θα εύρισκε οίανδήποτε άπήχησιν τυχόν κατηγορία επί συμπαιθείας προς την άριστεράν ή τās κεκαλυμμένες κυρίως πολιτικές της έπιδιώξεις. Διά τόν λόγον άλλωστε αυτόν, έχειρίσθη ως έχειρίσθη ό άρχηγός τών Προοδευτικών τό ζήτημα. Ό έτερος τών ήγετών ήτο ό στρατηγός Γρίβας, ό όποιος πιθανώς τύποις άκόμη να μην ύπολογίζεται ως μετέχων

ένεργώς της χορείας τών φιλοδοξούντων την πολιτικήν ήγεσίαν του τόπου, εις την πραγματικότητα όμως άποτελεί και αυτός, μάλιστα λόγω του προσφάτου της καθόδου του εις την πολιτικήν ζωήν, μίαν άστάθμητον αλλά πάντως ύπαρκτήν πολιτικήν δύναμιν. Και ό στρατηγός Γρίβας λοιπόν ήκολούθησε κατά κάποιον τρόπον την ιδίαν με τόν κ. Μαρκεζίνην γραμμήν, με μόνην διαφοράν ότι έλλείπει της πολιτικής πείρας και της ικανότητος λεπτοτέρων χειρισμών, υπήρξε μάλλον άκατέργαστος και άπερίφραστος εις την έκδηλώσιν της στάσεώς του. Ηρνήθη και ό στρατηγός τό δικαίωμα εις την ΕΔΑ όπως ήγηθί, λόγω κοινοβουλευτικής άριθμητικής ισχύος, λαϊκού κινήματος προς άνατροπήν της Κυβερνήσεως, χωρίς να καταφύγη εις τα άπρηχαιωμένα και έν χρήσει μόνον παρά μερίδος της πλειοψηφίας συνθήματα, άπρηχαιωμένα και ήκιστα πειστικά, περί κινδύνων του καθεστώτος. Δέν παρέταξε όμως άνάλογον θετικήν έπιχειρηματολογία. Άσφαλώς πρέπει να άναμένη κανείς ότι συντόμως και ό στρατηγός Γρίβας θα είναι εις θέσιν να έκμεταλλευθί τα πλεονεκτήματα τα όποια του παρέχει ή έκτός άμφισβητήσεως έθνικοφροσύνη του, εις αναλόγους έν τώ μέλλοντι χειρισμούς.

Με την γραμμήν του Κρεμλίνου...

Εάν όμως αυτή ήτο γενικώς ή πορεία της «προτάσεως» ΕΔΑ και αι εξ αυτής αντίδράσεις, παραμένει είσέτι τό έρώτημα, διατί ή ΕΔΑ έπρωτίμησε την πορείαν αυτήν, γνωστού έκ τών προτέρων όντως ότι αυτή, διατυπωθείσα ως διευτύωθη, δέν έπρόκειτο να εύρη έδαφος αναπτύξεως. Η άπάντησις δέν είναι δυνατόν να εύρεθί έντός του ελληνικού χώρου, αλλά πρέπει, δια να είναι πειστική, να τοποθετηθί εις τό εύρύτερον διεθνές πλαίσιον. Παρά πāsαν ένδόμυχον διάθεσιν, έλάχιστα ένδιαφέρουσαν άλλωστε έν προκειμένω, έστω και εάν ύποτεθί κατά κεραίαν άλληθής, ή ήγεσία της ΕΔΑ είναι ύποχρεωμένη, κατά ποσοστόν τό όποιον πιθανώς να διαμφισβητήται, αλλά πάντως κατά κάποιον ποσοστόν τό όποιον εις ώρισμένες περιστάσεις πρέπει να θεωρητά άποφασιστικών, όφείλει ή ΕΔΑ να άκολουθή την γενικήν πολιτικήν γραμμήν την όποιαν χαράσσει τό Κρεμλίον. Και τό Κρεμλίον, μετά τα γεγονότα τών Παρισίων και τό συνέδριον του Βουκουρεστίου, έχει έπιδείξει φανεράς διαθέσεις άσκήσεως ηγέμενου έλέγχου επί τών εύρωπαϊκών τουλάχιστον κομμουνιστικών κομμάτων. Η τάσις αυτή είναι φυσικόν να έντείνεται επί τη έπικείμενη μεγάλη ιδεολογική ασυκείμει «κορυφή» του κομμουνιστικού κόσμου κατά τόν προσεχί Νοέμβριον. Προς την γενικήν αυτήν τάσιν δέν ήτο δυνατόν να πορευθί αντίθετως ή ΕΔΑ, ή όποία πιθανώς να έχη λόγους δυστροπίας προς συμμόρφωσιν με τās έξω τών ελληνικών συνόρων άπόψεις του ΚΚΕ, αλλά δέν έχει καμμίαν διάθεσιν τιαυτάτης δυστροπίας έναντι της έν Κρεμλίνω κομμουνιστικής ήγεσίας.

Ο χειρισμός έπομένως της ΕΔΑ πιθανόν να μην δικαιολογείται έκ τών έσωτερικών πολιτικών δεδομένων, εύρίσκει όμως την πλήρη έρμηνείαν του ξεταζόμενος έν τώ πλαίσίω της γενικωτέρας κομμουνιστικής πολιτικής, της όποιās, κατά κάποιον τρόπον και έλλείπει αυθεντικού τύποις έκπροσώπου, άποτελεί αυτήν την στιγμήν τόν έν Έλλάδι φορέα. Και δύναται να λεχθί, ότι ή αντίδρασις του πολιτικού κόσμου, από διαφόρου άφετηρίας πιθανώς έκάστου έκ τών ήγετών του έλαυνόμενον, υπήρξεν έθνικώς ύγιής και πολιτικώς ώφέλιμος. ●●

“ΚΑΛΩΣ ΑΓΩΝΙΖΕΣΘΕ...”,

Η 17η Όλυμπιάς έληξεν εις την Ρώμην. Ἡ ὀλυμπιακή σημαία ὑπεστάλη καὶ ἡ φλόξ ἔσβυσεν εις τὸ στάδιον τῆς αἰωνίας πόλεως. Ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα ἔζησε καὶ αὐτὴ μερικὰς μεγαλειώδεις στιγμὰς χάρις εἰς τὸ μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων γεγονός τῆς ὑποδοχῆς, ὡς πρῶτου Ὀλυμπιονίκου, τοῦ Βασιλικοῦ πρίγκηπος καὶ Διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνου. Ἡ δὲ, εἶναι καιρὸς πλέον διὰ τόν, ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ἀπολογισμὸν τῶν γεγονότων καὶ τὴν ἀπαραίτητον κριτικὴν. Ἡ ἀπλὴ γκρίνια, αἱ ἱερεμιάδες καὶ ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐκάστοτε εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς ἀναφερομένων, δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ὠφελήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, διότι ἀσφαλῶς περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ πρόκειται καὶ τῆς ἐμφανίσεώς αὐτοῦ εἰς τὸν ἀγωνιστικὸν στίβον εἰς τὴν Ρώμην.

Καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἃς ἀναλύσωμεν τὴν ἀθλητικὴν ἔννοιαν. Τί εἶναι τέλος πάντων ὁ ἀθλητισμός, ἡ ἀθλητικὴ ἰδέα, ἡ Ὀλυμπιακὴ ἰδέα; Διατὶ ἀκόμη πρέπει νὰ καλλιεργῇται αὕτῃ ἡ ἀθλητικὴ ἰδέα καὶ διατὶ πρέπει νὰ ἀθλήται ἡ νεολαία;

Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ἡ ἀθλῆσις θεράπευε πολλὰ πλοῦς σκοπούς. Ἦτο πρακτικὸν μέσον διατηρήσεως τῆς φυλετικῆς ὑγείας τοῦ σώματος, ἦτο τρόπος προτροπῆς τῆς νεολαίας

εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς περὶ τὰ πολεμικά, δηλαδὴ ἐξάσκησις εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ τρόπου ἀμύνης τοῦ ἔθνους, ἦτο ἀκόμη μέθοδος κοινωνικῆς ἀγωγῆς διὰ τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος τῆς ἀμίλλης καὶ τῆς ἱπποτικῆς ἀνωτερότητος. Μὲ ὀλίγας λέξεις, ἦτο ἐκδήλωσις καὶ μέθοδος ταυτοχρόνως διὰ τὴν πρὸς τὸ εὐγενέστερον καὶ τὸ καλλίτερον, σύμφωνα μὲ τὰ κριτήρια τῆς ἐποχῆς, τάσιν τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ἐξεπρὸσώπει εἰς τοὺς ἀρχαίους ἡ ἀθλῆσις καὶ ἡ κορυφαία τῶν ἐκδηλώσεών της, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Τὴν παλαιὰν ὁμως ἐκείνην ἐποχὴν, τὰ κράτη τοῦ καιροῦ ἐκείνου, αἱ διάφοροι πόλεις καὶ περιοχαὶ τῶν, ἔπαιρναν εἰς τὰ σοβαρὰ τὰ προεκτεθέντα. Ἦθελον ὑγιεῖς πολίτας, σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, τοὺς ἤθελον καλοὺς στρατιώτας διὰ νὰ προστατεύουσιν τὰ τεῖχη τῶν, τοὺς ἤθελον νὰ διαπνέωνται ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα καὶ προκισμένους μὲ διάθεσιν καὶ πνεῦμα ἀγωνιστικόν. Καὶ ἐφρόντιζαν νὰ ἐξασφαλίζουσιν τὰ μέσα εἰς τοὺς πολίτας τῶν τὰ κράτη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὥστε νὰ δημιουργοῦνται συμφῶνως πρὸς τὰ ἰδανικά πρότυπα, τὰ ὁποῖα καθώριζε ἡ πολιτεία ὡς «ἰδανικά». Ὁ ἀθλητισμὸς ἦτο καὶ ὥραία ἔννοια, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴ ἀνάγκη. Μὲ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας ἐδημιουργήθη, ἀπὸ τοὺς παλαιούς προγόνους μας, ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ τελειότερον ἀμάλγαμα, τὸ καλλίτερον «χαρμάνι» τῆς θεραπείας τοῦ διττοῦ αὐτοῦ σκοποῦ: ἡ ἀθλῆσις.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς πραγματικότητος, τὸ μόνον μέσον διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ

Απὸ τὴν πρακτικὴν πλευρὰν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ γενικῶς τῆς σωματικῆς ἀθλήσεως, πιθανῶς σήμερον νὰ λείπῃ ἡ ἔννοια τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἀπὸ τὴν κυρίαρχον σχεδὸν μορφήν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπῆρχε κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Χωρὶς νὰ σημαίνῃ ὅτι καὶ ἔπαυσεν ὑπάρχουσα. Ὅπως δὲν ἔπαυσαν, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνδίασεως τῆς σύγχρονον ζωῆς καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐπιδιώξεις, τῶν ὁποίων ἡ ἐκπληρωσις ἐσκοπεῖτο κατὰ μέγα μέρος διὰ τῆς ἀθλήσεως καὶ τῆς κορυφαίας τῶν ἐκδηλώσεών της, τῶν Ὀλυμπιακῶν δηλονότι ἀγώνων, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ἀκμῆς. Ἡ ρῆσις τοῦ ἀκοντίου, ἡ σωματικὴ ρώμη ἀπέτελουν τότε, μαζί μὲ τὴν ἵππευσιν καὶ τὴν ἀρματοδρομίαν, καὶ οὐσιώδη ἀθλήματα, ἀλλὰ καὶ θεμελιώδεις ἀπαιτήσεις τῆς στρατιωτικῆς ὁργανώσεως, τῆς ἀμύνης δηλαδὴ τῶν κρατῶν. Σήμερον δὲν ἀποτελοῦν. Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἀναλλοίωτον ὡς ἐπιδιώξις εἶναι ἡ διὰ τῆς ἀθλήσεως καλλιέργεια τοῦ ἀγωνιστικοῦ πνεύματος. Καὶ αὐτὸ περιλαμβάνεται, ἄλλωστε, ὡς ὑπερτάτη οὐσία εἰς τὸν λίτον «Ὀλυμπιακὸν ὅρκον» τοῦ Βαρόνου ντε Κουμπερτέν. Σήμερον δὲν εἶναι, δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡ μόνη ἐπιδιώξις τὸ «ρεκόρ» ὅπως δὲν ἦτο καὶ τότε. Σήμερον δὲν ἔχει τὴν ὁσην σημασίαν ἡ νίκη, ἀλλὰ ὁ ἀγὼν, ὅπως καὶ τότε. Καὶ ὑπεράνω ὅλων σημασίαν ἔχει τὸ «καλῶς ἀγωνίζεσθαι».

Ὑπὸ τὸ πρῖσμα αὐτὸ τίθεται καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἑλληνικῆς ὀλυμπιακῆς ομάδος εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν στάδιον τῆς Ρώμης, ὑπὸ τὸν φακὸν τῆς παρουσίας κριτικῆς. Ἐὰν «καλῶς ἠγωνίσθη» ἡ ἑλληνικὴ ὀλυμπιακὴ ὁμάς, τότε οὐδεὶς λόγος κριτικῆς δυσμενοῦς διὰ τὴν ἑλλειψιν ἐπιτυχιῶν. Ἐὰν «κακῶς ἠγωνίσθη» καὶ κριτικὴ καὶ ἐπὶ κρισις χρειάζεται, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι διὰ πρῶτην φοράν, μετὰ ἀπὸ πεντηκονταετίαν περίπου ἡ χώρα, χάρις εἰς τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου της, κερδίζει τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς πρώτης Ὀλυμπιακῆς νίκης. Καὶ ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας ἐπισήμους πληροφορίας καὶ τὰ μέχρι στιγμῆς δημοσιεύματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅσα ἀσυγχώρητος καὶ ἀχρηστός αἰδημοσύνη καὶ δειλία ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως κατὰ πρόσωπον, ἀπέκρυψε ἀπὸ τὸ κοινόν, ἐν τούτοις γνωσθέντα περιστατικά,

φαίνεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ὀλυμπιακὴ ὁμάς δὲν «ἠγωνίσθη καλῶς». Ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας πρωταθλητὰς μας τοῦ στίβου καὶ τῶν ἄλλων ὀλυμπιακῶν ἀθλημάτων, δὲν ἐζήτησεν κανεὶς νὰ ἐπιτύχουν ὁπωσδήποτε. Τοὺς ἐζήτησε ὁμως νὰ προσπαθῇσιν νὰ ἐπιτύχουν. Καὶ φαίνεται ὅτι δὲν προσεπάθησαν ἡ πάντως δὲν προσεπάθησαν ὅσον ἔπρεπε εἰς Ἑλληνας. Ἀπὸ τὸν μετασχόντα εἰς τὸ σύγχρονον πένταθλον εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1936 Ἑλληνα, δὲν ἐζητήθη τότε νὰ κερδήσῃ καὶ δὲν ἐκέρδησεν. Οὐδεὶς ὁμως τὸν ἐκατηγόρησε, οὐδεὶς τὸν ἐπέκρινε. Διότι ἠγωνίσθη ὡς Ἑλλήν. Ἀνασურθεὶς ἡμίθανις ἀπὸ τὴν κολυμβητικὴν δεξαμενὴν κατὰ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὴν κολύμβησιν, ἐθαυμάσθη καὶ ἐδέχθη ὀρθῶς τὰ συγχαρητήρια, διότι, χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως ἐλπίδα, ἔπεσε εἰς τὸ νερὸ διὰ νὰ ἀγωνισθῇ. Δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ λεχθῇ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν μετασχόντα τῆς ἑλληνικῆς ομάδος σκυταλοδρομίας 4X100, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειπε τὸν ἀγῶνα, εἰς τὸ στάδιον τῆς Ρώμης. Οὐτε δύναται νὰ εὐρεθῇ δικαιολογία καὶ συνηγορία διὰ τοὺς πλείστους ἐκ τῶν ἀθλητῶν μας οἱ ὁποῖοι, συμπεριφερθέντες ὡς συμπεριφέρθησαν, ἐνεφανίσθησαν (τὸ ἀντελήφθησαν ἄραγε;) προδότες τῆς ἑλληνικῆς ἀγωνιστικῆς παραδόσεως. Ἀπὸ τὸν Δεπάσταν δὲν ἐζητήθη νὰ κερδήσῃ τὸν Ἑλλιστ, ἀλλὰ νὰ ξεπεράσῃ τὸν Δεπάσταν. Ἀπὸ ἄλλον δρομέα, νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν ἀνήκουστον καὶ μὴ ἀναγραφομένην ἀπρέπειαν, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη, εἰς τὸν χώρον τῶν ὀλυμπιακῶν προπονήσεων.

Ἀπουσίασεν τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα ἀπὸ τοὺς μετασχόντας τῶν Ὀλυμπιακῶν

Καὶ μὲ τὸ τελευταῖον αὐτὸ εἰσερχόμεθα εἰς τὸν κύριον χώρον τῆς ἐπικρίσεώς μας. Τὸν, καθ' ἡμᾶς, τελείως ἀσυγχώρητον δι' Ἑλληνας. Εἰς τὸ ἦθος, τὴν διαγωγήν. «Ἡ μακαρονοφαγία» τέλος πάντων, ὑπαρκτὴ ἢ ἀνυπαρκτος, παραμερίζεται καὶ δὲν ἀποτελεῖ θέμα. Ἀλλὰ ἡ συμπεριφορὰ τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν, τοὺς ἀντιπαραστήσαντες τὴν ἑλληνικὴν ἀθλητικὴν ἰδέαν, ὡς ἀθλητῶν, ἀλλὰ ὡς ἀνθρώπων. Διὰ τὸν Ἑλληνα ἀθλητὴν, μετέχοντα μάλιστα Ὀλυμπιακῆς ομάδος, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως. Σημαίνει ἀπάρνησιν αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἀθλητικοῦ ἰδεώδους, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ μένει, εἰς πείσμα τῶν ἀπρεπῶς φερθέντων ἀθλητῶν, ἑλληνικόν. Δυστυχῶς, εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ, δὲν χωρεῖ καμμία δικαιολογία. Οὐτε τῶν κατὰ τὸ ἑλληνικὸν ἦθος συμπεριφερθέντων συναδέλφων τῶν, οὐτε τῶν διαφόρων ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐπλασίωσαν τὴν ἑλληνικὴν ἀθλητικὴν ὀλυμπιακὴν ὁμάδα. Ἡ ἑλληνικὴ ὀλυμπιακὴ ὁμάς, δὲν ἦτο «πειρατικὸν τσοῦρμο». Δὲν ἦτο ὁρδὴ καλπαζόντων ληστῶν ἀπὸ τὰ βάρθη τῆς Ἀσίας. Αὐτὸ εἶναι τόσον αὐτονόητον ὥστε δικαιολογεῖται ἀπολύτως ἡ συλλήβδην καταδίκη τῶν «67», ἀθλητῶν, συνοδῶν, προπονητῶν, ἐκπροσώπων κλπ. κλπ, διότι δὲν εἶχον φροντίσει νὰ μετατρέψουν τὸ αὐτονόητον αὐτὸ πρᾶγμα εἰς «βίωμα» τῶν. Καὶ δὲν ἀντέδρασαν ὅλοι εἰς τὸ πρῶτον, τὸ ἐλάχιστον, σημειωθὲν κρούσμα. Ἐὰν ἀντέδρασαν, ὁ πρῶτος ἀνάγωγος θὰ συνετίζετο καὶ ὁ ὑποψήφιος δευτέρος δὲν θὰ ἐνεφανίζετο ποτὲ ὡς γεγονός. Φαίνεται ὁμως ὅτι καὶ οἱ ἐκ τῶν μετεχόντων εὐπρεπεῖς, δὲν εἶχον ἀνεπτυγμένον ὡς ὠφείλαν, τὸ συναίσθημα αὐτὸ, ἐφ' ὅσον ἠνέχθησαν τὰ συμβάντα.

Ὅταν ὑπεροδοῦντο ἔθνη ἀπὸ ὀλην τὴν ὑδρόγειον, ὑποκλείνονται καὶ ἀφίουν νὰ περάσῃ πρῶτῃ εἰς τὴν παρέλαιν ἡ ἑλληνικὴ σημαία, δὲν τὸ κάμουν διὰ τὸν ἄλφα ἢ βῆτα ἀθλητὴν ἢ παρακολοθοῦντα τὴν ἑλληνικὴν Ὀλυμπιακὴν Ὀμάδα, ἀλλὰ διὰ τὸ σύμβολον τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη τὸ ἀγωνιστικὸν ἰδανικόν. Τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι πολὺ νὰ ζητή-

σῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς μετασχόντας τῆς 17ης Ὀλυμπιάδος Ἑλληνας, νὰ κρατηθεῖν τουλάχιστον εἰς τὸ ὕψος τῆς παγκοσμίου συγχρόνου αὐτῆς τιμῆς; Εἶναι καὶ ἐλάχιστον καὶ ὑποχρεωτικόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατανοήσουν τὸ ἦθικόν νόημα τῆς διὰ τινος ἐξ αὐτῶν, «τουριστικῆς περιπετειᾶς», τῆς Ρώμης.

«Ἐσωστροφικὴ» λεβεντιά καὶ «ἐξωστροφικὴ» δουλικότης...

Αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα σταχυολογήματα τῆς κριτικῆς τῶν γεγονότων πρέπει νὰ θεωρηθῇ, πρὸς τὸ παρόν, ὅτι ἀρκοῦν. Ὅχι «διὰ νὰ μὴ μάθῃ ὁ κόσμος», διότι ὁ «κόσμος» πρέπει νὰ μάθῃ. Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος πρέπει νὰ μάθῃ ἐν πάσῃ καὶ πλήρῃ λεπτομερείᾳ τί συνέβη καὶ νὰ τὸ μάθῃ ὑπευθύνως. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς τὴν κριτικὴν, τερματίζεται ἐδῶ. Δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ ἐξήγησις, ἴσως καὶ εἰσήγησις περὶ τοῦ δέον γενέσθαι. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου αὐτοῦ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι, ἡ ἐμφάνισις τῆς ἑλληνικῆς ἀθλητικῆς ομάδος εἰς τὴν Ρώμην ἐναρμονίζεται δυστυχῶς καὶ μὲ ἄλλα σύγχρονα φαινόμενα τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς. Μὲ μίαν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποχαύνωσιν, τὴν ὁποίαν ἀντικατοπτρίζουν αἱ ὑποθέσεις μὲ τὰς ὁποίας ἀσχολοῦνται καὶ αἱ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἐκδίδουν τὰ δικαστήρια τῶν συνόδων. Μὲ τὸ ἐξοργιστικῶς χαμηλὸν ἐπίπεδον τῶν συζητήσεων, τὰς ὁποίας ἀκούει κανεὶς εἰς τοὺς τόπους τῶν δημοσίων συγκεντρώσεων, ἀπὸ τοὺς νέους καὶ μεσήλικας τῆς χώρας αὐτῆς. Μὲ τὴν συμπεριφορὰν ἀκόμη τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ ἐν χρήσει λεξιλόγιον. Μὲ τὴν ἐν γένει ἀτμόσφαιραν, τὸν ἀέρα ποῦ ἀναπνέομεν σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα γενικῶς, εἰς τὸ σπίτι, τὸ σχολεῖον, τὸ ἐργοτάξιον, τὸ γραφεῖον, τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἀκόμη. Καὶ ὁ ἀὴρ αὐτός, διὰ νὰ δοθῇ μὲ μίαν ἀφηρημένην γενικήν, ἀναδίδει μίαν ὁσμὴν «ἐσωστροφικῆς» λεβεντιάς πρὸς τὸ ἀδύνατον καὶ τὸ ἀνυπεράσπιστον, τὴν γυναικα, τὴν οἰκογένειαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ μίαν «ἐξωστροφικὴν» δουλικότητα καὶ ὑποταγὴν καὶ θαυμασμὸν πρὸς τὸ θρασύ, τὸ ἀνάγωγον, τὸ πολὺ καὶ τὸ μεγάλο. Πρὶν λοιπὸν νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἀνέγερσιν σταδίων καὶ γυμναστηρίων, πρὶν ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν καὶ Πανεπιστημιακῶν κτιρίων, πρὶν ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἀνέγερσιν δικαστικῶν μεγάρων, ἃς διερρωτήθωμεν: Ἐχομεν ἐτοιμάσει τοὺς παιδαγωγούς καὶ τοὺς παιδοτρίβας διὰ τὰ γυμναστήρια, τοὺς διδασκάλους διὰ τὰ σχολεῖα, τοὺς εἰσαγγελεῖς διὰ τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς φοιτητὰς καὶ καθηγητὰς διὰ τὰ Πανεπιστήμια; Καλὰ εἶναι τὰ «Πρό-Πόν» καὶ τὰ χρήματα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ, καλὰ αἱ τεχνικαὶ καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἐκπαιδεύσεις καὶ ἡ περὶ ἀγωγῆς τοῦ πολίτου φιλολογία καὶ τὰ περὶ στεγασεως εὐπρεπεῖς τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης. Ὅλα ὁμως αὐτὰ προϋποθέτουν Ἑλληνας, καὶ δι' αὐτοὺς ἐλαχίστη, σποραδική, συμπτωματικὴ ἡ καμμία λαμβάνεται φροντίς. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ θρυλικὴ εὐημερία φύγῃ ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις καὶ τὰς στατιστικὰς καὶ ἐνθρονηθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, ἐὰν μετὰ πενταετίαν ὁ ἑλληνικὸς γεωγραφικὸς χώρος ἔχει μεταβληθῇ εἰς παράδεισον ἐπίγειον, τί ὠφελεῖ ὅταν θὰ εἶναι πλήρης ἀπὸ ἐξαχρειωμένους διαβόλους;

Μία λοιπὸν πρώτη καὶ ἀμέσου ἐφαρμογῆς συνταγή: Ἐκθεσίς πλήρης καὶ ἐμπεριστατωμένη, συνοδευομένη ἀπὸ τὰς ἀπαραίτητους ἀμειλίκτους κυρώσεις. Κυρώσεις ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς ρίζης. Διότι, ἄλλως, ἀποτελεῖ ἀνανδρίαν, χειροτέραν παντὸς προηγούμενου, νὰ κατηγοροῦνται μόνον οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ φιάσκου τῆς Ρώμης. Καὶ μετὰ; Νὰ ἀρχίσωμεν πάλιν νὰ σεβώμεθα τὸν Ἑλληνα καὶ τὴν Ἑλλάδα.

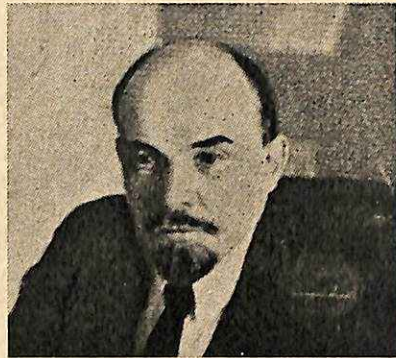
Οι Σοβιετικοί καλούν ένα συγγραφέα να συγγράψη βιβλίο με θέμα τα «θεμέλια της κομμουνιστικής ηθικής». Προφανώς όμως, το βιβλίο αυτό, θα πρέπει να αναθεωρηθεί συχνά, εκτός εάν οι σοβιετικοί μέθοδοι αποκτήσουν αβυσσική σταθερότητα

Εἰς ἀναζήτησιν ἠθικῆς βάσεως

Τὰ πλέον σοβαρὰ Σοβιετικά περιοδικὰ ἐδημοσίευσαν προσφάτως μίαν περίεργον ἀγγελίαν, ἡ ὁποία προήρχετο συγχρόνως ἀπὸ τρία σημαντικὰ σώματα—τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστοῦ Κόμματος, τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ καὶ ἀπὸ ἑνα ἀπὸ τοὺς μεγάλους Σοβιετικούς κρατικούς ἐκδοτικούς οἰκούς, τὸν «Γκοσπολιτίζμπατ». Ὁ σκοπὸς τῆς ἀγγελίας ἦτο νὰ εὐρεθῇ ἕνας συγγραφεὺς ἡ μίᾳ ὁμάδῃ συγγραφέων, οἱ ὁποῖοι θὰ μπορούσαν νὰ γράψουν ἕνα βιβλὸν διὰ τὰς βάσεις τῆς «Κομμουνιστικῆς ἠθικῆς». Εἰς τὰ 42 ἔτη τῆς Κομμουνιστικῆς ἐπικρατήσεως οὐδεὶς ὑπῆρξεν ἱκανὸς νὰ γράψῃ ἕνα βιβλὸν τοιοῦτον εἶδους. Αἱ ὁργανώσεις πού ἐδημοσίευσαν τὴν ἀγγελίαν ὑπέσχεθησαν νὰ πληρώσουν εἰς τὸν συγγραφέα ἢ συγγραφεῖς μεγάλα χρηματικά βραβεῖα. Τὸ πρῶτον βραβεῖον εἶναι ἐκ 50.000 ρουβλίων (ὀνομαστικῆς ἀξίας περίπου 380 χιλ. δραχμῶν). Ὑπάρχει ἐπίσης ἕνα δεύτερον καὶ ἕνα τρίτον βραβεῖον καὶ ὑπάρχουν καὶ τρία βραβεῖα διὰ «παρηγορίαν» ἐκ 10.000 ρουβλίων ἕκαστον. Εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δίδεται μεγάλη προθυμία διὰ νὰ συγγράψουν τὸ βιβλὸν. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἰσχύῃ ἕως τὴν 30ὴν Μαρτίου 1962. Ὅπως δὲ, εἶναι σαφές, οἱ μέλλοντες συγγραφεῖς δὲν θὰ μπορούσαν νὰ δεῖξουν μεγάλην πρωτοτυπίαν. Οὕτω ἡ ἀγγελία ἀναφέρει, ὅτι τὸ βιβλὸν πρέπει νὰ βασίζεται εἰς τὰ ἔργα τοῦ Μάρξ, τοῦ Ἐνγκελς καὶ Λένιν ὅπως ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τὰς ἐπιτελείξεις τῆς Σοσιαλιστικῆς καὶ Κομμουνιστικῆς ἐποικοδομητικῆς ἐργασίας, τὸσον εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην ὅσον καὶ εἰς τὰς Λαϊκὰς Δημοκρατίας.

Απὸ τὰς περαιτέρω λεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀγγελίαν, προκύπτει ὅτι τὰ 50.000 ρουβλία δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἕνα ἰδιαίτερος μεγάλο χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὸ πνευματικὸν κατόρθωμα πού ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸν συγγραφέα. Παραδείγματός χάριν, πρέπει νὰ δεῖξῃ πῶς ἡ ἠθικὴ σκοπιὰ τοῦ Σοβιετικοῦ πολίτου ἔχει ἀλλάξει καὶ πῶς αὐτὸς ἀνέπτυξε νέας ιδιότητάς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἀλλὰ πῶς θὰ μπορούσῃ νὰ εἴπῃ εἰλικρινῶς ὅτι ὁ «νέος

Σοβιετικὸς πολίτης» εἶναι μίᾳ πραγματικότης καὶ ὄχι ἀπλῶς μίᾳ χίμαιρᾳ, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἔγκλημα, ἡ μέθη, ὁ τεντυμποῖσμός, ἡ δωροδοκία καὶ ἡ διαφθορά, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ κάθε εἶδος κατάχρησις τῆς ἐξουσίας, ἐξακολουθοῦν; Τὸ βιβλὸν πρόκειται νὰ ἀποδείξῃ περαιτέρω ὅτι ἡ Κομμουνιστικὴ ἠθικὴ εἶναι ἡ ὑψηλότερα μορφή «οὐμανισμοῦ» καὶ ὁ προλεταριακὸς διεθνισμὸς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα αὐτῆς τῆς νέας ἠθικῆς ἀντιλήψεως. Τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηριχθῶν μόνον ἐὰν ἡ Κομμουνιστικὴ θεωρία εἶναι ἐντελὴς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς ἐκκαθαρίσεις τοῦ Στάλιν, τὴν

Ὁ Βλαδὶμῆρ Λένιν τοῦ ὁποίου τὴν διδασκαλίαν ζητεῖ τώρα νὰ ἐξιδανικεύσῃ ἡ ἡγεσία τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

δρᾶσιν τῆς Μυστικῆς Ἀστρονομίας, τὴν ἐξορίαν ἐθνικῶν ὁμάδων καὶ πλέον προσφάτως τὴν τραγωδίαν τῆς Οὐγγαρίας. Οἱ συγγραφεῖς θὰ πρέπει νὰ ὑπερπηδήσουν καὶ μίαν ἀκόμη μεγαλύτεραν δυσχερίαν, ὅταν θὰ χειρίζονται τὸ περισσότερον περιορισμένον ζήτημα τῆς σχέσεως τῶν δύο φύλων καὶ τῆς οἰκογενείας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ βασικὴ Κομμουνιστικὴ ἀποψὶς ἔχει ἀλλάξῃ ριζικῶς πολλὰς φορές. Ὑπάρχουν τεράστια διαφορὰ μεταξὺ τῶν νόμων περὶ οἰκογενείας καὶ διαζυγίου οἱ ὁποῖοι ἐψηφίσθησαν μεταξὺ τοῦ 1917 καὶ τοῦ 1944, χρονολογίαν τοῦ τελευταίου Σοβιετικοῦ νόμου περὶ οἰκογενείας. Ποῖους νόμους πρέπει νὰ ἐκλέξῃ ὁ συγγραφεὺς ὡς τὴν ἀληθὴ ἐνσάρκωσιν τῆς Κομμουνιστικῆς ἠθικῆς—τοὺς πρῶτους νόμους, οἱ ὁποῖοι προσεπάθησαν νὰ καταστήσουν τὸ διαζύγιον

ὅσον τὸ δυνατόν ἐυκολώτερον, ἢ τοὺς τελευταίους, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν τὸ διαζύγιον μετὰ κάθε τρόπον; Μία περαιτέρω περιπλοκὴ εἶναι ὅτι τὸ ἐκκενρὸς σήμερον πάλιν, κλίνει πρὸς τὸ ἐυκολώτερον διαζύγιον.

Απὸ μίαν ὠρισμένην ἀποψιν ὁμως, ἡ ἐντολὴ νὰ γραφῇ ἕνα βιβλὸν διὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς Κομμουνιστικῆς ἠθικῆς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς θετικὸν φαινόμενον. Εἶναι μίᾳ φανερὰ ἀναγνώρισις ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ κάτι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς μορφώσεως τῶν νέων. Πράγματι, ἡ διαφύμισις διευκρινίζει ὅτι τὸ βιβλὸν πρέπει νὰ γραφῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ἰδιαίτερος κατάλληλος διὰ μελέτην εἰς τοὺς κύκλους τῆς Κομσομόλ. Ἐνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς του εἶναι νὰ πληρώσῃ τὸ ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν κενὸν τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ὁ θάνατος τοῦ Στάλιν καὶ ὁ ἐπακολουθήσας μεταθανάτιος ἐκθρονισμὸς του, ὡς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτικῆς ἀθθεντίας. Ἐως τὸ 1953 εἰς τοὺς νεαροὺς Κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι ἠρώτων πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ καλὸς πολίτης ἐδίδετο ἡ ἀπάντησις: «Νὰ εἰσθε ὅπως ὁ Στάλιν». Ἡ ἀφροσύνη πρὸς τὸν Στάλιν ἦτο ἡ σφραγὶς τῆς ἀρετῆς. Ἡ ἀποσταλινοποίησης, ἐπομένως, κατέστρεψεν τὴν ὅλην διδασκαλίαν τῆς Σοβιετικῆς ἠθικῆς, ὅπως αὕτη εἶχε γίνῃ κατανοητὴ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ ἔφερεν τὴν ἠθικὴν, παρὰ μίαν ἠθικὴν, ἡ ὁποία ρυθμίζεται ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας ἐνὸς πολιτικοῦ κόμματος. Ἡ ἱστορία τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους δεικνύει ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Κομμουνιστικὴ ἠθικὴ μεταβάλλεται συνεχῶς, ἀναλόγως μετὰ τὰς μεταβαλλομένας ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς. Τὸ νέον βιβλὸν λοιπὸν θὰ πρέπει νὰ ἐπανασυντάσσεται διαρκῶς. Εἶναι σαφές ὅτι πολλοὶ Σοβιετικοὶ πολῖται θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ προτιμοῦν τὰς ἀμεταβλήτους ἀρχὰς τῆς θρησκευτικῆς ἠθικῆς. ●●

«Ἐκτιμῶμεν τὸ ἔργον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκειται οὗτος, εἴτε εἰς τὴν Δημοσίαν ἑκπαίδευσιν, εἴτε εἰς τὴν Ἰδιωτικὴν καὶ θὰ προσπαθῶμεν μετὰ ὅλας μας τὰς δυνάμεις νὰ βοηθήσωμεν καὶ νὰ ἀνυψώσωμεν αὐτόν, διὰ νὰ μείνῃ οὗτος ἀπερίσπαστος καὶ νὰ καταστήθῃ δυνατόν νὰ δώσῃ τὴν ὑπὸ τῶν καιρῶν ἐπιβαλλομένην Παιδείαν...»

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ, εἰς τὸ Ἀ' Πανελλήνιον Συνέδριον τῶν Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν).

Τὰ ζητήματα τῆς Ἰδιωτικῆς Ἐκπαίδευσως, ἦσαν τὸν τελευταῖον καιρὸ μεγάλη ἔκτασις καὶ ἀπασχολοῦν συχνὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους, τὸν Ὑπό καὶ τοὺς Ἀρμοδίους. Τὸ ὅλον θέμα πρέπει νὰ τὸ διακρίνωμε σὲ τρεῖς τομεῖς: Τὰ ξένα σχολεῖα, τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων (Λυκείαρχας) καὶ τοὺς ἰδιωτικούς ἑκπαιδευτικούς λειτουργούς.

Τὰ ξένα σχολεῖα

Κατὰ καιροὺς λέγονται καὶ γράφονται διάφορα γιὰ τὴν δρᾶσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ξένων Σχολῶν, ἀκούγονται σχετικῶς κατηγορίαι γιὰ προσηλυτισμὸν καὶ ἀνθελληνικὴν προπαγάνδα ἀπὸ μερικὰ σχολεῖα ξένων χωρῶν. Βέβαια ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Ξένων Σχολῶν, ἀπορρίπτονται ὅλα αὐτὰ ὡς ἀνυπόστατα καὶ ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας, γίνεται συμφώνως πρὸς τὰ ὅσα τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπουργείου Παιδείας ὀρίζονται, καὶ ὅτι ἐκάστη ξένη χώρα, διὰ τῶν Σχολῶν τῆς φιλοδοξεῖ νὰ κερδίσῃ τὴν ἑλληνικὴν φιλίαν καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κοινὸν τὸν πνευματικὸν τῆς πολιτισμὸν, ἀποφεύγουσα ἀπολύτως νὰ ὑπείσθῃ εἰς πολιτικὰ ἢ θρησκευτικὰ ζητήματα.

Οἱ Λυκείαρχαι

Οἱ Λυκείαρχαι ὅμως μετὰ 800 περίπου ἰδιωτικὰ σχολεῖα τοὺς σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, πού ἀπασχολοῦν περὶ τις ἑννέα χιλιάδες ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, ἀντικροῦν τὰ ἀνωτέρω, ἐπιστημαίνου ἐθνικὸν κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν Ξένων Σχολῶν καὶ ζητοῦν «τὴν σὺν τῷ χρόνῳ κατάργησιν τῶν ξένων σχολείων καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς δράσεως των μόνον εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους».

Οἱ Λυκείαρχαι ζητοῦν ἐπίσης: —Χορήγησιν ἰσοτιμίας τῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων πρὸς τὸ Δημοσίον, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι αὐτὰ ἑλείπουν εὐδοκίμως ἐπὶ μίαν πενταετίαν. —Περιορισμὸν ἰδρύσεως νέων Σχολείων. —Ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὰς ἐπαχθεῖς φορολογίας. —Οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων πού λειτουργοῦν εὐδοκίμως. —Ἐπέκτασιν τῶν εὐεργετικῶν μέτρων,

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

πού ἰσχύουν διὰ τὰ ξένα καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα (ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φορολογίας, παρεκκλίσεις ἀπὸ πρόγραμμα κ.λ.π.). —Συνταξιοδότησιν τῶν Λυκειαρχῶν, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐπαναφερομένου τοῦ Νόμου 997)1917. —Ἐν συνεχείᾳ τονίζεται ὅτι ἐὰν εἰς τὰ ζητήματα τῶν πληρωμῶν τοῦ προσωπικοῦ, ὑπάρχουν παράπονα γιὰ ὠρισμένα ἐκπαιδευτήρια, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γενικεύεται, ἀφοῦ οἱ διαφορὲς αὐτὲς μποροῦν νὰ λυθῶν, μετὰ τὸν τρόπον πού ἰσχύει γιὰ κάθε ἐργαζόμενον καὶ τέλος ὅτι, ἐφ' ὅσον θὰ ἀναγνωρισθῇ ἰσοτιμία τῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων πρὸς τὰ Δημοσία, τότε νὰ ἰσχύῃ γιὰ ὅλα καὶ

δύνανται νὰ ἀπολύσῃ ὁ ἐργοδότης, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως. —Σύνταξις ἐπετηρίδους λειτουργῶν ἰδιωτικῆς ἐκπαίδευσως, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ὑποχρεῖται νὰ λαμβάνουν τὸ προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων. —Θέσπισις ἐπικουρικῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν Λυκειαρχῶν καὶ φροντιστῶν, μετὰ κοινὸν φορέα. —Συμμετοχὴ αἰρετῶν ἐκπροσώπων τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν, εἰς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἰδιωτικῆς Ἐκπαίδευσως. —Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν νὰ ἐφαρμοσθῶν καὶ

Ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον συνέδριον τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν: Διακρίνονται ὁ ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Χρυσανθόπουλος, τρίτος ἐξ ἀριστερῶν, παραπλευρῶς αὐτοῦ ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Βογιατζῆς καὶ ὁ Βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Δημ. Βρανόπουλος.

ἐπομένως καὶ γιὰ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, ὅ,τι καὶ διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς τοῦ Δημοσίου.

Οἱ ἰδιωτικοὶ ἐκπαιδευτικοί

Ἐρχόμεθα τέλος στὶς ἀπόψεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, πού εἶναι οἱ κατωτέρω, σύμφωνα μετὰ ὑπόμνημα τῆς Ὁμοσπονδίας των: —Σαφὴς καθορισμὸς τῆς διαδικασίας καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν μέσω Τραπεζῆς καὶ προπαντὸς, θέσπισις ποινικῶν κυρώσεων, διὰ τοὺς μὴ ἐφαρμόζοντας τὴν σχετικὴν διάταξιν Λυκείαρχας. —Ἐπέκτασις τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 2112 (ἀποζημιώσεις ἀπολυομένων), εἰς τοὺς ἰδιωτικούς ἐκπαιδευτικούς, μόνον κατηγορίαν ἐργαζομένων, τοὺς ὁποίους

Γ. Π.

Έχομεν συνηθίσει νά ἐννοῶμεν ὅταν ἀκούωμεν τήν λέξιν ἐκπαίδευσιν τήν μονόπλευρον ἐκείνην μόρφωσιν πού παρέχουν τὰ σχολεῖα στοιχειώδους, Μέσης Ἐκπαίδευσως ἢ τὰ ἀνώτερα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα. Αὐτό δέν εἶναι παρά μιὰ πλάνη διότι σήμερα, ὅπως τοῦλάχιστον εἰς ξένας χώρας νοεῖται διὰ τῆς λέξεως ἐκπαίδευσιν, ἐκφράζεται τὸ σύνολον τῶν γνώσεων τὰς ὁποίας ὀφείλει νά κατέχῃ ἕν ἄτομον διὰ νά εἶναι χρήσιμος κοινωνικῇ καὶ ἐθνικῇ μονάδι.

Τὸ ραδιόφωνον ὡς μέσον ἐκπαίδευσως

Ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἐξησφάλισεν εἰς τὸν αἰῶνά μας πολλὰ μέσα διὰ μίαν ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ἐκπαίδευσιν, μεταξύ τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύουσιν θέσιν κατέχουν τὸ ραδιόφωνον καὶ ἡ τηλεόρασις. Εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῶν ἀποστολῶν ἀμφότερα ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶνται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν λαϊκῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ ἀλφάβητον καὶ τὰ βασικὰ κοινωνικὰ θέματα, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ καταλήγουν εἰς τὴν ἀνευ προπαγάνδας πολιτικὴν κατῆχσιν.

Ἀπεριόριστοι τομεῖς δράσεως

Τοιοιτοτρόπως τὸ ραδιόφωνον ὡς μέσον ἐκπαίδευσως ἔχει ἀπεριόριστους τομεῖς δράσεως, γίνεται ἄλλοτε σχολικὴ πνευματικὴ ἔδρα καὶ ἄλλοτε ἐκκλησιαστικὸς, κοινωνικὸς ἢ πολιτικὸς ἄμβων.

Ἡ Ἑλλάς, χώρα μὲ σχετικῶς ὑψηλὸν ποσοστὸν ἀναλφαβήτων σήμερα, θὰ πρέπει νά θεωρῆται μοιραίως ὡς ἔχουσα σημαντικὸν ἀριθμὸν μονάδων κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς ὑπαναπτύκτων.

Τὸ ἑλληνικὸν ραδιόφωνον τὸ γνωρίζει καὶ δέν ἀποκρύπτει μὲν ὅτι ἐνίοτε προσπαθεῖ νά παρηγορήσῃ τὴν ὄλην κατάστασιν, ἀλλὰ ἐν τούτοις ὁμολογοῦμεν, ὅτι μὲ περισσώτερον θάρρος θὰ πρέπει νά χαράξῃ σήμερα, ὅτε συζητῆται ἡ ὀριστικὴ ἀναμόρφωσις του, πλουσίον ἐθνικὸν ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα, μὲ ἴδιον σταθμὸν μεγάλης ἐμβελείας διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ μεγάλου τούτου προορισμοῦ του.

Ἐκαστὴ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ θὰ ἦτο δυνατόν νά λογισθῇ ὡς ἐκπαιδευτικὴ τοιαύτη, ἐφ' ὅσον ὑποκρύπτει στοιχεῖα ἐπιμορφωτικῆς φύσεως. Τὸ θέατρον, ἡ μουσικὴ, ἡ πολιτικὴ, ἡ Ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, αἱ διάφοροι ὁμιλίαι ἀπὸ ραδιοφώνων, ἀποτελοῦν βασικοὺς τρόπους εὐρείας λαϊκῆς ἐκπαίδευσως.

Εἰδικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ σταθμοὶ

Φυσικὰ αἱ μέθοδοι καὶ οἱ τρόποι πρέπει νά μελετῶνται σημαντικῶς, προτοῦ ἀρχίσῃ μίαν συστηματικὴν προσπάθειαν ἐκπαίδευσιν ἀπὸ ραδιοφώνων. Μία τοιαύτη προσπάθεια δέν νά εἶναι προσαρμοσμένη πρὸς τὰς λαϊκὰς ἐπιμορφωτικὰς ἀνάγκας καὶ νά ἀκολουθῇ ὅπωςδήποτε ἕνα ἀνοδικὸν πρόγραμμα. Δέν πρέπει ὅμως ποτὲ νά λησμονῆται ὅτι καὶ τὸ προηγούμενον κοινὸν ἔχει ἀνάγκην ἐκπαίδευσως, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστημονικὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς προόδους τοῦ αἰῶνος. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐργασία εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ραδιοφωνίας εἶναι τεραστίαι καὶ ἀπαιτεῖ εἰδικούς συνεργάτας. Εἰς προηγμένας ραδιοφωνικῶς εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, λειτουργοῦν εἰδικοί σταθμοὶ μὲ καθαρῶς ἐκπαιδευτικὰς ἐκπομπάς, προοριζομένας διὰ διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις. Διὰ νά γίνῃ μιὰ καλὴ ἀρχὴ ἀπαιτεῖται κατὰστρωσις ἐνὸς καλοῦ προγράμματος. Τὸ μικρόφωνον θὰ ἔλθῃ εἰς τὰ χέρια τοῦ διδασκάλου, τοῦ καθηγητοῦ, τοῦ ἱερέως, τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ ἱατροῦ, τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ κοινωνιολόγου, καὶ ὄλων ἐκείνων πού θὰ ἠμποροῦσαν μὲ σύστημα νά μορφώσουν σχολικῶς, κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς τὸν πολίτην.

Εἰς τὰ εἰδικὰ προγράμματά της ἡ ραδιοφωνία ἀρχίζει συνήθως τὴν ἐκπαίδευσιν εἴτε ἀπευθυνομένη εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις ἰδιαίτερως, εἴτε εἰς ὁλόκληρον τὸ κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν σύνολον. Συνήθως μάλιστα συγχρονίζει τὰ ἐκπαιδευτικὰ της προγράμματα ἀναλόγως πρὸς τὴν ψυχολογίαν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς τάξεως ἢ τοῦ συνόλου πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται.

Διευκρινεῖ λοιπὸν ἐκπομπὰς ἐκπαιδευτικῆς μορφῆς, διὰ τὸν ἀγρότην, τὸν ἐργάτην, τὸν μαθητὴν, τὴν γυναῖκα, τὸν ἐφήβον, τὸν ἡλικιωμένον ἄνθρωπον ἢ τὸν νέον στρατιώτην, καὶ

γενικὰ κάθε ἀνθρωπίνῃ κατηγορίᾳ πού θὰ ἠμποροῦσε νὰ χάρᾳ κτηρίσῃ χωριστά. Θὰ ἠδύνατο ὅμως τίς νά ἐρωτήσῃ: Μήπως σήμερον παρόμοιαι ἐκπεμπαι δέν ἀκρύγονται; Θὰ ἀπαντῶσαί καὶ μάλιστα θὰ προσέθετα ὅτι ἀπὸ τὰ συνήθη ραδιοφωνικὰ προγράμματα ἐδανείσθην τὰς περισσοτέρας κατηγορίας ἀπὸ ὅσας προηγουμένως ἀνέφερα. Ἐν τούτοις ἐκείνῳ τὸ βασικὸ πού ἐλλείπει καὶ τὰς καθιστᾷ οὐσιαστικῶς ἀνυπάρκτους εἶναι ἕνα ἀνοδικόν, προοδευτικὸν ἐξελίξεως, ἐκπαιδευτικὸν «πρόγραμμα». Ἐνα πρόγραμμα συστηματικόν, συνταχθὲν ἀπὸ εἰδικούς, προσαρμολόμενον καὶ ἀνανεούμενον συνεχῶς, μεταδιδόμενον δὲ ἀπὸ σταθμὸν, προσωρισμένον ἀποκλειστικῶς διὰ μίαν συνεχῆ λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατόν νά διδασθῶν εἶναι ἀπειρα καὶ ποικίλου, ἀναλόγως πρὸς τὸ εἶδὸν τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἀποστολὴν μίᾳς ἐκπαιδευτικῆς ἐκπομπῆς, καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνονται.

Ἡ συμβολὴ τοῦ κράτους

Χωρὶς σκέψιν καὶ τελείως προχείρως θὰ ἠμποροῦσε νά συγκαταλέξῃ κανεὶς εἰς τὴν ἀπὸ ραδιοφώνων ἐκπαίδευσιν, τὴν στοιχειώδη τοιαύτην προοριζομένην διὰ τοὺς ἀναλφαβήτους, τὴν σχολικὴν πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν μαθητῶν καὶ διευρύνσιν τῶν πνευματικῶν τῶν ὀριζόντων, τὴν πανεπιστημιᾶν πρὸς κατάρτισιν κυρίως τοῦ λαοῦ ἐπὶ χρήσιμων ἐγκυκλοπαιδικῶν θεμάτων καὶ γενικῶν γνώσεων, προσεῖτι δὲ καὶ τεχνικὸν μαθημάτων ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀσχολίας τῶν διαφόρων τάξεων κλπ.

Τὸ ραδιόφωνον εἰς μίαν τοιαύτην δυσχερεστάτην ἀποστολήν, ὑψίστης ὅμως ἐθνικῆς σπουδαιότητος, δέν πρέπει καὶ δέν ὀφείλει συνήθως μόνον. Ὄφειλε τὸ κράτος νά τοῦ παρέχῃ τὰ ὑλικά μέσα καὶ τοὺς καταλλήλους πνευματικούς ἐργάτας.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἤκουσεν εὐχαρίστως τὴν ἀρξαμένην προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεως τῆς ἑλληνικῆς ραδιοφωνίας, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ εἰς τὸ μέλλον ὕψι, δυναμένην νά στηρίξῃ καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀδελφῆς τηλεοράσεως. Μὲ τὰ δύο αὐτὰ μέσα ὁ ἀκρίτης, ὁ νησιώτης καὶ ὁ ἀστὸς ἀναμένουν πολλὰ, διότι ὁ καθεὶς ζητεῖ νά μάθῃ νέας μεθόδους, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσῃ εἰς ἀσχολίας του καὶ τὰς ὁποίας θὰ τοῦ διδάξουν τὰ ὑπουργεῖα Παιδείας, Βιομηχανίας, Γεωργίας, Ἐργασίας, Ναυτιλίας κλπ. Ἔτσι μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ νέα μέθοδος πού θὰ λεχθῇ πρακτικὰ, δέν θὰ ὠφελήσῃ μόνον τὸ ἄτομον ἀλλὰ τὸ σύνολον. Ὁ πολίτης ζητεῖ νά μάθῃ τὴν καταγωγὴν του ὡς ἄνθρωπον, ὡς ἔθνος, τοὺς τρόπους διαφυλάξεως τῆς υγείας του, τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου, τὸν προορισμὸν καὶ τὸ νόημα τῆς κοινωνίας καὶ τέλος τὰς ἐπιδιώξεις τῶν διαφόρων πολιτικῶν «πιστεύων». Ὅλα αὐτὰ καλεῖται νά τὰ πῇ ἀπλὰ καὶ πρὸ πάντων εἰλικρινὰ, ὡς ἔχουν, τὸ ραδιόφωνον.

Μελετᾶται ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα;

Ἡ Ἐκκλησία, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ πολιτικοὶ πρέπει νά παραστέκωνται πάντοτε εἰς παρομοίας περιπτώσεις ἀπὸ ὅπου ἀναμένονται τεραστίαι ἐθνικὰ ὀφέλη. Εἶναι ἄλλωστε ἕνας τέλειος ἂν ὄχι μοναδικὸς ὁμαδικὸς τρόπος νά βοηθηθῶμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ φιλοπόροδος τάσις του συνεχῶς ζητεῖ, συγχρόνως δὲ ἕνας ἀριστος τρόπος νά κλείσωμεν τὰ ἀνοικτὰ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος στόματα, ἂν ὑπάρχουν καὶ ὅπου ὑπάρχουν.

Διὰθεσις παρέχεται ἀπ' ὅπου ζητεῖται, τὴν στιγμὴν ὅμως αὐτὴν ἀτυχῶς ἐλλείπει τακτικὸν καὶ μὲ σύστημα ἐκπαιδευτικὸν ὑπὸ εὐρείαν ἔννοιαν, ἀπὸ ραδιοφώνων πρόγραμμα.

Ἰσως ὅμως καὶ νά μελετᾶται.

Ι. Μ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ

Κάθε ἡμέρα προσθέτει 40 νέα τροχοφόρα ὀχήματα εἰς τὰ ἤδη κυκλοφοροῦντα εἰς τὴν χώραν μας

Μονόδρομοι καὶ ὁ νέος ὀδικὸς κῶδιξ κυκλοφορίας

Μὲ τὸν ρυθμὸν πού αὐξάνεται ἡ κίνησις τῶν τροχοφόρων, ἐπιβαρύνεται παραλλήλως καὶ τὸ ὀδικὸν δίκτυον τῆς χώρας καὶ κυρίως τῶν μεγάλων πόλεων.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ αυτοκινήτου εἰς τὴν χώραν μας παρουσιάζει ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν ἀλματώδη ἀνοδὸν. Ἀποτέλεσμα δὲ αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως εἶναι αἱ προκαλούμεναι κυκλοφορικαὶ συμφορῆς ὅχι μόνον εἰς τὰ συγκοινωνιακὰ δίκτυα τῶν μεγαλοπόλεων ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ «Ἐθνικά», δεδομένου ὅτι ἡ διανομὴ νέων ὁδῶν ἢ ἡ διαπλάτυνσις τῶν παλαιῶν δέν ἦτο δυνατόν, οὔτε ἀπὸ τεχνικῆς, δηλαδὴ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀπὸ οικονομικῆς πλευρᾶς, νὰ ἀκολουθήσῃ παραλλήλως τὴν συνεχῆ αὕξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αυτοκινήτων.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὀδικὰ δίκτυα, τὰ συνδέοντα τὴν ἐπαρχίαν μὲ τὰ ἀστικά κέντρα, ὑπάρχει πάντοτε ἡ εὐχέρεια τῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ προβλήματος τῆς κυκλοφορίας. Διὰ τὰ μεγάλα ὅμως ἀστικά κέντρα τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας, καθίστανται καθημερινῶς δυσκολώτερα. Καὶ τοῦτο διότι δέν ὑπάρχει εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, μὲ τὴν διαμόρφωσιν τὴν οἰκοδομικὴν τὴν ὁποίαν ἔχουν λάβει σήμερα, ἡ εὐχέρεια νὰ δημιουργηθῶν νέαι ὁδὸι ἀρτηρίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν αυτοκινήτων. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐπιτείνει καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν τιθεμένων εἰς κυκλοφορίαν, τὸ πρῶτον, αυτοκινήτων πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀνάγκας ἀνθρώπων τῶν μεγαλοπόλεων. Πρόκειται δηλαδὴ νὰ κυκλοφοροῦν μέσα εἰς τὸ στενὸν ὀδικὸν δίκτυον τῶν πόλεων αὐτῶν. Τὸ θέμα αὐτὸ παρουσιάζεται μὲ ἰδιαίτερον ὀξύτητα διὰ τὰς Ἀθήνας.

Μελέτη διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεων

Ἡ Ἀθῆνα, ὡς γνωστὸν, πόλις σχεδιασθεῖσα διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας 200.000 κατοίκων εἶναι ὑποχρεωμένη σήμερα, μὲ τὴν ἰδίαν κεντρικὴν ρυμοτομικὴν διάρθρωσιν, νὰ φέρῃ τὸ βάρος 2.000.000 περίπου κατοίκων οἱ ὁποῖοι ἔχουν κατακλῆσθαι ὁλόκληρον τὸ λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος τῆς ὑπερπληρωθείσης περιοχῆς τῆς Ἀττικῆς λαμβάνονται κατὰ καιροὺς διάφορα μέτρα. Τελευταίως μάλιστα, τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἀντεμετωπίσθη ἐπὶ πλέον ἐπιστημονικῆς βάσεως. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν μονοδρόμων ἀπὸ 31-7-60 καὶ ἡ προσφάτως σύνδεσις τοῦ συστήματος αὐτοῦ μὲ τὴν αὐτόματον σηματοδότησιν «πράσινο κύμα» διευκόλυναν, ἐκ πρώτης τοῦλάχιστον ὁψως, τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων καὶ περιώρισαν, σύμφωνα μὲ πρόσφατα στοιχεῖα τῆς διευθύνσεως τροχαίας Ἀθηνῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν δυστυχημάτων. Εἶναι ὅμως πρόωρον νὰ ἐξαγῇ κανεὶς συμπεράσματα περὶ τῆς ἀπολύτου ἐπιτυχίας τοῦ συστήματος, ὅχι διότι τοῦτο πάσχει ὡς σύστημα, ἀλλὰ διότι μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ χειμῶνος θὰ προστεθοῦν πολλὰ αυτοκίνητα εὐρισκόμενα σήμερα ἐκτὸς Ἀθηνῶν, ὡς ἐπίσης καὶ 40 πρόλλεῦ τῆς Η.Ε.Μ. καὶ 200 λεωφορεῖα τοῦ «Κρατικοῦ Ὄργανισμοῦ» διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐπιβατικῆς κινήσεως. Τὰ τροχοφόρα αὐτὰ, σὺν τὰς πέντε χιλιάδες νέαι, τὰ ὁποῖα ἀναλογοῦν κατ' ἔτος εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τὰ προσωρινὰ στοιχεῖα διὰ τὸ 1960 δέν φαίνεται νὰ σημειώῃ καμψιν, θὰ διογκώσουν τὰ προβλήματα τῆς τροχαίας.

Ἡ καθιέρωσις τοῦ συστήματος τῶν μονοδρόμων διευκολύνει τὴν κίνησιν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ ὀδικὰ ὀχήματα, λεωφορεῖα κλπ. πρέπει νὰ καταλαμβάνουν τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ὁδοῦ, ἀλλοιῶς καταστρατηγεῖται ὁ ἐπιδικωμένος σκοπὸς τῆς ταχείας καὶ ὁμαλῆς κινήσεως καὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πρωτεύουσας.

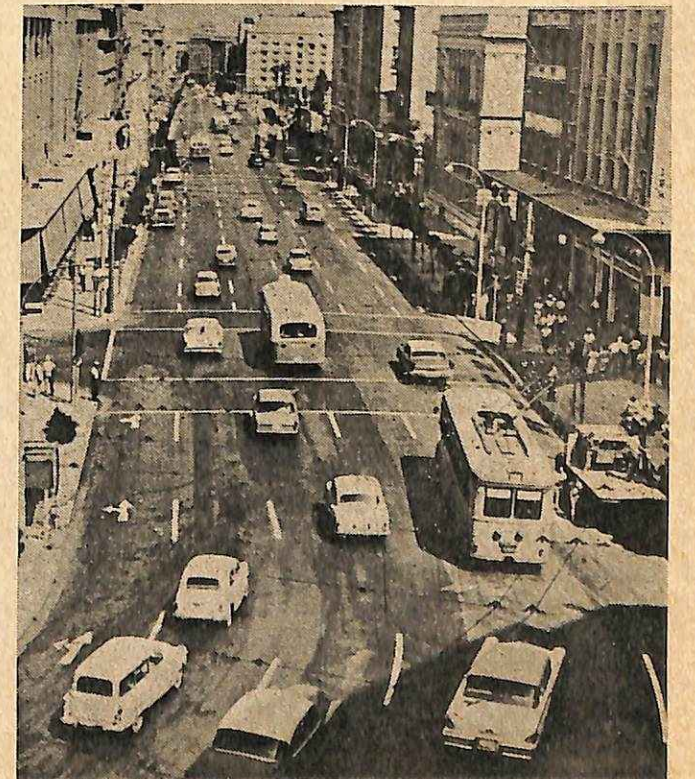
Οἱ ἀρμόδιοι, ἐν προκειμένῳ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀσφαλῶς δέν διαφεύγει ἡ μελλοντικὴ συγκοινωνιακὴ κατάσταση τῶν Ἀθηνῶν, θὰ πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ μελετήσουν τὸ θέμα καὶ νὰ ἀνεύρουν τὰς ἐξυπηρετούσας λύσεις. Ὑπογείου διαβάσεις διὰ τοὺς πεζοὺς, περιφερειακὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου. Παραλλήλως ἄλλοι τρόποι ἀντιμετώπισεως τοῦ προβλήματος πρέπει νὰ μελετηθῶν. Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ἀπὸ ὅλους ὅτι τὸ αυτοκίνητον ἀποτελεῖ σπουδαίαν κατάρκτησιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ αἰῶνος μας καὶ ὁ ρόλος του, κυρίως ὡς συγκοινωνιακοῦ μέσου, ὑπῆρξεν, εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ διὰ πολλὰ ἀκόμη ἔτη ἐξαιρετικὰ σημαντικὸς.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ αυτοκινήτου

Ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀλματώδη ἐξέλιξιν τοῦ αυτοκινήτου εἰς τὴν χώραν μας. Ὁ κατωτέρω πίναξ εἶναι λίαν ἐνδεικτικῶς τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς:

Κατηγορίαι	Αὐτ/των	1939	1956	1959
Ἐπιβατικά.....		8.700	24.713	—
Λεωφορεῖα.....		2.600	5.733	—
Φορτηγὰ.....		6.000	22.329	—
Δίκυκλα.....	Τρίκυκλα.	—	12.167	—
Σύνολον.....		17.300	64.942	99.649

Ὁ ἀριθμὸς τῶν 99.649 τοῦ ἔτους 1959 ἀναφέρεται εἰς τὰς

έξις κατηγορίας αυτοκινήτων: 'Επιβατικά α) 'Ιδιωτικής χρήσεως 33.144 β) Δημοσίας χρήσεως 6.150. 'Εξ αυτών λεωφορεία αστικά 1.955, υπεραστικά 3.329, τουριστικά 260 και λεωφορεία ιδιωτικής χρήσεως 667. Φορτηγά α) Δημοσίας χρήσεως 12.503, εξ αυτών ψυγεία 193, βυτιοφόρα 499. β) 'Ιδιωτικής χρήσεως 15.475 και δίκυκλα ή τρίκυκλα απαιτούντα άδεια κυκλοφορίας από το ύπουργείον συγκοινωνιών 25.000.

Αυτή ήτο ή εικόνα των τροχοφόρων όχημάτων της χώρας κατά την 31-12-1959. Είς τον αριθμόν αυτόν όμως δεν θα πρέπει να παραλείψωμεν να προσθέσωμεν και 32.000 περίπου ποδήλατα και μοτοποδήλατα διά τὰ όποία δεν απαιτούνται δίπλωμα και άδεια κυκλοφορίας από το ύπουργείον και διά τον λόγον αυτόν δεν συμπεριλαμβάνονται είς τον άνωτέρω πίνακα.

'Η τεράστια αυτή ανάπτυξις του αυτοκινήτου είς την χώραν έπραγματοποιήθη χωρίς να ύπάρχη ή καλλίτερον να έχη έδραιωθή ένα άπόλυτα συγκεκριμένο κυκλοφοριακόν σύστημα. Χωρίς δηλαδή την ύπαρξιν ενός συγκεκριμένου όδικου κώδικος κυκλοφορίας. 'Η νομοθεσία είναι πάντοτε ύπερ του πεζού. Είς οίανδήποτε περίπτωσιν άτυχήματος ό οδηγός φέρει την εϋθύνην. Είς καμμίαν περίπτωσιν ή ίσχύουσα νομοθεσία δεν εύρεθη με το μέρος του οδηγού. 'Ελαφρυντικά ύπάρχουν βέβαια, οϋδέποτε όμως πλήρης δικαίωσις.

Αί τροποποιήσεις διά του νέου κώδικος

Αϋτό όπωσδήποτε έπηρεάζει σοβαρώς την πέραν των προαναφερθέντων αριθμών, ανάπτυξιν του αυτοκινήτου και όλιγώτερον οί οικονομικοί παράγοντες. 'Η κατάστασις όμως αυτή δεν ήτο δυνατόν να παρατείνεται έπ' άπειρον. Το ύπουργείον Συγκοινωνιών ήθέλησε να τακτοποιήση αυτήν την άνισότητα πεζών και οδηγών και μετέθεσεν τὰ πράγματα είς άλλην βάση. Τοϋτο έπετεύχθη κατόπιν έπιπόνου εργασίας μηνών από μίαν 15μελή έπιτροπήν την όποιαν άπετέλεσαν οί κ.κ. Τρικούπης γενικός γραμματεϋς ύπουργείου Συγκοινωνιών, Δ. Σίνης, γενικός διευθυντής του ίδιου ύπουργείου, Λ. Ζώρας πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ι. Βεργόπουλος, διευθυντής ύπουργείου Δικαιοσύνης, Στ. Τσιλιμύγκας, αρχιμηχανικός, 'Οδ. Παπαδάκης νομομηχανικός, Γ. Χατζηελευθερίου, διευθυντής Τροχαίας 'Αθηνών, Γ. Λυμπερόπουλος και Λ. Κορομηλάς δημοσιογράφοι, Δ. Ξηρουχάκης και Δ. Βαρβέρης δικηγόροι, Γ. Πρεβελάκης πρόεδρος της 'Ενώσεως των ασφαλιστικών εταιρειών, Π. Σωτήρας των αυτοκινητιστών, Κ. Κυριακός της Ε.Λ.Π.Α. και Ε. 'Αναργυρίου του 'Οργανισμού Προλήψεως 'Ατυχημάτων.

'Η έν λόγω 'Επιτροπή έχει ήδη τελειώσει την έπεξεργασίαν του νέου κώδικος από την κυκλοφοριακήν και τεχνικήν πλευράν και δεν άπομένει πλέον, παρά μόνον ή νομοτεχνική διατύπωσις

'Η αϋτόματος σηματοδότησις διά πεζούς και αυτοκίνητα άνέκοψε την άπειθαρχίαν που έπεκράτει είς τὰς διαβάσεις. 'Ακόμη βεβαίως, απαιτείται πολὺ εργασία έν μέρους των οργάνων της τροχαίας διά να πεισθούν οί άντιπόμονοι και θερμόαιμοι νεοέλληνες να πειθαρχούν ύπακούοντες είς το κόκκινο και πράσινο «άνθρωπίνι».

του και ή έγκρισις του από την Βουλή. 'Ο κώδις αϋτός είναι άπλός, άπόλυτα σύγχρονος και προσηρμοσμένος είς την ελληνικήν πραγματικότητα. Δι' αϋτού τροποποιούνται βασιικά νομοθετημένοι άρχαι όπως αϋτή της «κατά τεκμήριον ύπαιτιότητος του οδηγού» κ.ά.

Ειδικώς επί της ύπαιτιότητος του οδηγού ή 'Επιτροπή του κώδικος τονίζει ότι εάν ένα δυστύχημα όφείλεται είς την άπερίσκεψιν του πεζού πρέπει να θεωρηται έκ των προτέρων σαν άτύχημα, το όποιον προέρχεται άποκλειστικώς από αυτόν τον ίδιο και ως έκ τούτου να μην καταλογίζεται εϋθύνη είς τον οδηγόν. 'Οπότε δεν θα τιμωρηται πλέον οϋτος, οϋτε και συμβολικώς με τον καταλογισμόν έστω, μίς μικρᾶς άμελείας. Διά του ίδιου κώδικος έπίσης προβλέπεται βαρυτάτη ποινή διά τον οδηγόν, ό όποιος άφίνει άβρόηητον το θυμό του, είτε το δυστύχημα όφείλεται είς ύπαιτιότητα του πεζού, είτε είς ύπαιτιότητα του οδηγού.

Βελτίωσις των όδικών δικτύων

Δέν ύπάρχει άμφιβολία λοιπόν ότι, άφ' ής στιγμής τεθή είς έφαρμογήν ό νέος όδικός κώδις κυκλοφορίας, θα αρχίση μία νέα περίοδος διά το αυτοκίνητον. 'Ο αριθμός τότε των 40 περίπου νέων αυτοκινήτων, τὰ όποία προστίθενται κάθε ήμέραν είς τὰ ήδη κυκλοφορούντα, ασφαλώς θα διπλασιασθή. Διά τον λόγον αυτόν ή προσπάθεια βελτιώσεως των παλαιών όδικών δικτύων και ή διάνοιξις νέων πρέπει να ένταθῇ, άλλως το κυκλοφοριακόν άδιέξοδον, παρά τὰς νέας μεθόδους και την νέαν νομοθεσίαν, θα άπειλή πάντοτε την πρωτεύουσαν και τὰ αστικά κέντρα της χώρας.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΕΙΣ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑ

ΒΟΒΟΛΙΝΗ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΤΕΡΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΣΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ : 71.101 - 72.390 - 74.875

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΚΙΝΑ

Αί πληροφορία καθ' ός άπεφασίσθη ύπό των Σοβιετικών διάσκεψις κορυφής της διεθνούς κομμουνιστικής ήγεσίας έντός του προσεχούς Νοεμβρίου είς Μόσχαν, δεν φαίνεται ν' ανταποκρίνονται είς την πραγματικότητα. Παρά την άδημονίαν του κ. Κροϋστσεφ να άρη την επικίνδυνον, διά το άνατολικόν μπλόκ, ιδεολογικήν αντίθεσιν, ή όποία ύποβόσκει είς τὰ έπτακόσια έκατομύρια των Κινέζων κομμουνιστών, δεν προτίθεται, ως άποδεικνύεται έκ των δηλώσεων του, να δεχθῇ την έν λόγω διάσκεψιν. Κατόπιν της άποτυχίας που έσημείωσαν αί συζητήσεις της Βουδαπέστης τον παρελθόντα 'Ιούλιον, όπου, ως γνωστόν, κατεβλήθη προσπάθεια έκ μέρους των κομμουνιστών ήγετών διά την επίλυσιν της ιδεολογικής διαφοράς που άνεφύει μεταξύ Μάο Τσέ Τούγκ και Κροϋστσεφ, καθίσταται άπίθανος ή επανάληψις των συνομιλιών, αί όποια δυνατόν να οδηγήσουν είς νέον ναύαγιον. Είς την περίπτωσιν αϋτήν το χάσμα μεταξύ των δύο γιγάντων του κομμουνισμού θα ηϋξανε και θα εξέθετε είς σοβαρόν κίνδυνον όλόκληρον τον άνατολικόν συνασπισμόν. 'Εάν, συνεπώς, ή φημολογούμενη διάσκεψις του Νοεμβρίου πραγματοποιηθῇ, θα πρέπει να άναμένεται έξομάλυνσις της διαφοράς και άπάλειψις των σημείων που την προκαλούν είτε αϋτή όφείλεται είς ιδεολογικά ζητήματα, είτε είς οικονομικά. 'Επί του παρόντος και τὰ δύο μέρη δεν έπιδεικνύουν μεγάλως συμβιβαστικές διαθέσεις, αντίθέτως αί άντεγκλήσεις συνεχίζονται είς όξύτατον τόνον. 'Η ήγεσία των Κινέζων δεν φαίνεται διατεθειμένη να ένδωση είς τὰς ρωσικάς άπόψεις, παρ' όλον που ύφίσταται κίνδυνος διακοπής της βοήθείας που λαμβάνει από την Σοβ. 'Ενωσιν. 'Η άρθρογραφία των έφημερίδων του Πεκίνου έξακολουθεi να στρέφη τὰ πυρά της κατά των «ίμπεριαλιστών», άδιαφορούσα τελείως διά την «'Υφεισιν» του κ. Κροϋστσεφ, ύποδαυλίζουσα το φυλετικόν μίσος μεταξύ λευκών και κιτρίνων. 'Ολοι αί ένδείξεις πείθουν ότι ή Λαϊκή Κίνα ήρχισεν να κινῆται διά να άποτινάξη και το τελευταίον ίχνος Σοβιετικής κηδεμονίας και αί όλίγα προσεχείς εβδομάδες θ' άποδείξουν εάν αί κινήσεις αϋται της Κίνας άποτελούν πολιτικόν έλιγμόν ή στερράν άπόφασιν. Και είς την μίαν περίπτωσιν και είς την άλλην ή βλάβη άνήκει έξ όλοκλήρου είς τον κομμουνιστικόν κόσμον. Και τοϋτο είναι άρκετά παρήγορον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑΝ

'Η στήλη αϋτή έμέμφθη πολλάκις κατά το παρελθόν τὰς βεβιασμένας μεθόδους, διά των όποιών έτεχειρίτο ή τακτοποίησις του κυκλοφοριακού χάους της πρωτεύουσης. Αί άπαγορευτικά πινακίδες, άντικρούουσαι πολλάκις άλλήλας, αί μάχαι είς τὰς διαβάσεις μεταξύ των οργάνων της τροχαίας και των πεζών, ή μέθοδος της άπαγωγής των τροχοφόρων ύπό του «γερανοϋ», ή έπιδότησις σωρείας κλήσεων είς τούς αυτοκινητιστάς, ή σπατάλη πολυτίμου χρόνου και καυσίμων κατά τὰς συχνάς «έμφιαλώσεις» κ.ά. ήσαν τὰ αίτια δριμείας κριτικής κατά της άρμοδιάς αρχής. 'Αφ' ότου όμως έφηρμόθη το σύστημα των μονοδρόμων έν συνδυασμῳ με την αϋτόματον σηματοδότησιν, το πρόβλημα της κινήσεως πε-

ζών και τροχοφόρων έλαβεν την όδον προς την λύσιν του. Οϋδέν σοβαρόν παρὰπον ένκούσθη έκτοτε διά την τροχαίαν ή διοικήσις της όποιας από μακροϋ χρόνου και μετά φορτικότητος έπανελάμβανεν είς την άνωτέραν αρχήν την άνάγκην καθιερώσεως του νέου συστήματος. 'Η τοποθέτησις όμως των σηματοδότην, ή άφαίρεσις των τροχιοδρομικών γραμμών και ή έγκατάστασις των έναερίων καλωδίων διά τὰ τρόλλεϋ, καθυστέρησαν την έφαρμογήν του επί διετίαν. Τὰ άποτελέσματα πάντως είναι ίκανοποιητικώτατα και τοϋτο πρέπει να καταχωρηθῇ έξ όλοκλήρου είς το ένεργητικόν της τροχαίας. Χάρις είς τὰς προσπάθειας της ήρχισεν ή πρωτεύουσα ν' άποκτά την όσιν εύρωπαϊκής μεγαλουπόλεως, είς το τομέα της κυκλοφορίας, τούλάχιστον.

ΟΙ ΔΑΣΕΜΟΙ

Τελευταίως άνεγράφει ή ακόλουθος είδησις είς την οικονομικήν στήλην πρωινής έφημερίδος : «'Υπό του ύπουργείου Βιομηχανίας άπεφασίσθη όπως μη χορηγούνται του λοιπού άδειαι εισαγωγής ηλεκτροκινητήρων ίσχύος άνωτέρας των 20 βάτ». Θα πρέπει έν προκειμένῳ να διευκρινήσωμεν ότι οί έξαιρούμενοι της άπαγορεύσεως ηλεκτροκινητήρες προσφέρονται μόνον διά την κίνησιν ώρισμένων μικροσυσκευών, έστερημένων οίανδήποτε γενικώτερας σημασίας είς την προσπάθειαν έξβιομηχανίσεως της χώρας. Κατόπιν τούτου γεννάται και πάλιν το έρώτημα: Διὰτι έξακολουθούμεν και είς τὰς παραμονάς της συνδέσεως της χώρας με την Κοινήν 'Αγοράν να εφαρμόζωμεν την παλαιάν προσφιλή μας τακτικήν του προστατευτισμού; 'Εάν πράγματι ή 'Ελλάς έπιθυμῇ την ένταξιν της είς την ομάδα των έξ, τὰ μέλη της όποιας διακηρύσσον την έμμονήν των είς την κατάργησιν των δασμῶν, διατρέχει, με τὰ μέτρα που λαμβάνει, τον κίνδυνον να κατηγορηθῇ ότι εύρίσκεται έκτός του πνεύματος της εύρωπαϊκής κοινοπραξίας, με άποτέλεσμα να άναξωπυρώση τὰς γνωστάς αντιδράσεις έντός του Εύρωπαϊκού Συμβουλίου. Πρέπει να κατανοηθῇ άπαξ διά παντός ύπό των 'Ηρακλέων της δασμοβιώτου βιομηχανίας μας ότι, ή σύνδεσις της χώρας με την Κοινήν 'Αγοράν σημαίνει, άναποφεύκτως, και την βαθμιαίαν κατάργησιν των τελωνειακών φραγμών και των εισαγωγικών άπαγορεύσεων. Αϋτή είναι ή κατάστασις, εάν βεβαίως τὰ περι Κοινής 'Αγοράς άποτελούν σοβαράν επιδίωξιν και δεν προσρίζονται δι' έσωτερικήν κατανάλωσιν.

ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Είς την δικαιολογημένη άγανάκτησιν που έπηκολούθησε του τραγικού αυτοκινητιστικού δυστυχήματος των Μεγάρων, ήκούσθησαν σοβαρά κατηγορία περί της έγκληματικής περιφρονήσεως παντός όδικου κανόνος κυκλοφορίας ύπό των οδηγών των φορτηγών αυτοκινήτων. 'Η άγανάκτησις, ως είπομεν, είναι άπολύτως δικαιολογημένη και πρέπει το ταχύτερον να ληφθούν δρακόντεια μέτρα έναντίον των άσυνειδήτων οδηγών. Διά να είμεθα όμως περισσότερο αντικειμενικοί θα έπρεπε, είς την περίπτωσιν του δυστυχήματος των Μεγάρων, ν' αναζητηθῇ και ή ύπηρεσία ή όποία, έξ ίσου άδιαφορούσα διά την ζωήν των διερχομένων από του σημείου εκείνου, έγκατέλειπεν είς το μέσον της όδοϋ την άκάλυπτον τάφρον, όπου προφανώς προσέκρουσαν οί έμπρόσθιοι τροχοί του φορτηγού με άποτέλεσμα να καταστή ακυβέρνητον δι' όλίγα δευτερόλεπτα, άκριβώς όσα έχρειάζοντο διά να έπιπέσει επί του λεωφορείου. Χρήσιμοι λοιπόν αί ύποδείξεις περί άσυννομήσεως των δημοσίων οδών, άλλα πρωτίστως πρέπει να αναληφθῇ έκστρατεία κατά της έγκληματικής «λακούβας». 'Η «νάρκη» αϋτή των οδών έσοτίχισεν ήδη την ζωήν ή την σωματικήν άκεραιότητα είς έκατοντάδας μοτοσυκλετιστάς, έπιβάτας και οδηγούς μικρών και μεγάλων αυτοκινήτων, είναι δε κοινόν μυστικόν μεταξύ των οργάνων της χωροφυλακής ότι εκεί όφείλονται τὰ περισσότερα τροχαία δυστυχήματα.

‘Ο εὐρωπαϊκὸς τρόπος ζωῆς ἀποτελεῖ κακὸν παράδειγμα διὰ τοὺς ὑπαναπτύκτους

‘Η ἐμφάνισις τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὸ διεθνὲς προσκῆνιον ἠκολουθήθη ἀπὸ μίαν κραυγὴν ποὺ συνταράσσει ἀπ’ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν μαύρην ἥπειρον: Ἐξομοιώσις μὲ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον ζωῆς. Τὰ νεαρὰ ἀφρικανικὰ κράτη διαδηλώνουν τὴν ἀνυπομονησίαν των νὰ ἀκολουθήσουν τὴν Εὐρώπην. Εἶναι ὁμως ὑγιὲς ὁ τρόπος ζωῆς τῶν λευκῶν; Οἱ οἰκονομολόγοι ἀπαντοῦν ἀδιστακτα ὄχι. Ἔργον τῆς παρούσης γενεᾶς, λέγουν οἱ ἐν λόγω ἐπιστήμονες, εἶναι ἡ ἀφαίρεσις οἰασθήποτε μορφῆς βίας ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ προγράμματα τῶν χωρῶν τόσο τῆς Εὐρώπης ὅσον καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

Οἱ μεγαλύτεροι φιλόσοφοι ἀπεφάνθησαν κατὰ καιροὺς ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀτόμου εἰς τὸν πλανήτην μας ὁμοιάζει μὲ τὴν φοίτησιν εἰς μίαν μεγάλην σχολήν, ὅπου τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων μαθημάτων. Ἐὰν τοῦτο πράγματι εἶναι ἀληθές, τὸ ἄτομον πρέπει νὰ διέρεται κατ’ αὐτὰς νέαν περίοδον μαθήσεως, προκειμένου ν’ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐπίλυσιν δύο προβλημάτων κεφαλαιώδους σημασίας. Τὰ προβλήματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς νέα, ἀπλῶς ἡ ἀντιμετώπισις των ἀνεβάλετο, ἴσως διότι αἱ μέχρι πρό τινας περιστάσεις τὸ ἐπέτρεπον, πρᾶγμα ὅμως ποὺ δὲν συμβαίνει σήμερον. Τὸ ἐν ἐκ τῶν προβλημάτων, τὸ πλέον ἐπείγον, ἀφορᾷ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διεθνῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα, διὰ παντός, παγκόσμιον ἀνάφλεξιν. Εἶναι, δυστυχῶς, τόσο ἰσχυροὶ οἱ σημερινοὶ ἀντίπαλοι καὶ δύνανται νὰ προκαλέσουν τοιαύτην καταστροφὴν εἰς τὸ σύνολον, ὥστε πρέπει νὰ ἀρχίσουν νὰ συμπεριφέρονται μὲ μεγαλύτεραν σύνεσιν, κατανοοῦντες ἐπὶ τέλους τὸν θανάσιμον κίνδυνον ποὺ διατρέχει ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὰς ἐκατέρωθεν βεβιασμένας ἐνεργείας. Αἱ πιθανότητες ποὺ παρουσιάζονται διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ εἶναι τοσοῦτο μάλλον σημαντικά, καθ’ ὅσον οὐδεὶς πλέον ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ ἀδιεξόδου τῆς σημερινῆς καταστάσεως.

Πηγαὶ ἀντλήσεως ἀγαθῶν

Τὸ δεύτερον πρόβλημα δὲν θὰ ἠμποροῦσεν ἀσφαλῶς νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν προσαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν κρατῶν εἰς τὴν νέαν κατάστασιν. Δηλαδή εἰς τὸν διακανονισμόν τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων, μὲ γνώμονα τὴν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἡ ἀνθρωπότης διαθέτει χρόνον, ἔστω καὶ περιορισμένον, διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς λύσεις καὶ τῶν δύο προβλημάτων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι πολὺ ὀλίγα ἄτομα κατανοοῦν τὴν χρονικὴν ἀνεπάρκειαν. Εἰδικώτερον τὸ δεύτερον πρόβλημα, κατόπιν τῆς ἀνυπομονῆς κραυγῆς τῶν ὑπαναπτύκτων διὰ βελτίωσιν, θέτει, αὐτὴν εἰδικῶς τὴν περίοδον, τὰ πράγματα εἰς ἐπικίνδυνον σημείου. Ἀποτελεῖ πλὴν κοινὸν μυστικὸν ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τῆς Δύσεως δὲν θὰ εἶναι μόνιμος καὶ σταθερά, ἐὰν γίνῃ σοβαρὰ ἀπόπειρα κατανόμης τοῦ πλούτου τῆς γῆς εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, χωρὶς νὰ ἔχουν προηγουμένως ἐξευρεθῇ νέαι πηγαὶ ἀντλήσεως ἀγαθῶν.

Ὁ δυτικὸς τρόπος ζωῆς, παρ’ ὅλον ποὺ εἶναι κατώτερος τοῦ ἀμερικανικοῦ προτύπου, ἀπαιτεῖ ἐτησίαν κατανάλωσιν ὀρισμένων τόνων στερεῶν καυσίμων κατὰ κεφαλὴν. Τὰ ἐκμεταλλεύσιμα ὅμως ἀποθέματα τοῦ πλανήτου εἰς στερεὰ καύσιμα εἶναι ἀπελπιστικῶς περιορισμένα καὶ εἶναι ἐπόμενον, ἕως πολιτισμὸς ποὺ στηρίζει τὴν ὑπαρξιν του εἰς τὰ ἀποθέματα αὐτά, νὰ καταγράψῃ ἐαυτὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὡς ἀπλοῦν ἐπεισόδιον καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν ὡς ἀσήμαντον συμβάν.

Μὲ τὸ νὰ καταναλίσκωμεν γαιάνθρακα καὶ πετρέλαιον δὲν κάμνωμεν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ζῶμεν ἐξοδεύοντες «κεφάλαιον» ἀντὶ «εἰσοδήματος». Τοῦτο εἶναι λογικόν, ὑπὸ ὥρισμένας ὁμως προϋποθέσεις. Ἐὰν, ἐπὶ παραδείγματι, αἱ σπουδαὶ ἐνὸς νέου χρηματοδοτοῦνται ὑπὸ ἰδρύματος τινός, ὁ νέος αὐτός, ἐὰν εἶναι εὐφυής, πρέπει νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ περιορίσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς δαπάνας ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους, ὥστε νὰ εἶναι περισσότερον ἐξοφλισμένη ἡ συμπλήρωσις τῶν σπουδῶν του. Ἐπίσης θὰ πρέπει ὁ ἴδιος νέος νὰ θέσῃ ὡς πρόγραμμα

τὴν ἐξεύρεσιν δημιουργικῆς ἐργασίας, ἀντὶ νὰ ζῇ εἰς βάρος τοῦ συνόλου, ἀπομυζῶν χρήματα ποὺ προορίζονται δι’ ἄλλην χρῆσιν.

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια

Ἡ ἥτο σφάλμα πρώτου μεγέθους νὰ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς τὰς ἀπεριορίστους δυνατότητας τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας δι’ εἰρηνικοὺς σκοποὺς. Οἱ εἰδικοί ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν συμφωνοῦν ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανίας θὰ εἶναι μηδαμινὴ κατὰ τὰ ἐπόμενα δέκα ἔτη καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀσήμαντος διὰ μίαν εἰκοσαετίαν τουλάχιστον. Ἐὰν ληφθῇ (καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ) ὑπ’ ὅψιν ἡ προοπτικὴ αὕτη, τότε εἶναι ἐνδεχόμενον μὲ τὴν εἰσοδὸν τοῦ 21ου αἰῶνος, ἡ νέα πηγὴ ἐνεργείας νὰ διαδραματίζῃ εἰσέτι μικρὸν ρόλον εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, παραλλήλως ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς θὰ ἔχῃ διπλασιασθῇ καὶ ὁ μέσος ὅρος καταναλώσεως καυσίμων κατὰ κεφαλὴν θ’ ἀκολουθήσῃ, μοιραίως, τὴν ἰδίαν ἀν μὴ καὶ μεγαλύτεραν ἀναλογίαν. Οὕτω θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος 20.000 ἑκατομμύρια τόννοι γαιάνθρακος ἐτησίως. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν, ἐὰν ἐπρόκειτο αὕτη νὰ καλύψῃ ἔστω τὸ 15 τοῖς ἑκατὸν τῆς παγκοσμίου καταναλώσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν μετ’ ὀλίγα ἔτη, τεράστιον πρόγραμμα ἀνεγέρσεως ἀτομικῶν ἐγκαταστάσεων μὲ ρυθμὸν ἐπιταχυνόμενον σὺν τῷ χρόνῳ. Δεδομένου ὅτι πολλοὶ χῶροι ὑστεροῦν εἰς προγράμματα ἐξηλεκτρισμοῦ, εἰδικευμένου προσωπικοῦ καὶ ἐργαστηριακῶν ἐγκαταστάσεων, τὸ μεγαλεπήβολον αὐτὸ σχέδιον δὲν θὰ ἔχῃ πολλὰς ἐλπίδας πραγματοποιήσεως ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τεσσαράκοντα ἐτῶν. Οὕτω ὑπάρχουν ἐν προκειμένῳ σοβαροὶ λόγοι νὰ πιστευεῖται ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια δὲν θὰ προσφέρῃ, τουλάχιστον εἰς τὸ ἄμεσον προσεχές μέλλον, τὴν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην δι’ ἕνα σύστημα οἰκονομικῆς ζωῆς, βασιζόμενον ἐπὶ πραγματικῶ «εἰσοδήματος» ἀντὶ τῆς μέχρι σήμερον κατασπατάλησεως πολυτίμου κεφαλαίου. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ’ ὅψιν ἡ συνεχὴς αὐξήσις τοῦ δείκτου καταναλώσεως τῶν ἀποθεμάτων τοῦ ὑπεδάφους, ἀγόμεθα εἰς τὸ μεγαλοχολικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνθρωπότης βαίνει μοιραίως πρὸς καθολικὴν ὑποδούλωσιν εἰς τὴν μηχανικὴν ἰσχύϊν, ὡς μοναδικὸν μέσον διὰ τὴν ἐπιβίωσιν της. Ἀρκετοὶ ἐπιστήμονες οὐτοπισταὶ, πιστεύουν ὅτι ἡ ἐπιστήμη θὰ δώσῃ τὰς ἀπαντήσεις εἰς ὅλα τὰ ἀγωνιώδη ἐρωτήματα. Τοῦτο συνέβη βεβαίως μέχρι τῆς ἀπορίας εἰς ἀρκετὰς περιπτώσεις. Ἡ διαφορὰ ὅμως τοῦ ἄλλοτε καὶ τοῦ τώρα συνίσταται εἰς τὴν ἑκτασιν τῶν περιθωρίων, ποὺ αἱ διάφοροι ἐποχαὶ παρέχουν εἰς τὸν ἐρευνητήν.

Ἐγωϊστικὴ καὶ ἀνόητος τακτικὴ

Σήμερον τὰ περιθώρια εἶναι πολὺ μικρὰ ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀτόμων ἀρκετὰ σύνθετη διὰ νὰ δεχθῇ περαιτέρω περιπλοκήν. Ἐὰν ἐπιμείνωμεν νὰ τὴν περιπλέξωμεν περισσότερον, διατρέχοντες τὸν κίνδυνον νὰ καταστήσωμεν τὰ ἄτομα δυστυχῆ καὶ τὴν ζωὴν ἀνυπόφορον. Πρέπει λοιπὸν μὲ κάθε θυσίαν νὰ περιορίσῃ ἡ κατασπατάλησις τῶν φυσικῶν ἀποθεμάτων καὶ σταμάτησις ἡ ἀσύνητος καὶ βριαία ἀπόσπασις δυσαναλόγως μεγάλων τεμαχίων τοῦ περιορισμένου κεφαλαίου τῆς φύσεως. Αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ λέγουν διὰ τὴν ἐγωϊστικὴν καὶ ἀνόητον, ἐν πολλοῖς, τακτικὴν ποὺ ἀκολουθοῦμεν σήμερον. Ἀν-

τιθέτως ἡ ἀποκήρυξις τῆς βιαίας αὐτῆς μεθόδου, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν πολιτικῶν προβλημάτων, δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ μοναδικὴ ἀξία λόγου κληρονομία ποὺ δυνάμεθα νὰ καταλείπωμεν. Οἱ πλεόν ἀπαισιόδοξοι ἐξ ἡμῶν λέγουν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν μας. Ἀλλὰ διατί; Ὁ κόσμος διήλθεν περιόδους εὐημερίας, χωρὶς τὴν συμβολὴν τῶν ἀποθεμάτων καυσίμων, ὑπὸ στερεάν ἢ ὑγρὰν μορφήν, τοῦ πλανήτου μας. Διατί εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐπανάληψις τοῦ φαινομένου; Αἱ σημεριναὶ μεγάλαὶ γνώσεις τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν νόμων ποὺ διέπουν τὴν φύσιν, ἐπιβάλλουν τὴν ἀνάληψιν κάθε σχετικῆς προσπάθειας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, πρᾶγμα ποὺ, ἐξ ἄλλου, ὑπαγορεύεται καὶ ὑπ’ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ δυσχερεῖαι διὰ τὸ μεγάλο ἐγχείρημα θὰ πλήξουν περισσότερον τὰς χώρας ποὺ προηγούνται σήμερον εἰς τὴν ἀτέρμονα ὁδὸν τῆς «ἀναπτύξεως». Διὰ τὰς «ὑπαναπτύκτους» τὸ πρᾶγμα θὰ εἶναι ἀπείρως εὐχερέστερον. Διὰ νὰ ἐπιτύχουν βελτίωσιν τοῦ τύπου τῶν δυτικῶν χωρῶν αἱ «ὑπαναπτύκτοι» κατέβαλλον ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλεόν τρομακτικὴν προσπάθειαν. Παρ’ ὅλα ταῦτα ἀρχίζουν νὰ παραδέχονται ὅτι ὁ ἐξαντλητικὸς αὐτὸς Μαραθώνιος δὲν πρόκειται νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς ἀσφαλὲς τέρμα. Δὲν ἔχουν ἀδικον. Τὸ μέλλον ἀσφαλὲς θὰ τοὺς δικαιώσῃ, ὁπότε καὶ θὰ ὀφείλουν χάριτας εἰς τὰ ἐμπόδια ποὺ παρενεβλήθησαν εἰς τὸν ἀγωνιώδη δρόμον των.

Ἡ συνειδητοποίησις τῆς προσπάθειας

Εἰναι λάβωμεν ὡς παράδειγμα τὴν Ἰνδίαν καὶ τὸ Πακιστάν, διαπιστοῦμεν ὅτι αἱ δύο αὗται χώραι, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πενταετοῦς προγράμματος θὰ χρειασθῶν βεβήθειαν ἀπὸ τὴν Δύσιν, ἀνερχομένην εἰς 250 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Πέραν τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ τεραστίου αὐτοῦ ποσοῦ περὶ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, τίθεται ἐν ἄλλο ἐρώτημα ἐνὸς πλὴν τῶν δυτικῶν χωρῶν, ποὺ καλοῦνται νὰ κρατήσουν τὸ βάρος τῆς δαπάνης. Κατανοοῦν ἄραγε ἡ Ἰνδία καὶ τὸ Πακιστάν ὅτι, ἐγκρίνουσαι πενταετὴ σχέδια ἀναπτύξεως δυτικῆς ἐμπνεύσεως καὶ χρηματοδοτούμενα ὑπὸ τῆς Δύσεως, ἀκολουθοῦν ἐν προκειμένῳ ἐσφαλμένην ὁδόν; Οἰαδήποτε προσπάθεια βελτιώσεως, εἰς χώρας ὅπου αἱ συνθήκαι καλλιεργίας κλπ. παρέμειναν ἐπὶ αἰῶνας αἱ αὗται, ἐπιτυχάνει μόνον ὅταν αἱ ἰδίαι χώραι συνειδητοποιήσουν τὴν τρομακτικὴν προσπάθειαν περὶ τὰς ἀναμένει εἰς τὴν προσαρμογὴν, τὰς δαπάνας καὶ τὴν ἐξοικείωσιν μὲ τὰς νέας μεθόδους. Ἡ προσπάθεια αὕτη δυνατόν νὰ καταστῇ τριπλὴ καὶ ἐξαφανίσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῶν πενταετῶν προγραμμάτων. Ὁ πληθυσμὸς, βαίνων αὐξανόμενος συνεχῶς, θὰ εὐρεθῇ πάλιν, καὶ εἰς μικρὸν σχετικῶς διάστημα, πρὸ τῆς ἀδυναμίας τῶν χωρῶν τῆς Δύσεως νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ἰδίαν ἀνοδικὴν πορείαν εἰς τὰς παροχὰς των πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους. Παρ’ ὅλα ταῦτα ἡ Δύσις εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθήσῃ, ὡς ὁ εὐκατάστατος θεὸς βοηθᾷ τὸν πτωχὸν ἀνελπίδιον. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑποθέσεις εὐκόλος καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ἀπὸ ὅλους. Πρέπει πρὸ παντός ἄλλου νὰ λαμβάνεται ὑπ’ ὄψιν ἡ κοινωνικὴ σύστασις, αἱ παραδόσεις καὶ ἡ γενικὴ στάθμη τῶν κατοίκων τῆς χώρας ποὺ πρόκειται νὰ βοηθηθῇ, χωρὶς βεβαίως νὰ καταστρατηγῶνται αἱ ἀρχαὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναπεδρασίου μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος. Δηλαδή ἡ ἀφαίρεσις πάσης μορφῆς βίας ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιδιώξεις τῶν λαῶν τῆς γῆς.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ν. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΕΝ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΥΝ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΤΡΟΥΧΙΛΙΟ ΥΠΗΡΕΕΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΝΩ
Ο ΚΑΣΤΡΟ ΔΕΝ ΑΠΕΚΗΡΥΧΘΗ, ΩΣ ΑΝΕΜΕΝΕΤΟ

Η σύγκλησις του Παναμερικανικού Συνεδρίου εις τὸν Σάν Ζοζέ τῆς Κόστα Ρίκα, ἐθεωρήθη, καθ' ὃν χρόνον προητοιμάζετο ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν του, ὡς μία ἐπὶ πλέον ἐκδήλωσις τοῦ ἐν πλήρῃ ἐξελίξει «ψυχροῦ πολέμου».

Ἡ ἀποφίς αὐτῇ ἐπεκράτησε ὁχι μόνον εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ εἰς ἀντίθεσιν μὲ ὅτι πιστεύεται εἰς τὰ κράτη τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, αἱ κυβερνήσεις τῶν ὁποίων ἀσχολοῦνται κατ' ἀποκλειστικότητά μὲ τὰ ἰδικὰ τῶν προβλήματα, ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὰς περιπλοκάς εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν τοῦ ὠκεανοῦ. Αἱ κομμουνιστικαὶ χῶραι ἐπίσης, παρ' ὅλον πού ἐχάρηκαν διὰ τὴν στάσιν τῆς Κούβας ἐναντι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, εἶναι ἄρκετὰ ἀπασχολημέναι ἀλλαγῇ διὰ νὰ ἀναμιχθῶν καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Παρ' ὅλα ταῦτα οἱ Νοτιοαμερικανοὶ εὐρίσκονται ἐν ἀναβρασμῷ ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀναταραχῆς πού ὑποβάσκει εἰς τὰς χῶρας τῶν καὶ θεωροῦν αὐτὴν ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονός ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀγώνων διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν.

Κατὰ τοῦ Τρουχίλιο

Ἐν λόγῳ κίνησις ἤρχισεν μὲ τὴν ἐκραγεῖσαν τὸ 1910 ἐπανάστασιν τοῦ Μεξικῶ καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς διὰ τοὺς Νοτιοαμερικανούς εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν σφοδρὰν ἐντύπωσιν πού ἐπροξένουν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἡ ρωσικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1917. Τὸ Μεξικὸν εὐρίσκειτο ἐν ἀπομονώσει ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον Νότιον Ἀμερικὴν, ὅταν ἀπεφάσισεν νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἰσπανικὴν ἀποικιοκρατίαν, πού τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἤλεγχε ὅλας σχεδὸν τὰς λατινικὰς χῶρας. Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου ἡ πλειοψηφία τῶν νοτιοαμερικανικῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, ἀπεινάζαν τὰ ὀλιγαρχικὰ καθεστῶτα, ἤρχισαν ν' ἀκολουθοῦν τὸ Μεξικόν. Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τῆς κινήσεως καὶ καθ' ἣν στιγμὴν εὐρίσκεται τελευταίως ἐν πλήρῃ ἐξελίξει, συνεκροτήθη τὸ συνέδριον τοῦ Σάν Ζοζέ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν συνέδρων τὸ πλῆγμα τῆς Δομηνικανῆς Δημοκρατίας τοῦ στρατηγοῦ Τρουχίλιο, ἐνῶ ὁ σκοπὸς τοῦ συνεδρίου, διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἦτο ἡ καταδίκη τῆς πολιτικῆς τοῦ Φίντελ Κάστρο. Τὸ πλῆγμα εἶναι σοβαρὸν διὰ τὴν Οὐάσιγκτων διότι ἀπεγύμνωσε τὸν κ. Χέρτερ τοῦ ἐπιχειρήματος δι' οἰανδήποτε μελλοντικὴν δράσιν κατὰ τοῦ Κάστρο. Ἡ μῆνις τῶν συνέδρων ἐστράφη ἐναντίον τῆς Δομηνικανῆς Δημοκρατίας, καταδικάσαντες ὁμοφώνως αὐτήν, ἐπὶ «ἀντικοινωνικῇ συμπεριφορᾷ». Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν μετέσχον βεβαίως καὶ αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι, ἀλλὰ παραδόξως καὶ αἱ μικραὶ δικτατορίαι τῆς Νικαράουα καὶ Παραγουάης. Τεχνικὸν αἴτιον τῆς σφοδρᾶς αὐτῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ διάγοντος τὸ τριακοστὸν ἔτος εἰς τὴν ἐξουσίαν Τρουχίλιο, ἦτο ἡ ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ σοσιαλιστοῦ ἡγέτου τῆς Βενεζουέλας δόκτορος Ρομύλο Μπεντακούρτ, ὑπὸ πρακτῶρων τοῦ Τρουχίλιο. Οἱ Δομηνικανοὶ ἠρνήθησαν τὴν κατηγορίαν, ἀποδώσαντες τὴν ἀπόπειραν εἰς ἐξτρεμιστικὰ στοιχεῖα, δρώντα εἰς Βενεζουέλαν, ἀλλὰ ἡ ἐκδοχὴ αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου.

Οἱ «ἄλλοι» ἀγοραστὰι

Οἱ δικτάτωρ Τρουχίλιο θὰ ἡσθάνθη σφοδρὰν ἀσφαλῶς ἐκπλήξιν καὶ πικρίαν ἀπὸ τὴν στάσιν τοῦ κ. Χέρτερ, καθ' ὅσον ἐπὶ τρεῖς δεκαετίαι ἀπελάμβανε, ἂν ὅχι τῆς συμπαράστασως,

τοῦλάχιστον ὅμως τῆς ἀνοχῆς τῆς Οὐάσιγκτων διὰ τὸ καθεστῶς του. Πρώην λοχίας τοῦ σώματος πεζοναυτῶν τῶν Ἠν. Πολιτειῶν ὁ Τρουχίλιο ὑπεστηρίχθη εἰς τὴν κίνησιν του διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ κράτους τοῦ Ἀγίου Δομηνίου ὑπὸ τῆς Οὐάσιγκτων. Ἰδιαίτερος δὲ τῶρα ἡ ὑπαρξίς συμπαράστασως θεωρεῖται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως του πρωταρχικὸς παράγων, δοθέντος ὅτι καταβάλλεται κατ' αὐτὰς προσπάθεια ἐπανόδου τοῦ κράτους εἰς περισσώτερον φιλελευθέρως καὶ δημοκρατικὰς μεθόδους.

Οἱ Δομηνικανοὶ ἐπίσημοι, παρ' ὅλα ταῦτα, πιστεύουν ὅτι ἡ θέσις τῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ ἐτι περαιτέρω ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρους εἰς τὰς Ἠν. Πολιτείας, εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς διακοπῆς τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων Ἀμερικῆς-Κούβας. Ἐὰν ὅμως, ὡς λέγει κυβερνητικὸς παράγων, αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι ἀρνηθῶν αὐξήσιν τῶν εἰσαγωγῶν σακχάρους, καφεῖ ἢ κακάο ἐκ τῆς χῶρας, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ στρα-

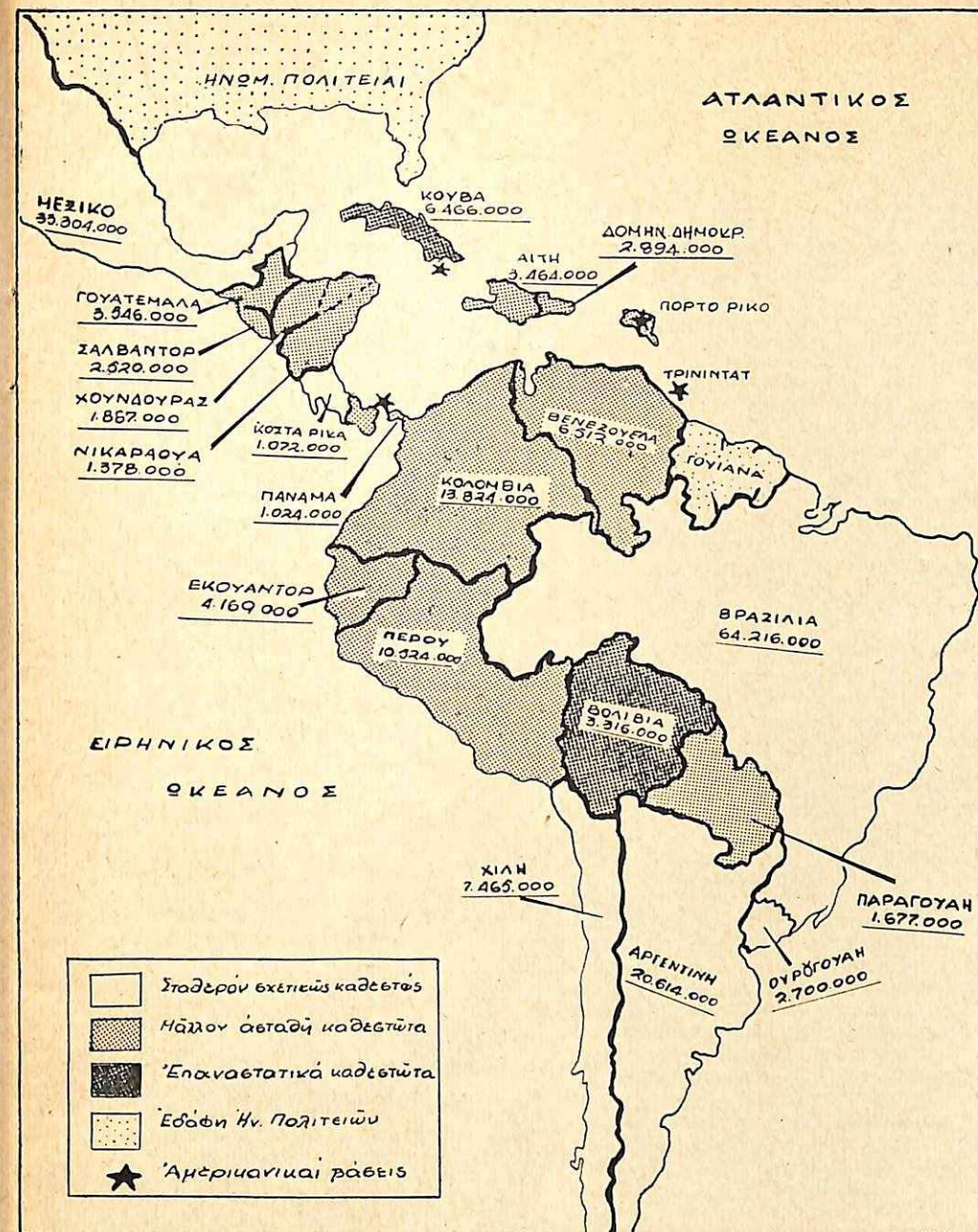

Σὰς γνωρίσαμε· σενιὸρ Κροῦστσεφ...

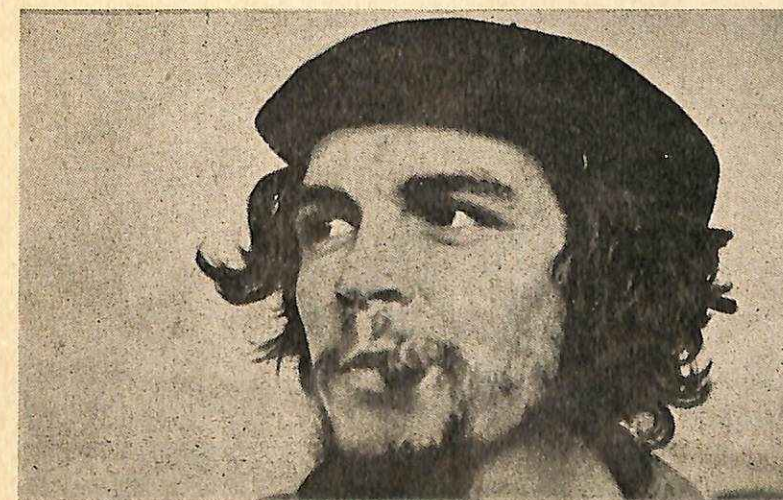
φῇ αὕτη εἰς ἀναζήτησιν «ἄλλων» ἀγοραστῶν. Ὁ ὑπαινιγμὸς ἀφορᾷ σαφῶς τὰ κράτη τοῦ σοβιετικοῦ μπλόκ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Ἅγιος Δομηνικός δὲ διατηρεῖ ἐπαφάς, ἀλλ' ἀφέθη νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸ ἐμπόδιον τοῦτο δύναται εὐκόλως νὰ παραμερισθῇ.

Πενιχρὰ τὰ ὀφέλη τῶν Η.Π.Α.

Ἐὰν τελικῶς, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνεδρίου τοῦ Σάν Ζοζέ ὡδήγει τὴν Δομηνικανὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν λύσιν αὐτήν, θὰ προέκυπτον δύο ἐπακόλουθα: Θὰ ἔθετε ἐνδεχομένως τοὺς Δομηνικανούς παρὰ τὸ πλεονεῖον τοῦ δεδηλωμένου ἐχθροῦ τῶν Ἠν. Πολιτειῶν, τοῦ Φίντελ Κάστρο ἢ θὰ ἀπεδείκνυε κατὰ τὸν πλέον σαφὴ τρόπον τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Οὕτω καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τὰ κέρδη τῶν Ἠν. Πολιτειῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου τοῦ Σάν Ζοζέ εἶναι ἀσφαλῶς περισσώτερον πενιχρὰ ἀπ' ὅτι ἀρχικῶς ἀνεμένετο.

Ὁ οικονομικὸς «ἐγκέφαλος» τοῦ Φίντελ Κάστρο Σέι Γκουεβέρα πού διευθύνει τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Κούβας καὶ εἰσπράττει τὰ μέτρα κατὰ τῶν πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν νῆσον.

Μία μοναδικὴ ἐκθεσις

Εἰς τὰς αἰθούσας τῆς περιφέρειας πινακοθήκης Τέητ Γκάλλερυ τοῦ Λονδίνου εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τάμεση, ἡνοῖξεν τελευταίως ἡ ἐκθεσις ἐνὸς ἀνθρώπου πού τὴν ἀπεκάλεσαν ἐκθεσιν τοῦ αἰῶνος. Ἰσως ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ καλλιτέχνης εἶναι ὁ Πάμπλο Πिकासό καὶ ἡ ἐκθεσις εἶναι μία συλλογὴ 300 σχεδὸν ἔργων του, πού συνεκεντρώθησαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 10.000.000 £.

Τὴν ἐκθεσιν αὐτήν, πού εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἐκθεσις ἔργων τοῦ Πिकासό πού ἐγίνε ποτέ, τὴν ὀργάνωσαν τὸ Συμβούλιον Καλῶν Τεχνῶν τῆς Βρετανίας. Τοῦτο ἐπραγματοποίησεν ἕναν ἀληθινὸν ἄλλον καλῶν ποντῶν 65 ἐτῆς ζωῆς τοῦ ζωγράφου. Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐκτὸς ἀπὸ πολλοὺς πολυτίμους πίνακας ἤλθεν καὶ ἡ μεγάλη αὐλαία πού ἐξωγράφησεν ὁ Πिकासό τὸ 1917 διὰ τὸ περίφημον μπαλλέτο Ντιαγκίλεφ-Κοκτώ «Παρέλασις». Ἡ αὐλαία αὕτη καλύπτει ἑκτάσιν 10 ἐπὶ 18 μέτρων. Ὑπάρχουν πίνακες ἀπὸ τὴν Δανίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλβετίαν, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γερμανίαν. Ἐπίσης μερικοὶ ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν, τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας. Ἐπίσης ἐκτίθεται ἡ συλλογὴ πού ὑπῆρχεν ἤδη εἰς τὴν Βρετανίαν καθὼς καὶ 100 πίνακες πού ἐδάνεισεν ὁ ἴδιος ὁ Πिकासό. Εἶναι πραγματικὰ μία ἐκθεσις μοναδική.

Ἡ πρώτη αἴθουσα περιλαμβάνει ἔργα τῆς πρώτης νεότητος τοῦ Πिकासό. Εἶναι δύσκολον νὰ πιστεῦσιν κανεὶς ὅτι οἱ πίνακες αὗτοι ἐγίναν ἀπὸ τὸ ἴδιο χέρι πού ἀργότερα ἐξωγράψεν ἐκείνας τὰς περιέργους συνθέσεις πού τοῦ ἐκέρδησαν τὸν τίτλον τοῦ «Πρώτου τῶν Κυβιστῶν».

Ἡ ζωὴ του

Ο Πिकासό ἐγεννήθη εἰς τὴν Μαλάγα τῆς Ἰσπανίας τὸ 1881 ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του τὸ ἐπέρασεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ 1901, διὰ πρώτην φοράν, ἤλθεν εἰς τὸ Παρίσι καὶ τρία ἔτη ἀργότερα ἐγκατεστάθη ἐκεῖ μόνιμος. Ἐμενε εἰς ἕνα παμπάλαιον κτίριον καὶ οἱ συγκάτοικοι του ἦσαν ἕνα παράξενο δειγματολόγιον ἀνθρώπων: ζητιάνοι, πεινασμένοι μουσικοὶ, ἀκροβάται, ἀρλεκίνοι καὶ ἄλλοι τύποι τοῦ τσίρκου. Ὅλοι ὅμως αὐτοὶ ἦσαν καλὰ μοντέλα διὰ τοὺς πίνακάς του. Ὅταν περνᾷ κανεὶς ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης βλέπει ὅλους τοὺς τύπους νὰ γελῶν, νὰ κλαίει, νὰ λάμπουν ὀλοζών.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 42)

Ἡ Ἑλβετία, ὡς γνωστόν, δὲν εἶναι μέλος τῶν Ἡν. Ἐθνῶν. Ἡ εἴσοδος ἢ ἡ παραμονὴ τῆς χώρας ταύτης ἐκτὸς τοῦ Ο.Η.Ε. ἀπασχολεῖ ζωνηρῶς τὸν ἐλβετικὸν λαόν.

Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Τὸ καθεστῶς μονίμου καὶ διαρκοῦς οὐδετερότητος τῆς Ἑλβετίας, τὸ καθιερωθὲν διὰ τῶν συνθηκῶν τῆς Βιέννης καὶ τῶν Βερσαλλίων, συμβιβάζεται μετὰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς κάθε χώραν ἡ συμμετοχὴ τῆς εἰς τὸν Ο.Η.Ε.; Τὸ ἀνακύπτειν τοιοῦτον ζήτημα κρατεῖ μέχρι τοῦδε τὴν Ἑλβετίαν ἐκτὸς τοῦ Ο.Η.Ε.

Κατάρξεις τῆς οὐδετερότητος

Μεταξὺ τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς δικαίου ἀρχῶν διά κάθε χώραν, συγκαταλέγονται τὸ δικαίωμα συνάψεως συνθηκῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς οὐδετερότητος. Καὶ συμφώνως πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον ὁ Χάρτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι μία συνθήκη, ἡ ὁποία δὲν δεσμεύει παρὰ μόνον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ὑπέγραψαν. Ἐν τούτοις ὑποστηρίζεται καὶ ἡ γνώμη ὅτι ὁ Χάρτης ἀποτελεῖ μίαν ἀρχὴν τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις εἰς ὅλα τὰ κράτη, μέλη καὶ μὴ μέλη τοῦ Ο.Η.Ε. (ἄρθρον 2 παρ. 6). Ἐὰν δεχθῶμεν τοιαύτην ἑρμηνείαν τοῦ νομικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὰ ἄρθρα τοῦ 2 παρ. 5, 39, 41 καὶ 42, ἥτοι ὅτι τὰ κράτη μέλη τοῦ Ὁργανισμοῦ παρέχουν εἰς αὐτὸν πλήρη συνδρομὴν εἰς πᾶσαν ἀποφασίζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἐνέργειαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Χάρτου καὶ ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ παράσχουν βοήθειαν εἰς κράτη ἐναντίον τῶν ὁποίων ὁ Ὁργανισμὸς ἀναλαμβάνει μίαν προληπτικὴν ἢ κατασταλτικὴν δράσιν καὶ ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δύναται νὰ προσκαλέσῃ τὰ κράτη-μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ ἐφαρμόσουν μέτρα τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀποφασίσῃ νὰ ληφθῶν πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς διεθνoῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ εἰς τὰ μὴ μέλη τοῦ Ὁργανισμοῦ κράτη. Φθάνομεν οὕτω εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς οὐδετερότητος πρέπει νὰ θεωρῇται κατηργημένος.¹

Κανὲν ἰδιαιτέρον καθεστῶς δὲν δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς ἓνα κράτος ὥστε νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ τῶν ὑποχρεώσεων του ὅπως συνδράμῃ μίαν δράσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐνεργουμένην ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν ἐναντίον ἐνὸς μέλους ἢ μὴ μέλους τοῦ Ο.Η.Ε. Ἄλλοι ἀντιθέτως ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ οὐδετερότης ἀπολαύει αὐτὴν τὴν ὥραν μεγαλυτέρου γοήτρου καὶ κύρους ἐκείνου πού εἶχε κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ μετ' αὐτόν.²

Ἀντιγνωμία συγγραφέων

Μεταξὺ τῶν πλέον ἐγκρίτων συγγραφέων ὑφίσταται ἀντιγνωμία ἀναφο-

1. Kelsen, Principles of International Law, 1952, σελ. 89.

2. Kelsen, The Law of the United Nations, 1951, σελ. 108.

ρικῶς μετὰ τὸ ἀσυμβίβαστον ἢ μὴ τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς μίαν διεθνή πολιτικὴν ὀργάνωσιν.

Ἡ εἴσοδος τῆς οὐδετερίας ἤδη Αὐστρίας εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη ἐνεθάρρυνε τοὺς ὑποστηρίζοντας ἐν Ἑλβετίᾳ τὴν εἴσοδον τῆς χώρας τῶν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. Δὲν φαίνεται ὁμως ὅτι δύναται νὰ παραβληθῇ ἡ νομικὴ θέσις τῶν δύο κρατῶν.

Πράγματι, τὴν οὐδετερότητα τῆς Αὐστρίας ἀνεγνώρισαν ρητῶς αἱ τέσσαρες μεγάλαι δυνάμεις πρὶν ἢ ἀναλάβουν τὴν ὑποστήριξιν τῆς εἰσόδου τῆς χώρας ταύτης εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη (ἄρθρον 7 τῆς συνθήκης τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους). Ἡ ἀναγνώρισις αὐτῇ συνεπάγεται τὴν γενικὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Αὐστρίας-ὑποτέσσarων μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας-ἀπὸ πάσης μελλοντικῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς ἀποφασιζόμενας ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κυρώσεις. Ἄλλ' ὁ Ὁργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὡς τοιοῦτος δὲν ἀνεγνώρισεν εἰς τὴν Αὐστρίαν ἰδιαιτέρον καθεστῶς μετὰ δικαίωμα νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πάσης συμμετοχῆς εἰς ἐνέργειαν κατὰ κρατῶν παραβιάζοντων τὰς διατάξεις τοῦ Χάρτου. Οὐδεμία σχετικὴ τροπολογία ἐπροτάθη πρὸ ἢ μετὰ τὴν εἴσοδον τῆς Αὐστρίας εἰς τὸν Ο.Η.Ε. Κατόπιν τοῦ προηγουμένου τούτου εἶναι δυνατόν νὰ υπολογισθῇ ὅτι ἡ Ἑλβετία θὰ ἐτύγχανεν ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη τοῦ προνομίου ν' ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πάσης συμμετοχῆς εἰς ἀποφασιζόμενας ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ κυρώσεις. Δὲν εὐρισκόμεθα πλέον εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅτε ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλβετίας εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων (ἄρθρον 435 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων) καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. (δῆλωσις τοῦ Λονδίνου τῆς 13-2-1920). Σήμερον ἡ Αὐστρία εὐρίσκεται εἰς μίαν θέσιν παράλληλον πρὸς ἐκείνην τῆς Ἑλβετίας ὅτε αὐτὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κ.τ.Ε.

Νομικαὶ δυσχέρειαι

Ἐὰν ἡ Ἑλβετία εἰσῆρχετο σήμερον εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Ἡνωμ. Ἐθνῶν χωρὶς οὗτος νὰ τῇ παράσχῃ καμμίαν ἐγγύησιν ἀφορώσαν τὸ καθεστῶς τῆς τῆς διαρκoῦς οὐδετερότητος, ποῖα μεγάλα δυνάμεις θὰ ἦσαν δεσμευμένα μὴ μίαν ἐκ τῶν προτέρων ἀναγνώρισιν τοῦ ἰδιαιτέρου καθεστώτος τῆς; Ἀναμφιβόλως ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ καὶ ἡ Γαλλία αἱ ὁποῖαι ἀμφότεραι ὑπέγραψαν τὰς συνθήκας τῆς Βιέννης καὶ τῶν Βερσαλλίων. Ἀλλ' αἱ σημεριναὶ μεγάλα δυνάμεις εἶναι αἱ Ἡνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε ἀνεγνώρισαν ρητῶς τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἑλβετίας.

Μὲ μίαν ἀνευ ὅρων εἴσοδον τῆς Ἑλβετίας εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη θὰ ἀνεφύοντο σοβαραὶ νομικαὶ δυσχέρειαι εἰς τὴν πρώτην δρᾶσιν τοῦ Ο.Η.Ε. τὴν ὁποῖαν θὰ ἀπεφάσιζε τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας,

δυσχέρειαι αἱ ὁποῖαι θὰ συνεπήγοντο πολιτικὰς καὶ οικονομικὰς περιπλοκάς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ συναχθῇ ὅτι ἡ πολιτικὴ φρόνησις κρατεῖ τὴν Ἑλβετίαν ἐν ἀναμονῇ. Πρέπει δὲ νὰ υποτεθῇ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παθητικῆς ἀναμονῆς, ἀλλ' ὅτι αὕτη παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τὴν Ἑλβετίαν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καθεστώτος τῆς τῆς διαρκoῦς οὐδετερότητος, ἀναγνώρισιν ἡ ὁποία θὰ εἶναι δυνατόν ν' ἀνοίξῃ διὰ τὴν Χώραν ταύτην τὰς θύρας τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Δ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου Ἡνωμένων Ἐθνῶν

Ἐκ τοῦ Δελτίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν

ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

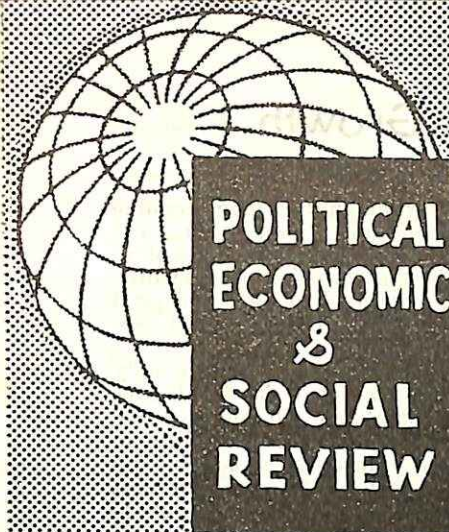
Μὲ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς 15ης Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα εἰς τὴν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐδρᾶν τῶν διαπιστοῦται περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν πόσον ὁ Ο.Η.Ε. κατέστη ἀπαραίτητος εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἐθνῶν. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐφετεινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πλείστων ἀρχηγῶν Κρατῶν καὶ τὰ παγκοσμίως ἐνδιαφέροντος θέματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς συζήτησιν, ἀποτελοῦν γεγονὸς ὑψίστης σημασίας διὰ τὰς τύχας ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Τὸ κυριώτερον ζήτημα

Τὸ κυριώτερον ζήτημα τὸ ὁποῖον προεξέχει εἰς τὰς κατ' αὐτὰς συζητήσεις εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι προφανῶς ὁ ἀφοπλισμός. Τὸ πρόβλημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν παρουσιάζεται ἀρρήκτως συνδεδεμένον μετὰ τὸν ὅλον πρόβλημα τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ εἶναι φυσικόν νὰ ἀναζητῇται μετὰ ἀγωνίαν ὁ τρόπος καταργήσεως τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατόν νὰ διεξαχθῇ ὁ πόλεμος, ὥστε ν' ἀποτραπῇ ἡ ἀπειλὴ τῆς φοβερᾶς αὐτῆς μάστιγος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ προοπτικὴ ἐνὸς συγχρόνου πολέμου χωρὶς νικητὰς καὶ ἡττημένους, ὁ ὁποῖος θὰ μετέτρεπεν εἰς ἐρείπια καὶ ἀπέραντον νεκροταφεῖον ὅλην τὴν ὑφήλιον καὶ ὁ φόβος νὰ ἐκραγῇ ἀπροόπτως μιά σύγκρουσις ἀπὸ τὴν φρενίτιδα τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐπιβάλλουν εἰς τὴν διεθνή κοινότητα τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικῶς τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ παντὸς τρόπον τὴν λύσιν του. Ὡς ἡ σοβαρότερα δὲ πρὸς τοῦτο δυσχέρεια ἐμφανίζεται ἡ προσήλωσις τῶν κρατῶν εἰς τὴν ἀκραιότητα τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας των,

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 50)

AEON

THE CENTURY

WITH AN ENGLISH SUPPLEMENT

SECOND YEAR No 19. SEPTEMBER 1960. EDITOR-DIRECTOR: OTHON C. LEFAS-TETENES

We present in the following columns a brief review of the most important international financial developments, written specially for «AEON» by the distinguished economist, Mr. N. Caralopoulos.

Gold and International Capital Movements

The international capital market and foreign central banks are having important worries these past few weeks; it appears that the United State Federal Reserve decision to lower the discount rate from three and one half per cent (3 1/2%) to three per cent (3%) has revived the outflow of capital from the United States abroad. The risk involved consists of the possibility for a new serious drain of United States gold reserves that could be sparked off by this outflow of United States capital seeking short term high yields overseas. Almost everywhere else within the freely convertible monetary western world central banks have been tightening and rationing credit and increasing the borrowing rates.

In the beginning of September, the Congo touched off a new influx of funds into Switzerland. Since July some \$ 250 millions in foreign funds were deposited in swiss francs from Belgian sources in the Congo and many of the United States dollar holdings of european central banks have been recently exchanged for gold in the London and Zurich free market where the prices of gold have increased. recently. Short-term capital movements, ever since January 1959 when most of the european currencies become wholly or partially convertible to the American dollar, have followed a normal flow towards a higher yielding short term deposits overseas. This is considered as a normal result and is, in time, self-resersing. If a currency moves from one country to the other in search of higher interest yield the demand eventually narrows, the spread and the reverse movement can be expected.

There is some criticism that the Federal Reserve Board's decision to lower the discount rate, while almost everywhere else in the free world the cost of borrowing is increasing, has political implications. The Democratic party has recently been very critical of the right money policy of the Republican Party in power and it is felt that this step might earn some additional votes for the Republicans.

However full convertibility of world currencies has initiated capital movements seeking the best alternative employment and many of the monetary policies by countries like Germany and Switzerland where the influx of funds is adding to the central bank reserves at a time when the government is seeking to cut down the amount of ctedit available, consists of special legislation or inter

bank agreements of freezing to some extent, their available reserve so that their credit availability can be reduced.

German banks is an examble of this point as they have recently agreed to use some of their otherwise available reserves to subscribe to a special treasury bill issue. The Swiss banks are approaching the problem from another point of view. They have signed an agreement restricting the opening of foreign account after July 1st, 1960. The new depositors will have to pay one quarter per cent (1/4%) quarterly interest, plus banking charges, instead of receiving it, and drawing of foreign funds will require ninety days notice.

How would this affect the gold position of the United States?

Any outflow of dollars abroad leads to strain on the balance of payments of the investing country and any expectation of weakening of the United States Dollars will revive the purchase of gold by the central national banks of the world. Many of them have adopted the tradition to exchange any surplus dollars that they might have into gold. The national banks of England, Belgium, France and Italy have adopted this policy and most of the gold drawn from the United States in the past few weeks has gone there. There is a chance that gold panic may touch off a buying spree of the United States gold reserves but this is very unlikely to happen. Consequently it appears that the fate of the gold supply rests with a handful of national banks in Europe. Capital movements are aggravating the ptoblem in our world of full convertibility. Capital movements to higher yielding international markets create the problem of whether the national banks involved are to keep these short-term investment dollars or exchange them for gold by purchasing the latter from the United States reserves.

Many feel that later on in 1960 the situation might become delicate. However if after the elections, the United States will embark into a policy of even easier credit, the pressure on the United States gold reserves might become so strong that the whole structure of international monetary stability might collapse. Of course if the gap between foreign short term yields and the domestic United States market narrows by then or disappears the subsequent reverse trend will strengthen the United States gold position.

Capital Spending and the Problem of Growth

On several instances economic growth in underdeveloped countries has been invariably connected with Government spending. Local administrators are under the impression that these expenditures can pump-prime their economies on their upward course and «growth» would result. This route of action does not fail to produce short-term upsurge of the economy but if genuine economic growth is anticipated then massive Government Spending is not at all the answer. Massive spending invariably creates inherent instability and growth anaemia, decreases economic vitality and deprives the nation from its ability to sustain the challenging problems of genuine growth.

This approach, capable of satisfying economic planning in the late twenties and early thirties is not the way toward permanent stabilization of a long-run rate of growth that a nation is capable in the early sixties.

Pressed by the everyday fiscal requirements, underdeveloped nations forget that the real cause for their economic anaemia lies in the scarcity of domestic Capital. As long as they remain capital-scarce countries government massive spending can never create genuine growth, self sustaining and healthy. Unable to understand the all important role of the rate of capital accumulation in the growth of their economies and bound by pseudo-socialistic ideas economic administrators of many underdeveloped areas failed to create an atmosphere of economic security and of investment profitability. Their tax levying and collecting system is mediaeval and it is impossible to calculate as an element of cost the amount of taxation due by any venture in advance.

In countries where tax collectors are promoted on the basis of their ability to extract by all means from a tax

payer the highest possible tax amount, where genuine losses are in fact disregarded and accounting records assumed as fakes, when the taxpayer has to appeal in courts the majority of which consists of public servants, any remote idea of creating a national climate of capital profitability, so essential when we talk about real rate of growth, must be rapidly discarded.

One comes rapidly to the conclusion that the only remaining way to remedy the situation is for the United States to refuse to grant unqualified aid and for the foreign investment capital to refrain from unconditional importation to any area that refuses to streamline its tax collecting and levying systems or to any area that has created separate tax treatments for foreign investments and domestic investments.

These separate treatments is a constant source of criticism by the opposition parties claiming-very rightly-favouritism and differentiation between foreign and domestic investments and despite the government-in-power assertions, no real long-term security for foreign capital exists in countries of retroactive Laws.

The appropriate remedy for sustaining a steady rate of growth involves two things: a) Reduction of tax burdens on savings and investment and offsetting the resulting decrease in the national tax yield by an appropriate increase in excise taxes. b) Holding the rise in wage rates within the economic ability of the economy involved.

Only this can result into a genuine self-sustaining and healthy growth inherently supported by the forces that can pull back the economies of the underdeveloped nations to their own feet after any mild or strong recession that our modern industrialized societies inherently could be inviting.

N. CARALOPOULOS

NEWS FROM HOME

Greece in world Industrial Conference

Professor Welton Gibson, Managing Director of Stanford Research Institute of San Francisco which is organizing the Second World Industrial Conference in San Francisco in September, visiting Athens early in August stated that he had proposed the invitation of the following Greek personalities to the Conference: Bank Governors X. Zolotas, D. Helmis, S. Andreadis, the President of I. D.O.A. Tsatsos, industrialists G. Drakos, L. Kanellopoulos, Siniosoglou, Ch. Katsambas and shipowner S. Niarchos. The aims of the Conference are: 1) to aid economic and, particularly, industrial development through free exchange of views and information, 2) to promote personal contacts among the business world, and 3) to aid the idea of progress through personal initiative.

Mr. Gibson stressed that linking Greece with the Common Market will open the way to private foreign investments, that there are favourable conditions for the development of Greek economy and that the foreign debt pendency is no obstacle for investments of American capital in Greece.

Foreign public debt

On August 13 the Board of Directors of the Athens Stock Exchange issued an announcement in favour of the settlement of Greece's foreign debt. Specifically, the announcement said that in the opinion of the Board the interests of the country demand that the service of the national pre-war debt should be resumed as soon as possible so as to inspire confidence both at home and abroad. Restoring confidence is necessary to obtain sufficient capital at home and abroad but, of course, settlement should be made within the economic possibilities of the country because Greece suffered great losses during the war and during the bandit war. At the same time the requirements of the Budget today and in the future will be great while margins will remain small seeing that considerable projects have been undertaken with a view to raising the low standards of living of the Greek people.

In reply to a report regarding the settlement of the foreign public debt the Ministry of Finance issued the following announcement on August 24: «In spite of the terrible losses suffered by Greek economy during the war and post-war periods and the necessity to

concentrate all resources in furthering economic development, Greece has repeatedly stated her willingness to settle her public pre-war debt according to the possibilities and the needs of the Greek people, thus giving once more a proof of her good faith and of her determination to contribute in establishing a spirit of consistency in international relations.

«Recently negotiations took place with bond holders in New York, at the initiative of the Bank of Greece, and these were immediately followed up by discussions with a representative of the Greek Government.

«Unfortunately, during the progress of the discussions it became evident that there was a lack of similarity of views on basic questions, as a result of which an agreement became impossible».

Greece invited to the International Fair of New York

Greece has been officially invited to participate at the International Fair of New York to take place from April 1964 to September 1965.

The invitation was extended to the Minister of Commerce, by the President of the International Fair of New York and three members of the Fair's Management, Messrs Poletti, Simons and Berns, who visited Athens on August 20. This international fair coincides with the 300th anniversary of the city of New York. The Fair will cover a space of 2,600 stremmas and one of its sections will be dedicated to Space travel.

Greek exports from July 1959 to June 1960

According to the latest returns published by the National Statistical Service, the value of Greek exports during the 12-month period from July 1, 1959 to June 30, 1960, amounted to 211.9 million dollars.

Exports are divided as follows among different countries (in million dollars):

Western Germany	41,5
U.S.A.	29,3
U. K.	19,2
U. S. S. R.	17,2
France	14,1
Italy	13,9
Yugoslavia	10,5
Czechoslovakia	9,3
Netherlands	6,5
Austria	4,5
U. A. R.	1,1
Other countries	44,8

The value of principal commodities exported is as follows (in million dollars):

Tobacco in leaves	72,6
Cotton	20,1
Ores	19,8
Currants	16,5
Sultanas	13,8
Leather and hides	8,6
Citrus	6,8
Olive oil	5,7
Olives	5,7
Colophony	4,7
Dried figs	2,7
Grapes	2,4
Wines and must	1,9
Miscellaneous	30,6

On the other hand, according to data of the Ministry of Commerce foreign exchange receipts from exports during the period from January to May 1960 amounted to 85,458,000 dollars as against 85,297,000 dollars in the corresponding period of 1959.

Invitation to distinguished scientists to return to Greece

Last month the Prime Minister, received Prof. Elias Gyttopoulos of

the Massachusetts Institute of Technology and Dr George Kotzias, Director of the Physiology Department of the Breechhaven Atomic Centre, in the U.S.A.

After congratulating the two distinguished scientists, the Prime Minister invited them to return to Greece and work here. Both assured the Prime Minister that they would do so upon completion of their work in the United States.

Balancing Bank deposits and capital

At a meeting of Governors and Deputy Governors of Banks held on August 29, the Governor of the Bank of Greece, submitted a bill drafted by him aiming at establishing a stable relation between the capital of commercial banks and their deposits. The bill is composed of two articles ruling that a Bank's own capital cannot be lower than 15% of its deposits permanently and, temporarily, until the lapse of a period of 5 years less than 7-10% of its deposits. In order to establish this relation, banks are obliged to issues shares for an amount which, added to their existing capital, would reestablish the stable relation provided by the bill.

The Governors and Deputy Governors of all commercial banks opposed this view stressing that the proposed bill affects the faith of the Greek public in the banking system and in the national currency, while 85% of banking capital remains uncovered. The question will be examined again when the commercial banks sum up their views in a memorandum.

Admiral Brown praises Greek Army exercise

Admiral Brown, Commander of Southern Europe NATO Forces, who came to Greece to attend «Pluto» exercise, was impressed by the high level of training of the Greek Army. Speaking to the Press in Salonica on August 20, Admiral Brown said that the Greek Army was in a position to wage a modern war perfectly, as it has already done in the past. «What I have seen of the Greek Army, he added, is one of the examples of the strength of NATO and proves that the allied forces are fully prepared. It would be an error to say, however, that there is no margin for further perfection, but we can none the less say that the protection of the free world has been fully organized».

Admiral Brown, who was accompanied by the Chief of the General Staff of National Defence, Lt. General Frondistis, the Commander of the 1st Army Corps, Lt. General Kallikourdis and other military leaders, was shown a new invention consisting in automatic ciphering. This system, it is claimed, precludes any unauthorized deciphering. The code system was elaborated at the Greek Army Research Centre under the command of engineer Mr.

Delmouzos. The Centre claims that it is the most important invention in telecommunications which NATO forces have ever made.

On August 24, Admiral Brown visited the island of Rhodes as a guest of the Mayor, Mr. M. Patrises, and was given the freedom of the city. Admiral Brown was accompanied by a U.S. Navy band, which gave outdoor concerts in Rhodes on August 24 and 25. The Admiral and his party left Rhodes on August 26.

Acheloos works contract signed

The final contract of the hydro-electric plant of Acheloos at Kremasta was signed on August 13 between the Greek Public Power Corporation and an American engineering firm, after being approved by the Development Loan Fund.

The dam, the foundation stone of which will be laid in November, will be the highest arched dam in Greece with a height of 175 metres. The power station will be also the most powerful in the country with a capacity of 400,000 KW in four units with provision for an additional 100,000-KW unit to be constructed after 1965. After completion of the first stage 1.5 million KWH will be fed into the national network.

The PPC is contemplating the construction of two additional dams, one at Preventza and one at Kastraki, of a capacity of 100,000 KW each.

Katanga's officials in Athens

In the early days of this month president of Katanga's Parliament Mr. Dilomba Mutaka arrived in Athens on an orientation trip to Greece and Europe. Mr. Mutaka and his wife Noca were escorted by two members of the Katanga Parliament.

O AEON

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMIC REVIEW

EDITOR-DIRECTOR: OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE: 34, PANEPISTIMIOU AVE, ATHENS - GREECE
Phones: 613.663-614.885

Telegrams: TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION: U.S.A. Dollars 18
English Pounds 6 and 7 shillings D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE: OTHON C. LEFAS-TETENES

ESTABLISHMENT OF ALUMINIUM INDUSTRY IN GREECE

The contract for establishing a 75,000,000-dollar aluminium industry in Greece was signed on August 26. On behalf of the Government the agreement was signed by the Ministers of Coordination and Industry. For the other contracting party the agreement was signed by M.M. Marchandise and Boutail representing the French firms of Pechiney and Compadec respectively, Mr. A. Tsatsos representing the Greek Industrial Development Organization, and by the Greek shipping magnate Mr. S. Niarchos.

The following official announcement has been issued regarding the establishment of this aluminium plant in Greece:

«The contract signed provides for the establishment of an alumina production unit with an output of at least 100,000 tons annually and a further extension with an annual output of 200,000 tons; it also provides for the establishment of another unit with a production of 52,500 tons of aluminium annually at a total value of 25 million dollars. An investment of the order of 75 million dollars will be required for this purpose.

«This sum will be covered by the share capital of the new Company and by loans or credits amounting to 50 million dollars, of which 40 millions will be foreign investments while the equivalent of 10 millions will come from home sources. The responsibility for raising foreign capital will be undertaken by Pechiney and Compadec and also by Mr. S. Niarchos.

«As it is known the contracting party will form a Limited Liability Company in which the firm of Pechiney together with the firm of Compadec will invest 50%, the I.D.O. 25% and Mr. S. Niarchos 25%. The contract also reserves the rights of the American firm Reynolds at a later date, when the percentage of the I.D.O. and of Mr. Niarchos would be reduced. The capital of the Limited Liability Company has been fixed at 25 million dollars.

«No special tax facilities will be extended to the Company other than those referring to certain import duties as also certain retentions on behalf of third parties normally conceded to foreign investments according to Legislative Decree 2687/53. With regard to the rest, the customs duties

which are at present valid will hold good, be permanent and where necessary extended.

«It is also established that re-exporting part of the foreign share capital cannot start before a period of 12 years subsequent to the beginning of the enterprise's productive activity.

THE SUPREME LODGE OF AHEPANS FOR 1960 - 61

Supreme President: Nicholas Coffinas, 111 Court St., Brooklyn, N. Y.

Supreme Vice-President: John G. Plumides, 114 Law Bldg., Charlotte, N. C.

Supreme Vice-Pres. of Canada: George Adamakos, 2219 St. Catherine St., West, Montreal, Que., Canada

Supreme Secretary: Nicholas J. Chirekos, 3701 7th St., Moline, Ill.

Supreme Treasurer: Gust J. Herouvis, 387 Wyant Rd., Akron 13, Ohio

Supreme Counsellor: John M. Manos, 806 Engineers Bldg., Cleveland 14, Ohio

Supreme Governor: George J. Brotsis, 726 So. Griffith Park Dr., Burbank, Calif.

Supreme Governor: James Kostopoulos, 4641 Hohman Ave., Hammond, Ind.

Supreme Governor: William P. Tsaffaras, 40 Linwood Ave., Chelmsford, Mass.

Athletic Director: Nicholas T. Laskaris, 1149 S. Washington Ave., Lansing 10, Mich.

SUPREME BOARD OF TRUSTEES

Sam S. Nakos, 1326 1st Ave., North, Birmingham, Alabama

Ernest E. Dematatis, 318 Shoreham Bldg., Washington, D. C.

Gus Nicholas, 7423 Shore Road, Brooklyn, New York

George J. Pappademas, 26 Lincoln Ave., Nashua, N. H.

C. E. Athas, 466 East South Temple, Salt Lake City, Utah

Anthony E. Papageorgiou, 122 Peruvian Ave., Palm Beach, Fla.

William Chirgotis, 10 Canterbury Lane, Summit, N. J.

Michael Colias, 3908 Huaco Lane, Waco, Texas

GRAND LODGE—DAUGHTERS OF PENELOPE

Grand President: Mrs. Evelyn Semos, 5348 Martel, Dallas, Texas

Grand Vice-Pres: Mrs. Lucille Koken, 548 So. Main St., Ann Arbor, Mich.

Grand Secretary: Mrs. Myrtle Phillips, 3454 Fremont Ave., So., Minneapolis 8, Minn.

Grand Treasurer: Miss Poppy Dellas, 1350 Gardenwood Lane, Buffalo, N. Y.

Governor (Zone 1): Mrs. Bessye Evergates, 86 Grove St., Clinton, Miss.

Governor (Zone 2): Mrs. Josie Chase, 3452 Race St., Columbus 4, Ohio

Governor (Zone 3): Mrs. Lucille La Reece, 1613 NW 30th., Oklahoma City, Okla.

Governor (Zone 4): Miss Christine Gianas, 8408 8th Ave., Inglewood, Calif.

JUNIOR AUXILIARIES

Sons of Pericles

Supreme President: John M. Cholakis, 1422 K St., N. W. Washington 5, D. C.

Maids of Athens

Grand President: Miss Despina Bilides, 358 Lechard St., New Haven 11, Conn.

Ο Δήμαρχος Μεσολογγίου κ. Χρ. Εὐαγγελᾶτος εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ ἀναπτύσσει μὲ μοναδικὴν πειστικότητά τοὺς ἱστορικοὺς ἀλλὰ καὶ πρακτικούς λόγους ποὺ ἐπιβάλλουν ταχεῖαν ἀναγέννησιν τοῦ Μεσολογγίου

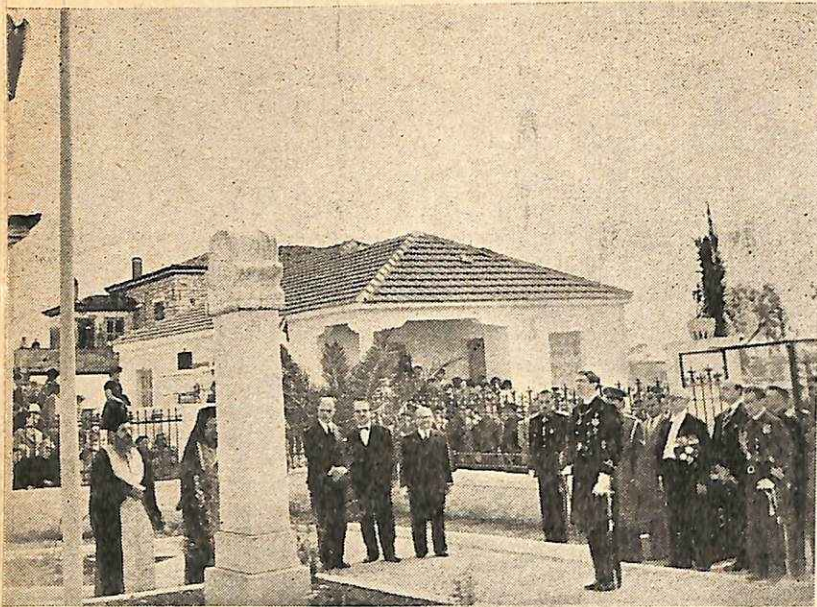

ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΑΕΙΟΙ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Εντελῶς ξεχωριστὴν θέσιν ἔχει τὸ Μεσολόγγι μέσα εἰς τὸν μεγαλειώδη πῖνακα τοῦ μεγάλου ἑλληνικοῦ ἔπους. Εἶναι δεσπόζουσα πηγὴ ἀκτινοβολίας, ἡ ὁποία φωτίζει τὸ θαῦμα καὶ τοῦ δίδει τὰς κολοσσιαίας ἠθικάς διαστάσεις, τὰς ὁποίας, αὐτοδυνάμως, ἔχει. Διὰ τί ὅμως; Ἡ περίπτωσις ἔχει μελετηθῇ. Ἐκεῖ ἡ ψηλαφισθῇ, μὲ σοφίαν, ἐπιστημονικὴν μεθολογίαν, ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα ἐξάρασεως. Καὶ αἱ ἀπαντήσεις εὐρίσκονται περὶ τοῦ περιγράμματος τὸ ὁποῖον χαράσσει ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Γεγονὸς εἶναι, ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Μεσολογγίου, ποὺ συνιστᾷ ἀτίμητον κεφάλαιον μέσα εἰς τὰ κεφάλαια τῆς Ἑλληνικῆς ἑπαστάσεως, ἐνυπάρχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα φύσει καὶ δυνάμει ἐγείρουν τὸν θαυμασμόν. Καὶ ἡ πίστις καὶ ὁ ἡρωϊσμός καὶ ἡ θυσία. Καὶ βέβαια, θὰ ἦσαν αὐτὰ ἀρκετά, διὰ νὰ πλέξουν τὸν στέφανον τῆς αἰωνίας δόξης. Ὅμως, ὅ,τι ἐξασφαλίζει ἐκείνην τὴν πάντοτε νωπὴν συγκίνησιν, ἐκείνην τὴν ψυχικὴν δόνησιν, ποὺ συνεχῶς ἀνανεώνεται εἰς σχήματα ἐξάρασεως καὶ ποὺ ζωντανεύει τὰς σκηνὰς τῆς πάλης, μέσα εἰς κάποιαν ἀτμόσφαιραν εἰδωλολογίας ποιήσεως καὶ ἐπικοῦ ρωμαντισμοῦ, εὐρίσκεται κατὰ τὴν γνώμην μας, εἰς ἄλλην περιοχὴν. Ἄν τὸ Μεσολόγγι, ἡ φλεγόμενη πρᾶξις φιλοπατρίας, διατηρῇ ἐκπληκτικὴν μαγνητικὴν γοητείαν, ἂν συναρπάξῃ μὲ τὴν μαγείαν τοῦ πέραν τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ἂν κυριαρχῇ μὲ τὸ αἰῶνιον κύρος τοῦ συμβόλου εἶναι διότι ἀποτελεῖ, κυρίως, πνευματικὸν γεγονός. Διότι ἐκφράζει πνευματικὴν πραγμάτων ὑπερτέραν τῆς ὑλικῆς ἐφαρμογῆς. Διότι σφραγίζει μὲ τὸν πνευματικὸν τὴν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία εὗρεν ἐκεῖ τὴν τραγικὴν διαχείρισίν της. Ἔτσι ἔχει μείνει ὡς κορυφαία στιγμή τῆς Παλιγγενεσίας, ὡς μεγάλη διάταξις εἰς τὴν σφαῖραν ἐκείνην, ὅπου οἱ ἀγῶνες γίνονται σύνθεσις ἰδανικοῦ καὶ μένουν ὡς διδαχὴ ἀρετῆς καὶ ὡς νόμος χρέους.

Ἡ δόξα ποὺ λέγεται Μεσολόγγι

Τί εἶχε συμβῇ εἰς τὸ Μεσολόγγι; Εἶχεν, οὐσιαστικῶς, ἐξευτελισθῇ μία κραταιὰ αὐτοκρατορία. Καὶ εἶχε περιαχθῇ εἰς θέσιν δεινῇ. Ἀμήχανοι πρὸ τοῦ θρυλικοῦ «φράχτου» εἶχον σταθῇ οἱ καλλίτεροι στρατιωτικοὶ ἡγέται τῶν Τούρκων. Καὶ εἶχον ψυχικῶς καμθῇ. Δὲν ἤμπορούσαν νὰ ἐννοήσουν πῶς συνέβαινε νὰ εἶναι καθηλωμένοι ἀπὸ μίαν φύχταν ἀνθρώπων, ποὺ ὁμοίᾳζον περισσότερον μὲ φαντάσματα. Ἐφύραττον μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι οἱ πολιορκημένοι, τοὺς ὁποίους ἐθέριζαν ἡ πείνα καὶ αἱ νόσοι, ἔμενον ἐλεύθεροι. Καὶ ἡσθάνοντο τὴν μείωσιν τῶν. Καὶ ὅμως ἡ ἐξήγησις ἦτο ἀπλή. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ἔγραφον τὴν τελευταίαν πρᾶξιν τοῦ δράματος, εἶχον περάσει ἀπὸ τὸν ἡρωϊσμόν εἰς τὸ μαρτύριον. Καὶ ὡς μάρτυρες ἀνέβραζαν τὸν τόνον τοῦ ἀθλήματος εἰς ἐπίπεδον θρησκευτικοῦ γεγονότος, διεισδυμένοι ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴν ἰδεῶν καὶ φανατισμοῦ ἀδιαλλάκτου. Οὕτω, ὅταν πλέον ὅλα εἶχον ἐξαντληθῇ, ἐξηκολούθει νὰ διατηρῇται ἀκαμαία ἡ συνείδησις τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος. Αὕτῃ ἡ συνείδησις, ἡ ὁποία τοὺς ἦνωσεν εἰς τὴν ὁμαδικὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου. Ἡ θυσία τῶν τότε ἔγινε σύμβολον. Ὁ θάνατος ζωῇ, ὁ γδοῦπος τῶν ἐρειπίων σὺν-θημα ἐγέρσεως καὶ ἀφυπνίσεως τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀντεμετώπιζεν ἀπαθῆς καὶ ἐχθρικὴ τὸ κίνημα τῆς Ἑλευθερίας. Καὶ ἔδωκε νέον περιεχόμενον ἀνθρωπίνης καθολικότητος εἰς τὴν διεκδικήσιν της. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα σημασία τῆς συμβολῆς τοῦ Μεσολογγίου, ὅχι ἀπλῶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν

Η Α.Β.Υ. ο διάδοχος Κωνσταντίνος καταθέτει στέφανον εις τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλέλληρος Λόρδου Βύρωνος εἰς Μεσολόγγι.

υπόθεσιν, ἀλλ' εἰς τὴν υπόθεσιν ὧν τῶν λαῶν, πού ἐπιθυμοῦν νὰ ζοῦν μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐλευθερίαν. Καὶ διὰ τοῦτο συγκινεῖ. Καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἀποτελῇ πάντοτε κρητὶς δώμα ἰδανικοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ ἱστορία θὰ πλουτίζεται ἐσαεὶ μὲ ἀκτινοβολίαν, δόξαν καὶ διδάγμα.

Αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ὕδρευσιν

Τὴν πόλιν αὐτὴν—ὠνομασθεῖσαν ἱερὰν διὰ νόμου τοῦ 1937 ὑπὸ τοῦ ἀλυσμονήτου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ—ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετῶ εἰς τὰ αἰρέτα τῆς ἀξιώματι ἀπὸ τοῦ 1925 μέχρι σήμερον συνεχῶς. Τὸ ἔδαφος τῆς χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἐμποδίζει τὴν ἀποχέτευσιν τῶν ὕδατων. Εἰς ὠρισμένα τμήματα δι' ἀνυψώσεως τοῦ ἐδάφους, διὰ τῶν ἐπιχωματώσεων τὰς ὁποίας ὡς Δήμαρχος ἔκαμα κατὰ τὴν περίοδον 1925-1929 καὶ τὸν καθαρὸν τῶν ἐλῶν (βραβεῖον Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν) ἐπετεύχθη ἡ δι' ὑπόνοιαν ἀποχέτευσις. Ἡ δὲ τὸ θέμα μελετᾶται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Ἰωάννου Ρωμαΐδου, βοηθουμένου ὑπὸ τῶν μηχανικῶν κ.κ. Πάνου Ντούλη, Ἀνδρέου Σώκου, Θεοδώρου Καρκαντζοῦ, Ἀγγέλου Μήτσου, μὲ τὴν πολυτίμητον βοήθειαν τοῦ Νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Κωνστ. Συνδίκου καὶ τὸ ἔργον, ὅταν παραδοθῇ αἱ μελέται, θὰ γίνῃ διὰ δανείου, περὶ τὰ 17 ἑκατομμύρια, ἐκ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, βάσει τῶν προσόδων τῶν ἰχθυοτροφείων, τὰς ὁποίας εἰσπράττει τὸ κράτος σήμερον, ἐνῶ μέχρι τοῦ 1937 εἶχον ἐξ ὁλοκλήρου ἐκχωρηθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐξυγιάνσεως καὶ λιμένος Μεσολογγίου, μὲ ὑποχρέωσιν χορηγήσεως σημαντικῆς εἰς τὸν Δῆμον. Αὕτῃ ἡ Πόλις πού τόσα, ὡς ἐν ἀρχῇ ἀνέφερον, προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἐστάθη καταπληκτικὴ ἔπαλξις, ὑποφέρει ἀκόμη πολὺ. Ἡ ἐξυγιάνσις θὰ τὴν ἀπαλλάξῃ μιᾶς ὅχι εὐχαρίστου σημερινῆς καταστάσεως καὶ ἡ ἀλλαγὴ ταῦ δικτύου τοῦ ὕδατος γωγείου θὰ δώσῃ τὸ ἀκίνδυνον νερὸ εἰς τοὺς κατοικοὺς. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι ἀναμένονεν τὰς μελέτας τῆς Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Αἰτωλοακαρνανίας, διὰ νὰ δανεισθῶμεν 4.500.000 δραχμῶν. Ὁ Νομάρχης κ. Κωνστ. Συνδίκου, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δημ. Ἀλιμπράντης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλόπουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνστ. Καραμανλῆς μὲ στοργὴν περιβάλλον τὴν προσπάθειαν αὐτὴν διότι ὁ τόπος πού ἔδωκε τὸ μέτρον τοῦ ἐλληνικοῦ ἥρωισμοῦ, ὅπως τὸ ἔχουν προσδιορίσει οἱ ἀτελείωτοι αἰῶνες τοῦ ἐλληνικοῦ θρύλου καὶ τοῦ ἔπους καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ πέντε Μεσολογγίται Πρωθυπουργοί: Σπυρίδων Ι. Τρικούπης, Ζηνόβιος Βάλβης, Ἐπαμεινώνδας Δηληγιώργης, Δημήτριος Βάλβης, Χαρίλαος Τρικούπης καὶ οἱ Μεσολογγίται ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς: Κωστῆς Παλαμᾶς, Γεώργιος Δροσίνης, Χρήστος Παλαμᾶς, Μιλτιάδης Μαλακάσης, Ἀντώνιος Τραυλάντωνης, Σπύρος Μελάς, Ρήγας Γκόλφης, Κωνσταντῖνος Στασινοπούλος, πρέπει νὰ ζήσῃ. Πρέπει νὰ καταστῇ μαγνήτης ἐλληνικοῦ καὶ ξένου Τουρισμοῦ. Μὲ τὴν ἀνέγερσιν καὶ λειτουργίαν ἡδὴ τοῦ Μοτέλ εἰς τὴν παραλίαν, διευθυνομένου ἀπὸ τὸν εἰδικὸν ἐπι-

χειρηματίαν κ. Σπυρ. Τρεμουντάνην, Μεσολογγίτην, (ἐκμεταλλεύμενον λαμπρότατα τὰ ἰδιόκτητά του «Μιράντα» Αἰγίνης, καὶ «Ροαγιὰλ» Ἀθηνῶν) καὶ τὰ τουριστικὰ «Τρίτων» Ἀνδρου καὶ τῶν «Ἀνθέων» Ζακύνθου, παρέχεται ἀνετος διαμονὴ εἰς τοὺς ξένους. Τὰ πλούσια καὶ ἐκλεκτὰ προϊόντα τοῦ τόπου, θαλάσσης, κτηνοτροφίας, γεωργικῆς παραγωγῆς προσθέτουν εἰς τὸν ἐπισκέπτην σειρὰν ἐκτιμήσεων μὲ τὴν ἀποθαύμασιν τῶν ἱστορικῶν μνημείων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἥρωος Μελεάγρου τῆς Ἰλιάδος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ἀναστήλωσις μνημείων καὶ ἀνέγερσις ναῶν

Τὸ ἀνεγερθὸν πρῶτον, πρωτοβουλία τοῦ φιλάτου ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ἀνδρ. Στράτου, ἐπὶ προσφερθέντος δημοτικοῦ οἰκοπέδου, Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, πλὴν τῆς μεγάλης ἀνάγκης τὴν ὁποίαν θὰ ὑπηρετήσῃ, ἀπελευθερώνει τὸ οἶκμα τὸ ὁποῖον σήμερον κατέχει τὸ Νοσοκομεῖον Χατζηκώστα, διὰ νὰ καταστῇ τοῦτο Μουσεῖον τῆς πόλεως καὶ θεοῦν εἰς αὐτὸ τὰ εὐρήματα τῆς Καλυδῶνος καὶ Πλευρώνας καὶ ὅλα τὰ ἐνθύμια τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 καὶ τῶν διατρεπῶν Μεσολογγιτῶν. Τὸ Μουσεῖον θὰ εὐρίσκειται εἰς τὸν χώρον τοῦ ἐπεκταθσομένου Ἡρώων, κατεδαφιζομένου τοῦ ὑπάρχοντος σήμερον μανδρωτοῖχου. Καὶ τὸ Ἡρώων θὰ ἀποκτήσῃ τὴν πρέπουσαν μεγαλοπρέπειαν μὲ προπύλαια τὰ ὁποῖα μελετᾷ ἐπιτροπὴ μηχανικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μηχανικοῦ, πρῶτον ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ στρατηγοῦ κ. Τάκη Ν. Μπότσαρη. Καὶ θὰ προστεθοῦν εἰς αὐτὸ μνημεῖα καὶ σταυροὶ ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἀθανάτων προμάχων τῆς πόλεως Ἑλλήνων, καὶ Φιλελλήνων. Ἡ δὲ πλ. μετὰ τὴν πρώτην προσφορὰν τοῦ ἐν Σαντιάγῳ τῆς Χιλῆς Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Γαβριήλ Κ. Μουστάκη, ἐγείρονται ἐπὶ τὴν θεμελίωσιν τῶν ἐν τῷ Ἡρώ, τοὺς δύο ἱστορικοὺς ναοὺς τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁ κ. Μουστάκης, ἀπὸ τοὺς ὑπερόχους τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, ἀφ' οὗ μετὰ τοῦ ἱσαζίου ἀδελφοῦ του κ. Γεωργίου Μουστάκη ἀνέγειραν μεγαλοπρεπῆ ναὸν εἰς τὸ σεισμόπληκτον χωρίον Δενδρινάτα τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἐβόηθησαν ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς τῶν νὰ ἀνεγείρουν τὰς στέγας τῶν, προσθέτει μίαν ἀκόμη ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως τῶν δύο αὐτῶν ἱστορικῶν ναῶν, εἰς τὸ ὁποῖον καλῶ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Αἰῶνος» πάντα πατριῶτην Ἑλλῆνα καὶ θεοσεβῆ Χριστιανὸν νὰ βοηθήσῃ τὸν Δῆμον Μεσολογγίου, πρὸς ἀποπεράτωσιν. Σημειῶ ὅτι μὲ ἰδιαίτην ὑπερφάνειαν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος Α' μὲ ἐνεχείρισε κατὰ τὴν πρόσφατον μεταβάσιν μου εἰς Ἱεροσόλυμα, τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας διὰ τὸν ναὸν τῆς Παναγίας, ἔργον μεγάλης Βυζαντινῆς τέχνης. Καὶ πιστεύω ὅτι τὸν διατρεπῆ Ὁρθόδοξον Ἱεράρχην καὶ ὑπέρχον Ἑλλῆνα κ. Βενέδικτον, θὰ μιμηθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι Πατριάρχαι καὶ αἱ ἱστορικαὶ Μοναὶ καὶ Μητροπόλεις πρὸς ἃς ἀπευθύνθη. Καὶ εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἐργῶν στρατηγοῦ κ. Σόλωνος Γκίκα, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κ. Μαρκάκη δημιουργοῦμεν, θὰ ἀνεγείρωμεν τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγάλου πολίτου τοῦ Μεσολογγίου—οὗτω μὲν ἐνέγραψε εἰς τὸ δημοτολόγιόν τῆς ἡ Δημογερονσία τοῦ 1824 τοῦ Μεσολογγίου—μὲ τὴν βοήθειαν πολυτίμων φίλων τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς μνήμης τοῦ ποιητοῦ, Λόρδου Βύρωνος.

Ἀσέβεια πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Παλαμᾶ

Εἰς θέμα μᾶς ἀπασχολεῖ ζωηρῶς. Ἡ ἐπιστήμανσις τοῦ χώρου ὅπου ἐστεγάζετο ἡ μεγάλη τοῦ ὑποδοῦλου ἔθνος Σχολή, ἡ Παλαμαϊκὴ Ἀκαδημία καὶ ἡ ὑπερβὴν αὐτῆς οἰκία τοῦ σχολάρχου Δημητρίου Παλαμᾶ, ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἐθνικοῦ ποιητοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν διέμενεν ὀρφανὸς μητρός καὶ πατρὸς ὁ τραγουδιστὴς τῶν «καημῶν τῆς λιμνοβάλασσας». Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας φίλατος κ. Γεωργ. Βογιατζῆς, ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ «Ἐτους Παλαμᾶ» ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ «Παρνασσοῦ», εἶχεν δηλώσει ὅτι ἡ κατεριπυμένη οἰκία τοῦ Δημητρίου Παλαμᾶ θὰ ἀγορασθῇ ὑπὸ τοῦ κράτους διὰ νὰ καταστῇ Μουσεῖον Κωστῆ Παλαμᾶ. Τὸν κ. Βογιατζῆν διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα καὶ τὸν ὑπαχρίστησα ὡς ἐκπρόσωπος τότε τοῦ Δήμου καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀπόφασιν του καὶ ἐπὶ τοῦ χώρου τῆς Παλαμαϊκῆς Ἀκαδημίας. Καὶ δευτερολογῆσας συνεφώνησε ἐπὶ τῆς παρακλησέως μου, χωρὶς οὐδὲν νὰ πραγματοποιήσῃ κατὰ τὴν διαρρεύσαν ἐκτοτε διέταξιν. Καὶ τὸν καλῶ ἡδὴ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἀγαπητοῦ «Αἰῶνος» νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Μεσολόγγι διὰ νὰ ἴδῃ τὴν κατάστασιν καὶ πληροφθορῇ ὅτι ἐπικεῖται ἡ πώλησις τοῦ γηπέδου τῆς Παλαμαϊκῆς Ἀκαδημίας. Καὶ ἐπειδὴ ἀναφέρομαι εἰς τὸν Κωστὴν Παλαμᾶν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σημειώσω ὅτι ἡ πατρικὴ του οἰκία, δηλαδὴ ἡ οἰκία τοῦ πρωτοδίκου Μιχαήλ Παλαμᾶ, διατηρεῖται καλῶς, συντηρουμένη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτοῦ τῆς κ. Τάκη Κωνστ.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 48)

Ἡ Πραιτώρια εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως καὶ ἔδρα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ κλίμα τῆς μάλλον θερμὸν, οὐχ' ἦττον ὑγιεινόν. Ἡ μεγίστη θερμότης, ἡ ἀναπτυσσομένη κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας (ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι Ἀπριλίου) ὀφείλεται εἰς τὴν τοποθεσίαν αὐτῆς, κειμένης ἐν κοιλάδι, κυκλουμένη πανταχόθεν σχεδὸν ὑπὸ λοφοσειρῶν. Ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Μπόερς, ἀποκλειστικῶς διὰ πρωτεύουσαν, εἰς θέσιν προστατευμένην ταύτην ἀπὸ ἐνδεχομένης ἐπιδρομᾶς. Ἐλαβε τὸ ὄνομα τῆς εἰς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Μαρτίνους Πραιτωρίου, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλείστου τῶν γαιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ πόλις. Μέχρι τοῦ 1864 ἀπετέλει μίαν μικρὰν πόλιν ἐξ 80 οἰκιῶν, μιᾶς ἐκκλησίας (μὴ ὑπαρχούσης σήμερον, ἀλλ' αὐτ' αὐτῆς ἡ ὁδὸς Ἐκκλησίας) καὶ ἐν μικρὸν κτίριον χρησιμεύον ὡς ἔδρα τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ 1871 ὁπότε ἐξελέγη Πρόεδρος ὁ Burgers, ἡ πόλις κατωκίετο ὑπὸ 3000, ἐξ ὧν 500 ἦσαν λευκοί. Τὸ 1881 ἀνεδείχθη Πρόεδρος ὁ Παῦλος Κροῦγερ, διατελέσας ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1899 ἔτους ἐνάρξεως τοῦ Ἀγγλομπορικοῦ πολέμου. Οὗτος εἰργάσθη δραστηρίως ὅπως καλλωπίσῃ τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀνηγέρθησαν τὰ δύο μεγαλοπρεπῆ Μέγαρα τὰ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς Πλατείας Church Square, ἡτοι τὸ τῆς Κυβερνήσεως (χρησιμεῖον διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τρανσβάαλ) καὶ τὸ τῆς Δικαιοσύνης. Αἱ καθημεριναὶ ἀποκαλύψεις χρυσοφόρων στρωμάτων ἔδιδον καὶ νέαν ὥθησιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς πόλεως, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1891 ἠρίθη 6.000 λευκοί. Κατὰ τὸ 1900, καταληφθεῖς ταύτης ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ἤρξατο ἡ προσπάθεια πρὸς περαιτέρω ἐξωραϊσμόν τῆς. Κατὰ τὸ 1910, ἔτος ἱδρύσεως τοῦ κράτους τοῦ Γιούνιον, ἡ πόλις ἀνεκρηύχθη πρωτεύουσα αὐτοῦ, Κυβερνήσις δὲ καὶ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἡμιλλῶντο εἰς τὴν φροντίδα ὅπως αὕτη ἀναδειχθῇ ἀνταξία τῆς θέσεως, ἣν ἔλαβεν.

Μὲ μοναδικὴν θέαν

Ὁ ἐπισκέπτης ἀποκομίζει ἀληθῶς ὡραίαν ἐντυπώσιν ἐκ τῆς πρωτεύουσας αὐτῆς. Εἶναι μία πόλις, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ μεγαλυτέρων πόλεων τοῦ κράτους, χάρις εἰς τὴν προνομιοῦχον ἰδιότητα τῆς, τὸ ὑγιὲς κλίμα τῆς, τὸ χωνευτικὸν ὕδωρ τῆς. Μία πόλις μὲ μοναδικὴν θέαν, ἡ ὁποία μὲ τὰς χιλιάδας δένδρων, τὰ ὁποῖα δεσπόζουν καὶ καθιστοῦν ταύτην ἕνα παμμένιστον κήπον, ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν τῆς, ἀπὸ τὰς ὠραίαις καὶ ἀσφαλιστρώτους ὁδοὺς τῆς ἀπὸ τὰ ἡλεκτροκίνητα τράμς καὶ φῶτα τῆς κ.λ.π.

Τὴν πρώτην ἐντύπωσιν ἀφίνει ὁ σιδη-

ροδρομικὸς σταθμὸς, μὲ ἐπιβάλλουσιν πρόσωπιν πρὸς τὴν ὁδὸν Μάρκετ καὶ μὲ τελείαν ἐσωτερικὴν διαίρεσιν. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ διατρέχων τὴν ὁδὸν Μάρκετ παρατηρεῖ δεξιὰ τὸ Μέγαρον τοῦ Μουσείου, περιλαμβάνοντος εἶδη τοῦ ζωολογικοῦ καὶ ὀρυκτολογικοῦ βρασιλείου, καὶ φθάνει ἐπὶ τῆς Πλατείας. Γύρωθεν ταύτης (νοτίως καὶ βορείως) εἶναι τὰ δύο μέγαρα.

Τὸ ἐν τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν διὰ γραφεῖα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Τρανσβάαλ ἐκτίσθη ἀντὶ δαπάνης 200.000 λιρῶν, φέρεται δὲ ἐπὶ τοῦ πύργου του ὠρολόγιον καὶ τὸ ἀγαλμα τῆς «Ἐλευθερίας». Τὸ ἕτερον Μέγαρον τῆς Δικαιοσύνης, βορείως τῆς πλατείας, εἶναι ὠραιότερον τοῦ πρώτου, ἀνεγερθὲν ἐπὶ τῇ βάσει ἐλληνικῶν ρυθμῶν, ἐπερατώθη δὲ ὀλίγον πρὸ τοῦ Μποερικοῦ πολέμου. Διευκρίνεται τῆς πλατείας εἶναι τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον, οἰκοδόμημα ἐπιβλητικὸν μὲν καὶ καταλλήλως διηρημένον ἐσωτερικῶς, ἐξωτερικῶς ὅμως ἀνευ ἐκτάκτου ρυθμοῦ.

Ἄλλα οἰκοδομήματα

Ἐτερα μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα εἶναι τὸ μέγαρον τῆς κατοικίας τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς πόλεως, τὸ Νομισματοκοπεῖον, ἡ Βιβλιοθήκη, ἡ ὁποία περιλαμβάνει 60.000 τόμους βιβλίων καὶ τὰ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματά τῆς. Τὸ Δημαρχεῖον δὲν ἔχει τι τὸ ἐκτακτὸν νὰ παρουσιάσῃ, ὑπῆρχεν ὅμως σκέψις ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἀνεγερθῇ νέον καὶ μεγαλοπρεπές, ἀναμφιβόλως δὲ ἡ σκέψις ἐκείνη ἦδη θὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ. Ἡ δημοσία Ἀγορά, εἰς κεντρικὴν θέσιν τῆς πόλεως, εἶναι ἀπὸ τὰ τέλεια οἰκοδομήματα τοῦ εἶδους τῆς, στοιχίσασα 35.000 λίρας.

Ἐκείνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὑπερόχως ἵσταται πάντων καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἄκρον ἄστρον τῆς Κυβερνητικῆς μερίμνης, εἶναι τὸ μεγαλοπρεπὲς Μέγαρον τῶν Κυβερνητικῶν Γραφείων. Τοῦτο, κεῖται ἐπιβλητικῶς εἰς ἐνὸς μιλίου ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως ἐπὶ λόφον. Πρὸς ἀποπεράτωσιν του ἐχρησίσθησαν 3 ἔτη. Ἡ οἰκοδομὴ εἶναι μεγίστου μεγέθους

Οἱ πρώτοι Ἕλληνες ἐν Πραιτωρίᾳ

Ἡ εἰς τὴν Ἑνωσιν ἐγκατάστασις Ἑλλήνων δὲν φαίνεται δυνατόν νὰ χρονολογηθῇ πρὸ τοῦ 1850. Σποραδικῶς Ἕλληνες ναῦται διαφόρων πλοίων, προσεγγιζόντων τὴν πόλιν Κεϊπτάουν λαθραίως ἐξέφευγον καὶ ἐγκαθίσταντο ἐκεῖ. Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν παλαιότερων Ἑλλήνων μεταναστῶν τῶν ἐπιζώντων τότε, ἡ ἀνωτέρω χρονολογία δέον νὰ σημειωθῇ ὡς ἐναρξίς καθόδου Ἑλλήνων καὶ τὸ μόνον μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεριβάζοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο τὸ Κεϊπτάουν καὶ οὐχὶ ἀλλαχόθι. Εἰς ἐκ τῶν δόντων τὰς πληροφορίες πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ 1927, ἀφίχθεις ἐν Κεϊπ κατὰ τὸ 1876, ἐνθυμεῖται,

εἰς μήκος καὶ πλάτος. Ἀποτελεῖται ἐκ δύο μεγάλων πετερίων, ἐν τῷ μῶν τῶν ὁποίων κεῖται ἀμφιθέατρον δυνάμενον νὰ περιλάβῃ περὶ τὰς 9.000 θεατῶν. Αἱ πέτερες εἶναι τριόροφοι, δύο ἀναβατῆρες λειτουργοῦν πρὸς ταχείαν ἀνάβασιν καὶ κατάρβασιν. Τὰ ἐν αὐταῖς δωμάτια εἶναι διατεθειμένα οὕτως ὥστε νὰ περιλαμβάνουν 1500 ὑπαλλήλους. Περιέχει ἐπίσης αἰθούσας διὰ συνεδριάσεις καὶ γραφεῖα τοῦ Γεν. Διοικητοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν. Πύργος ἐγείρεται ἐπὶ ἐκάστης πέτερος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει ὠρολόγιον. Ἀγάλματα ποικίλα ἴστανται εἰς διαφόρους γωνίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμφιθεάτρου.

Εἶναι λιθόκτιστον καὶ ἀριστοῦργημα τέχνης. Λέγεται, ὅτι ἐν τῶν μεγαλυτέρων ἀν' ὅχι τὸ μεγαλύτερον καὶ ὠραιότερον κυβερνητικὸν οἰκοδόμημα τοῦ εἶδους του εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ὕψις δαπάνη δι' αὐτὸ ἀνῆλθεν εἰς λίρας 1.800.000, ἐκ τῶν ὁποίων 40.000 ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν οἰκοπέδων. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀνδοσία εἶναι ἐλικοειδὴς καὶ ἐκτελεῖται διὰ τράμς, καλῶς δὲ στρωμένη ὁδὸς χρησιμεύει διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων. Πρὸ τῆς προσόψεως του ἐκτείνεται κήπος ἐκτεταμένος καὶ ἐπιμελημένος.

Ἐν ἀπὸ τὰ σπάνια οἰκοδομήματα τῆς πόλεως εἶναι καὶ ὁ ζωολογικὸς κήπος τῆς. Μέγας εἰς ἔκτασιν, θαυμάσιος εἰς φυτείας καὶ πλούσιος εἰς ζῶα. Ἐγρᾶφι κάποτε, ὅτι εἶναι ὁ δευτερός ζωολογικὸς κήπος τοῦ κόσμου. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ κρίσις αὕτη δὲν ἀπέχει τῆς ἀληθείας, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ ὅ,τι εἶδομεν, περιηγησθέντες τὸ μαγευτικὸν ἐνδιαφέρον τοῦτο τοπίον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Γιούνιον, μολονότι καὶ τὸν ἐν τῇ πόλει Γιόχαννςμπουργκ ὑπάρχοντα τοιοῦτον δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποβιβάζωμεν.

Ἡ πόλις παρουσιάζει καὶ μεγάλας προσόδους ἐν τῇ συστάσει φιλανθρωπικῶν, ἀθλητικῶν καὶ ἄλλων σωματείων. Τὸ Δημοσίον Νοσοκομεῖον τῆς εἶναι ἀπὸ τὰ τελειότερα. Διακρίνεται διὰ τὰς τελευταίου συστήματος φυλακὰς του τὸ Νοσοκομεῖον τῶν φρενοβλαβῶν.

Ὅτι τότε ὑπῆρχον περὶ τοὺς 12 Ἕλληνες μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν περὶ τοὺς τέσσαρας ἐξορισθέντας ἐξ Ἑλλάδος, ὡς δρᾶσαντας ὑπὲρ τοῦ Ὄθωνος. Ὁ πληροφωρητὴς μᾶς μᾶς ἔδωκε μερικὰ ἐκ τῶν ὀνομάτων, ὅσα ὑφίσταντο εἰς τὴν μνήμην του. Ἐνθυμεῖται, μᾶς ἔλεγε, τὸν Ἰωάννην Βλασόπουλον, ἐξ Ἰθάκης, τὸν Στρομπούλην, ἐν Κρανιδίῳ, τὸν Μπαρμπα Γιάννην ἐξ Ἰθάκης, τὸν Γέρο Σόρη, ἐκ Ρόδου, τὸν Γεώργιον Κούρην, ἐκ Κεφαλληνίας, τὸν περίφημον μάγειρον Μπαρμπα Ἀναστάση, τὸν Γεώργιον Κουράνην καὶ τὸν Γεώργιον Μαζαμβράκη.

Οἱ Ἕλληνες οὗτοι δὲν εἶχον σημαίνου-

σας εργασίας, ἀλλ' οὔτε ἀνεδείχθησαν ἐπὶ δράσει, πλὴν τοῦ Γέρο Σόρη, ὁ ὁποῖος εἶχε ὡς ἔργον τὴν ἐπίβλεψιν τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν προσεγγιζόντων πλοίων εἰς τὸν ἱλιμένα τοῦ Κέιπ-τάουν, καὶ εἶχε τότε τὴν ὑπόληψιν μετὰ τῶν πολιτῶν, ὥστε μία ὁδὸς τῆς πόλεως ἔλαβε τὸ ὄνομα του (δὲν ἠδυνήθημεν ὁμῶς νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐὰν ἡ ὁδὸς αὕτη ἐξακολουθῇ νὰ ὑφίσταται μετὰ τὸ ὄνομα Σόρης). Τὸν ἐκάλουν Μπερτόλδον, διότι εἶχε μεγάλην μύτην. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 85 ἐτῶν ἐν Κέιπ-τάουν.

Μερικοὶ ἐκ τῶν τότε ὁμογενῶν εἶχον συνάψει γάμους μετὰ γυναικῶν ἐκ τῆς φυλῆς τῶν μιγάδων καὶ εἶχον ἀποκτήσει καὶ τέκνα. Οὗτοι βεβαίως δὲν ὑπάρχουν πλέον, ἀλλ' οὔτε γνωρίζει τις περὶ τῶν τέκνων των, τὰ ὅποια ἴσως νὰ μὴ ἔχουν γνῶσιν τῆς καταγωγῆς των.

Μὲ τὴν ἀνοδὸν τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν

Γιοχάννεσμπουργκ

Η πόλις αὕτη εἶναι ἡ πόλις τοῦ χρυσοῦ. Οὕτω ἐκλήθη λαϊκῶς, πρῶτον διότι τὴν ὑπαρξὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς οφείλει εἰς τὰς ἀνακαλύψεις τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς καὶ δεύτερον, ὡς λέγετα, διότι εἶναι ἰδρυμένη ἐπὶ ἐδάφους περιέχοντος μεγάλην ποσότητα ἐκ τοῦ πολυτίμου μετάλλου. Εἶναι ἡ μεγαλύτερα, ἡ ὠραιότερα καὶ πλουσιωτέρα πόλις τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ ἡ τρίτη ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν μεγάλων πόλεων, ἥτοι μετὰ τὸ Κάιρον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ νεωτέρα πόλις τοῦ κόσμου. Αὐθεντικῶς δὲν ἔχει βεβαιωθῇ ποὺ οφείλει τὸ ὄνομα τῆς. Ὑπάρχουν οἱ φρονούντες ὅτι ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Προέδρου Κροῦγερ, ὁ ὁποῖος ἔφερεν ὡς πρῶτον ὄνομα τὸ τοῦ Ἰωάννου καὶ κατόπιν τοῦ Παύλου (ὑπῆρχον καὶ χρυσὰ νομίσματα μετὰ τὸ ὄνομα Κροῦγερ, τὰ ὅποια σήμερον θεωροῦνται ὡς ἀρχαία, εἶναι δυσεύρητα καὶ ἔχουν μεγάλην ἀξίαν). Ἄλλη γνώμη—μᾶλλον πειστικὴ—εἶναι, ὅτι ὁ Κροῦγερ ἔδωκε τὸ ὄνομα εἰς τὴν πόλιν ἐξ ἐκτιμήσεως πρὸς τρία πρόσωπα ἀναδειχθέντα ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς βιομηχανίας τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὰ ὅποια ἔφερον τὸ ὄνομα Ἰωάννης.

Ἡ πόλις ἐθεμελιώθη τὸ 1886 ὁπότε ὀλίγοι σκηνὰ καὶ ἐλάχιστοι οἰκίσκοι εἶχον ἀνεγερθῇ, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ κατοικοῦντες ἠριθμοῦντο περὶ τοὺς 50. Καθημερινῶς ὁμῶς καὶ ὀλοταῶς ἤϋσανε μαζί με τὸν πανταχόθεν συρρέοντα ἐν τῇ πόλει κόσμον, οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς Νοτιωτέρας Ἀφρικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πέραν τῶν θαλάσσων. Ἐσχηματίσθησαν Ἀνώνυμοι ἐταιρίαι, αἱ ὁποῖαι συνεκέντρωναν τὰ ὑπερβολικὰ κεφάλαια, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦντο διὰ τὴν ἀνόρυξιν τοῦ χρυσοῦ. Τὰ κεφάλαια αὐτά, καὶ ἄλλα δι' ἄλλας ἐπιχειρήσεις, εἰσέρχοντο ἐξ Εὐρώπης, ἰδίως ἐξ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς, ριπτόμενα εἰς ἀγορὰς γαιῶν καὶ συντελούντα εἰς τὴν μυθώδη αὐξήσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἐδάφους τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ.

Ὁ Μποερικός πόλεμος εὗρε τὴν πόλιν ἀκμάζουσαν, ἀνέκοιεν ὁμῶς τὴν πρὸδον τῆς μέχρι τῆς λήξεώς του, ὁπότε μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, νέα ὥθησις ἐδόθη πρὸς τὴν ἐξελίξιν τῆς. Οὗτω ἀπετελέσθη ἡ ὥραία αὕτη πόλις, ἔχουσα νὰ παρουσιάσῃ πλεόν πρὸ τοῦ

παραλίων εἰς Τρανσβάλ χρονολογεῖται καὶ ἡ ἐγκατάστασις ὁμογενῶν ἐν Πραιτωρίᾳ. Ὁ ἀριθμὸς τούτων οὐδέποτε ὑπῆρξε μέγας, ἀλλὰ σχεδὸν ἐκυμαίνετο μετὰ 100—200, τῆς ὁμογενοῦς παροικίας οὗσης πάντοτε τρίτης κατὰ σειρὰν πληθυσμοῦ ἡμετέρων, μετὰ τὸ Γιοχάννεσμπουργκ καὶ Κέιπ-τάουν.

Τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων τῶν κατοικούντων σήμερον ἐν τῇ πόλει ἀνέρχεται περὶ τοὺς 300, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐργασίας Τήρουμ καὶ ἐδωδιμοπωλείων, ἐκτὸς μερικῶν, οἱ ὅποιοι διεξάγουσιν ἄλλας ἐργασίας ἐμπορικῆς φύσεως. Πράγματι παρατηρεῖται εὐπρεπῆ καταστάματα διαδηλοῦντα τὸν ζῆλον τῶν ὁμογενῶν πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν των. Τινὲς τούτων εἶναι καὶ κτηματῖαι.

Ἐν Παιτωρίᾳ, ἐκτὸς ἄλλων σωματείων, οἱ εἶναι ἡ «Ἑταιρία ὁ Ἑλληνισμός», ὁ «Ἑρμῆς», ἀπὸ τοῦ 1908 ὑπάρχει καὶ Ἑλληνικὴ Κοινότης, ἡ ὁποία διατηρεῖ Ἑκκλησίαν εἰς τιμὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τριτάξιον Σχολεῖον ὑπὸ 2 διδασκάλους μετὰ 20 μαθητὰς.

12 ἄλλοι ὄργανισμοί: Φιλόπτωχος Κυριῶν, Σύνδεσμος Ἰθακησίων, Σύνδεσμος Πελοποννησίων, Ἀδελφότης Κυπρίων, Ἀδελφότης Λημνίων, Ἀδελφότης Ἰμβρίων, Ἑλληνικὴ Ἐμπορικὴ Ἐνωσις Ν. Ἀφρικῆς, Ἑλληνικὸν Κέντρον, Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων, Ἑλληνικὴ Λεγεὼν Παλαιῶν Πολεμιστῶν, Εὐαγγ. Ἰδρύματα, Νομικεῖος Στέγη γερόντων.

Ὡς αὕτη ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος τῆς πόλεως Γιοχάννεσμπουργκ, ἥ ἐν συνόψει περιγραφομένη, οφείλεται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν χρυσορυχείων, τὰ ὅποια προσείλκυον οὐ μόνον Ἑλλήνας ἐξ Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐκ Κύπρου, ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου ὁμογενεῖς.

Κλίμα: Γενικῶς τὸ κλίμα τῆς Ἐνώσεως κρίνεται ὡς ἐν τῶν καλυτέρων τοῦ κόσμου. Ἡ μεγάλη θερμότης τὴν ὅποιαν συντηρήσαμεν εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Νοτίως τοῦ Ἰσημερινοῦ Ἀφρικῆς δὲν παρατηρεῖται ἐκεῖ.

Β. Γ. ΚΑΜΙΤΣΗΣ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Συγγράμμεν Ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀξιολόγῳ πνευματικῇ προσπάθειᾳ διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ περιοδικοῦ σας «Ο ΑΙΩΝ» καὶ εὐχόμεθα αἰσῶν καὶ καρποφοροῦσαν συνέχισιν αὐτῆς.

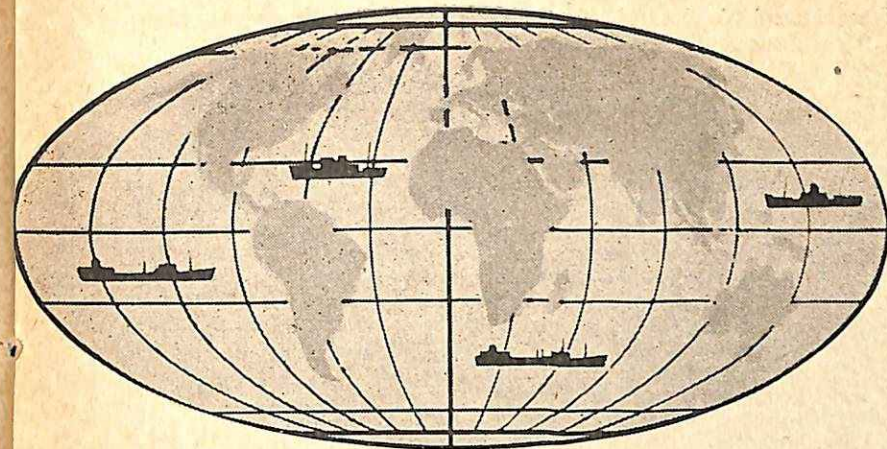
Διὰ πνεύματος εὐχέτης πρὸς Κύριον
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

Θεομὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα τῆς ὕλης καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ περιοδικοῦ σας. Ἡ καθ' ὅλα ἀρτία ἐκδοσις τοῦ «ΑΙΩΝΟΣ» κατατάσσει αὐτὸν εἰς τὴν ἐντελὲς πρώτην θέσιν τοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ τύπου.

Ρεββέκα Μανρομυχάλη
Ἀθῆναι

Εἰς τὸν «Αἰῶνα», τὸ τόσον σοβαρὸν αὐτὸ περιοδικὸν σας, θαυμάζω τὸ ὅλον. Πρωτίστως ὁμῶς θαυμάζω τὴν ὥραιαν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ τὸ πλοῦσιον περιεχόμενον του ποὺ ξεχειλίζει μετὰ λαμπρὰ πλοῦσιον ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς ποιικίαν γνώσεων σφυγτοσπυρμένων εἰς ἓνα σοβαρὸν καὶ ἀξιοπρόσεκτον σύνολον, ποὺ ἐγκαινιάζει νέαν καὶ ἀξιοσημείωτον ποδὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου μετὰ τὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπίκαιρα θέματα ποὺ διαπραγματεύεται. Καὶ εἰς τὰ πολλὰ συγχαρητήρια ποὺ δικαίως λαμβάνει ὁ Αἰὼν σὰς προσθετὸν ἐγκάρδια καὶ τὰ ἰδικὰ μου μετὰ τὴν εὐχὴν νὰ γίνῃ Αἰωνόβιος.

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμήσεως
Ἀντρέ Καββαδίας
Δημοσιογράφος—Συγγραφεὺς
Addis Abeba

Αἱ ναυπηγήσεις

Παρά τοῦ κ. Ἀντ. Παπαδάκη ἐδόθησαν δύο σημαντικαὶ παραγγελίαι διὰ τὴν ναυπήγησιν ἐξ ἀδελφῶν «μπάλκ-κέριερς» τῶν 22.000 τόννων d.w. ἕκαστον. Ἡ μία παραγγελία, τοποθετηθεῖσα εἰς τὰ ναυπηγεῖα Χαρίμα, ἀναφέρεται εἰς τέσσαρα σκάφη, μετὰ ἐναρξιν παραδόσεως ἀπὸ τοῦ 1961, ἡ δὲ ἑτέρα, τοποθετηθεῖσα εἰς γαλλικὸν ναυπηγεῖον, ἀναφέρεται εἰς δύο σκάφη, μετὰ παραδόσιν 1962-63. Περισσότεραι λεπτομέρειαι δὲν ἐγνώσθησαν παρὰ μόνον ὅτι καὶ τὰ 6 σκάφη προορίζονται διὰ τὴν κυανόλευκον.

Ἐξ ἄλλου λέγεται ὅτι Ἑλλήν ἐφοπλιστὴς παρήγγειλεν εἰς ἰαπωνικὰ ναυπηγεῖα τρία μεταλλοφόρα τῶν 47.000 τόννων d.w. ἕκαστον. Τιμὴ, χρόνος παραδόσεως καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν παραγγελλέντων σκαφῶν δὲν ἐγνώσθησαν.

Τὰ ἀργοῦντα ὑπὸ ἑλληνικὴν καὶ ξένην σημαίαν πλοῖα

Συμφώνως πρὸς τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ναυτιλίας στατιστικὰ στοιχεῖα, τὰ ἀργοῦντα πλοῖα ὑπὸ ἑλληνικὴν καὶ ξένην σημαίαν ἑλληνικῶν συμφερόντων ἀνῆρχοντο τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1960 εἰς 185, τόννων ὀλικῆς χωρητικότητος 1.335.706, ἐκ τῶν ὁποίων 111 ἦσαν παρωπλισμένα εἰς ἑλληνικοὺς τὰ δὲ 74 εἰς λιμένες τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀργούντων πλοίων 56 τελοῦν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν, 81 ὑπὸ Λιβερίας, 25 ὑπὸ Παναμᾶ, 10 ὑπὸ Κωσταρίκας, 2 ὑπὸ Ὀνδούρας, 2 ὑπὸ Ἀγγλικῆν, 8 ὑπὸ Λιβάνου καὶ 1 ὑπὸ Νορβηγίας. Ἐκ τῶν 185 πλοίων 132 εἶναι φορτηγὰ ἀτμόπλοια 757.630 τόννων ὀλικῆς χωρητικότητος καὶ 53 εἶναι δεξαμενόπλοια 578.076 τόννων ὀλικῆς χωρητικότητος. Τὰ ἀργοῦτα 56 ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν σκάφη ἀντιπροσωπεύουν χωρητικότητά 338.346 τόννων καὶ τὰ 129 ὑπὸ ξένας σημαίας 997.360 τόννων.

Σύστασις ἐπιτροπῆς διὰ τὰ ἀκτοπλοϊκὰ σκάφη

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ὠρίσθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Βασ. Φραγκοῦλη, ὑποναυάρχου—ναυπηγεῦ, Νικ. Σταμπολῆ, πλοιάρχου—λιμενικοῦ διευθυντοῦ Ναυτιλίας, Δ. Παπαευστρατίου, Συμβούλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ Π. Παπαχελά, Διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἡ ὁποία συνερχομένη θὰ μελετήσῃ καὶ θὰ ὑπεβάλῃ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τὰς προδιαγραφὰς τῶν ἐνδεκνυμένων τύπων ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων καὶ τοῦ κόστους αὐτῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα ναυπηγεῖα.

Τὰ «ἱπτάμενα»

Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ὑπὸ ἰδιωτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμ-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ & ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

πορικῆς Ναυτιλίας διὰ τὴν παραχώρησιν ἀδείας εἰσαγωγῆς «ἱπταμένων πλοίων» πρὸς ἐξυπηρέτησιν γραμμῶν τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, ἀπερρίφθη.

Τὰ συμβεβλημένα μετὰ τὸ Ν.Α.Τ. πλοῖα

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου ὑπεγράφησαν συμβάσεις ἀσφαλίσεως πληρωμάτων πλοίων ὑπὸ ξένας σημαίας ἑλληνικῶν συμφερόντων εἰς τὸ Ν.Α.Τ. ὡς κατωτέρω: «Ἀτλάντικ Κίγκ» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 24.831, ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1960 ἐκπροσωπούμενον ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν «Σ. Λιβανού», «Ἀρίκα» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 4.200 καὶ «Καρήμπιαν Τρέιντορ» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 2.861 ἀπὸ 15ης Ἰουλίου 1960 ἐκπροσωπούμενα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Αὐγερινού, «Νόρθ Κάουντες» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 10.662 ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1960 ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἐμῖρη καὶ «Μαρία—Χριστίνα» ὑπὸ σημαίαν Λιβάνου τόννων γκρὸς 7.126 ἀπὸ 28ης Ἰουλίου 1960 ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Π. Ἀγγοῦρα. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα διεγράφησαν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἡσφαλισμένων ὡς ὑψώσαντα τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν τὰ ἀκόλουθα πλοῖα: «Ἀκτίον» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 7.213, «Μάστερ Νίκυ» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 7.232, «Σὴ Σπρέυ» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 7.191, «Ἐρως» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 7.153, «Ὅσσαν Ρόβερ» λιβερικῶν τόννων γκρὸς 7.126.

Τὸ μεγάλο νεότευκτον ἐμπορικὸν σκάφος «Λακωνία» (ἑλληνικὴν σημαίαν), διέρχεται διὰ τῆς Διώρυγας τοῦ Ἀνδρεντίου. Τὸ «Λακωνία» εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐμπορικὸν σκάφος ποὺ μετέσσε τῶν ἐορτῶν τῆς πρώτης ἐπετελείας τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας ἀμερικανοκαναδικῆς θαλασσοδρομίας.

7.246 και «Αντάρες» λιβεριανόν τόννων γκρὸς 11.976. Τέλος διεγράφη τοῦ καταλόγου τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ν.Α.Τ. ὡς πωληθέν εἰς ἄλλοδαπούς τὸ «Λίλα» λιβεριανόν τόννων γκρὸς 7.156.

Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω μεταβολῶν, τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ ξένας σημαίας πλοίων ἑλληνικῶν συμφερόντων, τῶν ὁποίων τὰ πληρώματα ἔχουν ἀσφαλισθῇ εἰς τὸ Ναυτικόν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, ἀνέρχονται εἰς 617 τόννων γκρὸς 6.157.893.

Αἱ τηλεπικοινωνίαι μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ

Κατόπιν συνεργασίας τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μετὰ τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ΟΤΕ κ. Τσελλίου, διὰ τὴν λήψιν περαιτέρω διευκολύνσεων εἰς τὴν τηλετυπικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπετεύχθη, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ΟΤΕ, ἡ ἄμεσος τηλετυπικὴ ἐπικοινωνία καὶ ἀνταπόκρισις μετὰ τῶν Ἀθηνῶν-Λονδίνου καὶ Ἀθηνῶν-Βέρνης. Μέχρι τοῦδε ἡ τοιαύτη ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἦτο ἔμμεσος με ἀποτέλεσμα νὰ σημειοῦνται σημαντικαὶ καθυστερήσεις εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις telex.

Τὰ «Ἑλληνικά Ναυπηγεῖα»

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 5ης Ἰουλίου ἕως 5ης Αὐγούστου ἐπεσκευάσθησαν εἰς τὰ «Ἑλληνικά Ναυπηγεῖα» τοῦ Σκαρμαγκᾶ τὰ κάτωθι πλοία:

Όνομα πλοίου	Χωρητ.	Σημαία	Εἶδος ἐπισκευῆς
W. Luck	7.257	Λιβερ.	Ἐπιθ. καὶ ἐπισκευαὶ ἐκ παροπλισμοῦ
Marietta	20.207	»	Ἐτησία ἐπιθεώρησης
Ex Highland Princess	14.216	Ἑλλην.	Δεξαμενισμός, ἐπιθ. ἐπισκευαὶ σκάφους.
B.Π. Ἑλλη	8.800	»	Δεξαμενισμός, ἐξαγωγή ἐλίκων καὶ τελικῶν ἀξόνων
W. Boud	20.534	Λιβερ.	Ἐτησία ἐπιθεώρησης.
Niobe	7.062	»	Δεξαμενισμός, ἐξαγωγή τελικοῦ ἀξονος.
Wapello	18.722	Παναμ.	Ἐτησία ἐπιθεώρησης
Heldia	12.149	Ἀγγλ.	»
W. Gratitudo	20.580	Λιβερ.	»
Johny K.	2.117	Λιβάνου	Δεξαμενισμός, ἐξαγωγή τελικοῦ ἀξονος
W. Glade	13.322	Λιβερ.	Ἐτησία ἐπιθεώρησης
W. Treaty	10.448	Ἑλλην.	Ἐπισκευαὶ ἐκ ζιμιῶν
W. Beauty	28.413	Λιβερ.	Ἐτησία ἐπιθεώρησης
Autipolis	24.714	Ἑλλην.	Ἐτησία ἐπιθεώρησης
Nimos	7.190	»	Δεξαμενισμός ἐξαγωγῆ τελικοῦ ἀξονος
Εἰς Μέγαρα			
W. Harmony	20.992	Ἑλλην.	Μικροεπισκευαὶ
W. Tide	10.448	»	»

Σύσκεψις εἰς τὸ Υ.Ε.Ν.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας συνεκροτήθη σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου εἰς ἣν μετέσχον ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Φ. Ποταμιᾶνος, ὁ γενικὸς διευθυντὴς ὑποναύαρχος λιμενικὸς κ. Μ. Σακάρης, ὁ ἀρμόδιος διευθυντὴς Ναυτιλίας καὶ οἱ ἀκτοπλοῖκοι ἐφοπλισταί. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθη ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τοῦ κυβερνητικοῦ πενταετοῦς προγράμματος, εἰς ὃ, τι ἀφορᾷ τὰς ἐσωτερικὰς θαλασσίας συγκοινωνίας.

Διευκολύνσεις ὑπὸ τοῦ Ε.Ι.Ρ.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας ἀπεδέχθη ὅπως εἰς περιπτώσεις καθυστερήσεως τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δρομολογίων τῶν καὶ χάριν ἐνημερώσεως καὶ ἀποφυγῆς ταλαιπωριῶν τοῦ ταξιδεύοντος κοινοῦ, μεταδίδῃ σχετικὰς ἀγγελίας (πλὴν τῶν συνήθων μεταδόσεων),

κατὰ τὰς ὥρας 15.15' καὶ 20.00-20.20' καὶ ἐκτάκτους τοιαύτας κατὰ τὰς ὥρας 22.15' καὶ 24.00 εἰς τὸ τέλος τῶν εἰδήσεων.

Τὰ τέλη μεταβιβάσεως τῶν πλοίων

Κατόπιν ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διὰ τῶν ὁποίων ὑπεστηρίζετο ὅτι δὲν ὀφείλεται φόρος μεταβιβάσεως διὰ τὸ μότορσιπ «Πάσιφικ Κόνκερρ», ἀγορασθέν πρὸς καιροῦ εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν πλοιοκτητῶν ἐκπροσωποῦμένων ὑπὸ τοῦ ἐφοπλιστικοῦ γραφείου «Ἰω. Χατζηπατέρας καὶ Υἱοί», τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας ἀνακοινεῖ τὰ ἑξῆς: Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2246/1952 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ παντὸς φόρου, τελῶν χαρτοσήμου κ.λ.π.» προκειμένου περὶ συνεισφορᾶς πλοίων εἰς ἀνώνυμον ἐταιρίαν ἢ καὶ περὶ ἀγορᾶς πλοίου ὑπὸ ἀνώνυμου ἐταιρίας, τῆς ὁποίας τὸ κεφάλαιον κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα καλύπτεται διὰ πλοίων ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν, ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ ἄλλοδαπῶν ἐταιριῶν ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, καλύπτονται ὑπὸ πλοίων ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν.

Ἐνωσις Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐξέθεσεν τὰς ἀπόψεις τῆς διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν κατωτέρω διευθῶν συμβάσεων Βρυξελλῶν, τὰς ὁποίας ὑπέγραψεν ἤδη ἡ Ἑλλάς. Αἱ συμβάσεις

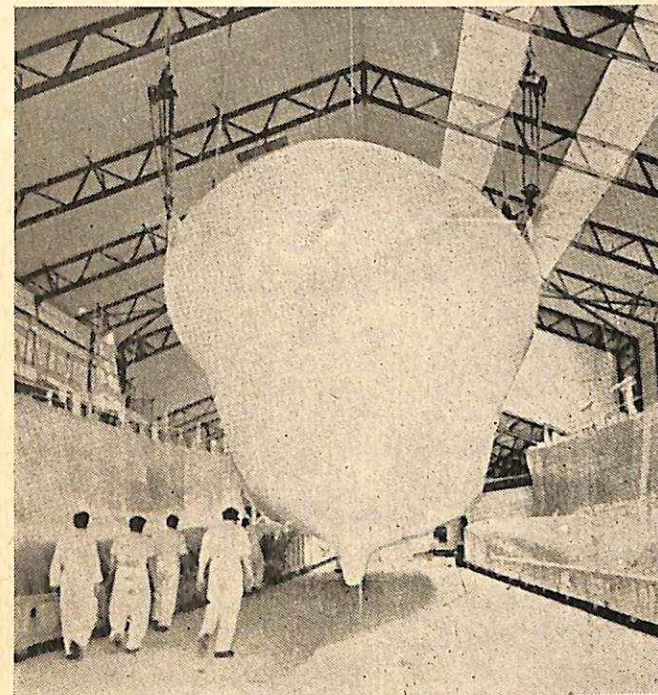
Τὸ σοβιετικὸν σκάφος **ΙΣΤΡΑ** εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξάνδρειας. Τὸ σκάφος προσεκόμισε ἐφόδια καὶ μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μεγάλων ἔργων πὺλ γίνονται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ φαράγγματος τοῦ ποταμοῦ Ἀσουάν.

εἶναι αἱ ἑξῆς: 1) Περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν σχετικῶς μετὰ τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῶν θαλασσοπλοούντων πλοίων. 2) Περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν σχετικῶς μετὰ τὴν ἀστικὴν ἀρμοδιότητα ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων. 3) Περὶ ἐνοποιήσεως κανόνων τινῶν σχετικῶς μετὰ τὴν ποινικὴν ἀρμοδιότητα εἰς περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων. 4) Περὶ περιορισμοῦ εὐθύνης τῶν πλοιοκτητῶν θαλασσοπλοούντων πλοίων.

Τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἀσφαλιστικὸν Club

Ἰδρύθη τὴν 22αν Ἰουλίου εἰς τὸ Λονδίνον ἐταιρία περιορισμένης εὐθύνης συμφώνως τῷ Ἀγγλικῷ Νόμῳ περὶ ἐταιριῶν (Com-

panies act 1948) ὑπὸ τῶν κ.κ. Λυκιαρδοπούλου, Κουλουκουνη, Λεμοῦ, Λύρα, Καρρᾶ, Χανδρῆ, Μπίσμπα, Χρηστοπούλου, Ξυλᾶ, Κοπανίτσα οἱ ὅποιοι καὶ ἀπετέλεσαν τὰ πρῶτα 10 μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, με σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων κατὰ κινδύνων πολέμου. Σχετικῶς μετὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀσφαλιστικοῦ οργανισμοῦ, ἐκ Λονδίνου γράφουν ὅτι ἰδιοκτῆται 450 περίπου σκαφῶν ἀξίας 250.000.000 ἔχουν ἤδη ὑποσχεθῇ συμμετοχὴν. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν βρετανικοὶ ἀσφαλιστικοὶ ἐργασμοὶ μικρότερας οἰκονομικῆς ἐπιφανείας λειτουργοῦντες ὡς ἀνεξάρτητοι ὁργανισμοί, ὁ ἀνωτέρω ὁργανισμὸς ἐθεωρήθη ὅτι συγκεντρώνει τὰ πρὸς τὰς εἰρησυχίας ἐπιτυχὴ ἐκκίνησιν. Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ ἀνωτέρω ὁργανισμοῦ ἀνετέθη εἰς τοὺς κ.κ. Thos Miller & Son γνωστοὺς εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐφοπλιστὰς τοῦ Λονδίνου ὡς εἰς ἀπὸ τῶν σοβαρωτέρων ὁργανισμῶν ἀλληλασφαλίσεως. Οὕτω, μετὰ ἀπὸ πολλὰς συζητήσεις καὶ χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐδῶ Committee, συνιστᾶται τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν Club διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν πλοίων κατὰ κινδύνων πολέμου. Τὸ βῆμα εἶναι μεγάλον ὡς πρῶτον τοιοῦτον, εἰς τὴν συνεργασίαν

Τελευταίως κατεσκευάσθη εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Πόρτσμουθ τὸ πρῶτον σκάφος ἀπὸ πλαστικὸν γυαλὶ διὰ λογαριασμὸν ἀμερικανικῆς ἐταιρίας. Εἰς τὴν φωτογραφίαν τὸ σκάφος μήκους 67 ποδῶν εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Πόρτσμουθ ἀποπερατοῦται ταχύτατα διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ συντομώτερον εἰς Ἡν. Πολιτείαν.

τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν καὶ τὴν προβλεπόμενην ἐξέλιξιν τῆς. Εἶναι πράγματι ἀποφασιστικὸν βῆμα τὸ ὅποιον θὰ ἀποδείξῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐφοπλισμοῦ εἰς τὸν διεθνὴ στίβον καὶ πόσα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθοῦν μετὰ τὴν συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν.

Οἱ ναῦλοι τῶν πετρελαίων

Τὸ ἐνδιαφέρον συνεκέντρωσεν ζωρὸν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Τὰ 50% κάτω τῆς Κλίμακος ἐπληρώθησαν διὰ Σεπτέμβριον μετὰ μίαν καλὴν ζήτησιν τουνάζ ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐταιρίας πετρελαίων. Διὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐπληρώθησαν τὰ 52 1/2 τοῖς ἑκατὸν κάτω τῆς Κλίμακος. Διὰ τὴν Αὐστραλίαν μέτριον σκάφος ἐκλείσθη εἰς τὰ 40% κάτω τῆς Κλίμακος (Σεπτέμβριος) καὶ διὰ τὴν Ἰαπωνίαν (Ὀκτώβριον) 66% κάτω τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυολογίου ὅπερ ἰσοῦται πρὸς 46% κάτω τῆς Κλίμακος. Καὶ αἱ προβλέψεις διαγράφονται καλύτεραι ἀπὸ τὸν Περσικὸν κόλπον διὰ τὸν Σεπτέμβριον. Τὰ προσφερόμενα σκάφη εἶναι ὀλίγα.

Οἱ Ρῶσοι ἐπέτυχον τὴν ναύλυσιν εἰκοσι ἀγγλικῶν καὶ ἑλλήνων σκαφῶν μετρίου μεγέθους διὰ μακρὰν χρονικὴν περίοδον, ἐπὶ πλεόν δε δύο ἰταλικά διὰ δύο ἔτη καὶ συνεχίζουν τὴν ζήτησιν.

Τὰ ὑπερατλαντικὰ ταξίδια μετὰ περισσοτέρας διαταγᾶς. Τὰ 62 1/2 τοῖς ἑκατὸν κάτω τῆς Κλίμακος ἐπληρώθησαν διὰ Σεπτέ-

μβριον—Ὀκτώβριον εἰς σκάφη 16-30 χιλ. τόν. Φορτία καθαρὰ 40% κάτω τῆς Κλίμακος ἀπὸ Καραϊβικὴν δι' Ἀγγλίαν-Κόντινεντ.

Τὰ ἀκτοπλοϊκὰ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς μετὰ κίνησιν ἀρκετὴν καὶ μετὰ τῆς ναύλων 10% κάτω τοῦ Α.Τ.Ρ.Σ. ἀπὸ Κόλπον διὰ τὸ Νόδερν Ρέιντζ. Ἀρκεταὶ ναυλώσεις ξένων σκαφῶν δι' ἀκαθάρτα φορτία ἀπὸ τὴν Καραϊβικὴν διὰ τὸ Νόδερν Ρέιντζ μετὰ ναύλους 60%-62 1/2 τοῖς ἑκατὸν κάτω τοῦ Α.Τ.Ρ.Σ.

Ἐλπιδοφόρος ζήτησις χρονοναυλώσεων ἐσημειώθη ἀπὸ τὴν «Ἑσσο» διὰ βραχεῖα χρονικά διαστήματα.

Φορητὸς ἀναβατήρ διὰ τοὺς πλοηγούς

Εἰς τὸ πετρελαιοφόρον «Μπρίτις Κομάντερ» ἐδοκιμάσθη ἐπιτυχῶς, ὡς ἀναφέρει ἡ Βρετανικὴ Ἐταιρία Πετρελαίων Λτδ., ἓνας φορητὸς ἀναβατήρ προοριζόμενος ὅπως διευκολύνῃ τοὺς πλοηγούς νὰ ἀνέρχονται εἰς τὸν πετρελαιοφόρον ἐν πλῶ μετὰ μεγαλύτεραν ἀσφάλειαν καὶ μικρότεραν σωματικὴν προσπάθειαν ἀπ' ὅτι ἐπιβάλλει ἡ χρησιμοποίησις τῆς συνήθους εὐκάμπτου κινητῆς κλίμακος. Τὸ νέον αὐτὸ ἐφόδιον, τὸ ὅποιον ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Τμήματος τῆς Ἐταιρίας Πετρελαιοφῶρων τῆς Μπρίτις Πετρόλεουμ (Β.Ρ.) καὶ κατεσκευάσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας Ἀνοξειδῶτων Μεταλλίων Προϊόντων Λτδ., προορίζεται κυρίως νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰ σούπερ-τάνκερ, ὅπου ὁ πλοηγὸς πρέπει νὰ ἀνέβῃ συχνὰ 14 μ. ἀπὸ τὴν πλοηγίδα ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πετρελαιοφόρου. Ὁ ἀνυψωτὴρ ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ ἀλουμίνιον, εἶναι ἐλαφρὸς εἰς βάρος, ἐξαιρετικῶς ὁμως ἰσχυρὰς κατασκευῆς. Δύο ἄνδρες μπορεῖ νὰ τὸν συναρμολογήσουν, νὰ τὸν τοποθετήσουν ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου καὶ νὰ τὸν χειρισθοῦν. Ὁ πλοηγὸς ἀνεβαίνει ἐπάνω εἰς μίαν μικρὰν κινουμένην ἐξέδραν, ἡ ὁποία ἀνυψοῦται ἢ καταβιβάζεται μετὰ χειροκίνητον βιντζι.

Ὑπερατλαντικὴ γραμμὴ — Ἡ ἑλλην. συμμετοχὴ

Μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακινηθέντων ἐπιβατῶν διὰ πλοίων εἰς ἀπάσας τὰς γραμμὰς τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ διαπιστοῦται κατὰ τὸ 1959 ὑπὸ τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν στοιχείων, ἐνῶ ἀντιθέτως ὡς σταθερὰς αὐξανόμενη παρουσιάζεται ἡ ἐπιβατικὴ κίνησις ἡ ἐξυπηρετηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀεροπορικοῦ μέσου. Οὕτω εἰς 867.317 ὑπολογίζονται οἱ διακινηθέντες ἀπὸ θαλάσσης ἐπιβάται πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ εἰς 2.000.000 περίπου οἱ ἀεροπορικῶς. Ἡ ἀντιμετώπισις - αὐξήσις καὶ μείωσις-τῆς ἐπιβατικῆς κινήσεως τοῦ Ἀτλαντικοῦ τῆς ἐξυπηρετηθείσης διὰ πλοίων, ἐμφανίζεται χαρακτηριστικῶς εἰς τοὺς παρατιθέμενους ἀριθμούς:

Ἔτη	Ἐπιβάται
1951	715.378
1952	815.398
1953	867.762
1954	899.986
1955	943.487
1956	988.812
1957	1.004.015
1958	941.090
1959	867.317

Βραδεῖαν ἀλλὰ σταθερὰν αὐξήσιν τῆς κινήσεως ἐμφανίζουν οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ μέχρι τοῦ 1957, ἐν συνεχείᾳ δὲ ταχεῖαν μείωσιν. Πρόκειται περὶ διαπιστώσεως δημιουργούσης σοβαρὰς ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον τῶν ὑπερ-ἀτλαντικῶν γραμμῶν Εὐρώπης-Βορείου Ἀμερικῆς.

Εἰς 57, % ὑπολογίζεται ἡ ἑλληνικὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν ὅλην ἐπιβατικὴν κίνησιν τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Τὸ ποσοστὸν αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει ἓνα ἀριθμὸν 58-6.000 ἐπιβατῶν, κατανεμόμενον μετὰ τῶν τριῶν ὑπερωκεανείων μας ὡς ἑξῆς: «Ἀρκαδία» 18.500 ἐπιβατῶν, «Βασίλισσα Φρειδερίκη» καὶ «Ὀλυμπία» ἀνὰ 20.000 ἐπιβατῶν. Ἐάν εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν προσθέσωμεν καὶ τοὺς μεταφερθέντας ἐπιβάτας (28.000) ὑπὸ τῶν ἐτέρων δύο ὑπερωκεανείων τῆς «Χόμ Λάιν», τοῦ «Ὀμηρικὸς» καὶ τοῦ «Ἰτάλια», τότε τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀνέρχεται περισσώτερον. Διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κινήσεως αὐτῆς εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον πολλὰ ἀμφιβολία ἐκφράζονται. Ὁ ἰσχυροποιούμενος ἀνταγωνισμὸς τῶν ξένων καὶ ἰδίως εἰς τὴν γραμμὴν Ἑλλάδος-Β. Ἀμερικῆς, ἐνδέχεται νὰ περιορίσῃ σοβαρῶς τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Εἰς αὐτὸ θὰ συντελέσῃ καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς τῆς ἰταλικῆς ὑπερωκεανίου ναυσίπλοιας διὰ τῶν ναυπηγυμένων νέων ὑπερωκεανίων καὶ διὰ τοῦ δρομολογηθέντος ἤδη ἀπὸ τοῦ λήξαντος θέρους νεοτεύκτου «Λεονάρντο ντὰ Βίντσι».

Η συνεχιζόμενη κρίσις εις τὸ Κογκό περιπλέκει ὁσημέραι τὴν δυσχερὴ θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν περιέλθῃ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, προσπαθοῦσαι νὰ ἐξισορροπήσουν τὰς ὑπερφιάλους ἀπαιτήσεις ὠρισμένων ἀποικιοκρατικῶν συμμάχων, καθ' ὃν χρόνον οἱ Σοβιετικοὶ, ἀπὴλλοι ἀποικιοκρατικοὶ τοιοῦτων πονοκεφάλων, προωθοῦν τὸν ἐρυθρὸν Δούρειον ἵππον τῶν πρὸς τὴν κατεϋθυσιν τῶν τειχῶν τῆς ἀνησύχου ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

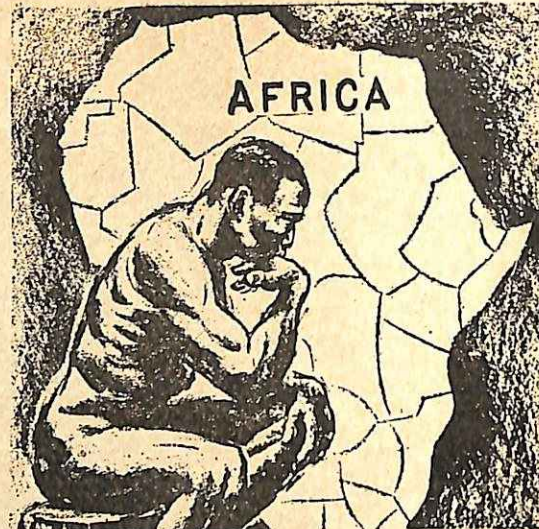
Τὸ Βέλγιον, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι ἀποικιοκρατικαὶ δυνάμεις (Μεγ. Βρετανία, Γαλλία καὶ Πορτογαλία) εἶναι σύμμαχοι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὸ ΝΑΤΟ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἐπέδειξε κατὰ τὸ παρελθὸν περισσώτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν τῶν Κογκολέζων, παρ' ὅλον πού, τελικῶς, δὲν ἐπέτυχε τὴν δημιουργίαν ὑγιούς Οἰκονομίας ἢ προόδου εἰς τὴν στοιχειώδη μόρφωσιν τῶν μαύρων. Τελικῶς δὲ προσεπάθησε, ὡς γνωστόν, νὰ θέσῃ ἐμμέσως τὴν ἀποικίαν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς, διὰ νὰ μὴ θιγῶν τὰ συμφέροντα τοῦ Βελγίου, ἰδιαίτερως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐπαρχίας Κατάγκα. Αἱ ἐπιδιώξεις αὗται τῆς βελγικῆς κυβερνήσεως εἶναι γνωσταὶ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ ἀναγνωρίζεται ἐν τινι μέτρῳ ἡ σοβαρότης τοῦ αἰτήματος τῶν Βέλγων περὶ διατηρήσεως τῶν πλουσίων μεταλλείων τοῦ Κογκό, μακρὰν κομμουνιστικῆς διεισδύσεως. Τὸ δίλημμα ὁμῶς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐν προκειμένῳ, συνίσταται εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς συνεχῶς αὐξανομένης ἀντιδράσεως τῶν Ἀφρικανῶν ἡγετῶν ἐναντι τῆς συγκεκριμένης καταστάσεως πού ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Κεντρώαν Ἀφρικήν. Ἡ ἐξασφάλισις τῆς φιλίας καὶ συνεργασίας τῶν ἐν λόγω ἡγετῶν κρίνεται ἀπαραίτητος εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, διότι, ὡς κατέστη πλέον σαφές, ἀποτελεῖ τὸ μόνον μέσον ἀμύνης ἐναντι τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἐπὶ πλέον, γνωρίζουν ὅτι διὰ τοὺς Ἀφρικανούς, πᾶσα μορφή ἀποικιακοῦ ἢ ἡμιαποικιακοῦ καθεστώτος ἔρχεται εἰς ὀξείαν ἀντίθεσιν μετὰ τὰς ἐκεῖ ἐθνικὰς ἐπιδιώξεις καὶ ὅτι οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ πείσῃ τοὺς μαύρους νὰ ἐξακολουθήσουν ὑφιστάμενοι τὴν ἰδιοτελὴ κηδεμονίαν πού τοὺς ἐπέβαλλον αἱ ἀποικιακαὶ δυνάμεις.

Φιλικὴ στάσις τῶν Η.Π.Α.

Τὰ γεγονότα τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Μ. Ἀνατολῆς τὸ 1953 ἐπεισαν τοὺς Ἀμερικανούς ὅτι μόνον ἡ συνεργασία μετὰ τῶν φιλελευθέρων καθεστώτων διατηρεῖ αὐτὰ μακρὰν τῆς σοβιετικῆς σφαίρας ἐπιρροῆς. Ἀλλ' ὅμως ἡ «αὐστηρὰ οὐδετερότης», ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ΗΑΔ, ἐπιτρέπει τὴν ἐγκατάστασιν σοβιετικοῦ προγεφυρώματος ὑπὸ μορφήν οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν ἀποστολῶν. Αἱ διαπιστώσεις αὗται τῆς ἀμερικανικῆς διπλωματίας ἐξηγοῦν τὴν φιλικὴν στάσιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐναντι τοῦ αἰτήματος περὶ ὁλοκληρωτικῆς ἀποχωρήσεως τῶν βελγικῶν στρατευμάτων ἐκ τοῦ Κογκό καὶ τῆς ἐπαρχίας τῆς Κατάγκα. Παράλληλως, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου ἀποφασισθεῖσα οἰκονομικὴ βοήθεια πρὸς τὸ Κογκό, ὑπογραμμίζει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ΗΠΑ νὰ προσεταρισθῶν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Χώρας καὶ νὰ διαδραματίσῃ τὸν ρόλον πρωταγωνιστοῦ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

Ἐπενδύσεις καὶ οἶκον. βοήθεια

Κατὰ τὸ παρελθόν, ὁ ρόλος οὗτος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἦτο περὶ ὁρισμένους, ὡς γνωστόν, λόγῳ τῶν μεγαλυτέρων συμφερόντων πού διετήρουν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν εἰς τὴν Ἀφρικήν, ἡ Μεγ. Βρετανία, ἡ Γαλλία καὶ τὸ Βέλγιον. Ἐναντι τῶν τεσσάρων δισεκατομμυρίων δολλαρίων πού ἔχει ἐπενδύσει λ.χ. τὸ Βέλγιον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κογκό, μόνον

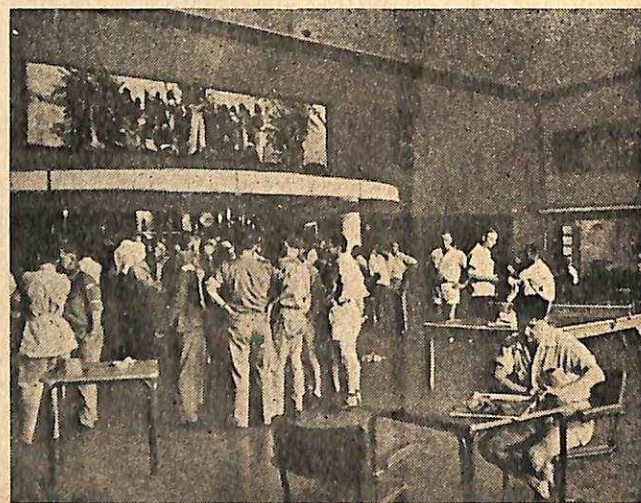

Ἡ ὉΡΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΕΣΗΜΑΝΕ

εἰς ἓνα δισεκατομμύριον δολλάρια συμποσοῦνται τὰ ἀμερικανικὰ κεφάλαια εἰς τὴν Ἀφρικήν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν τρίτον ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐμπορικὰ σκάφη ὑπὸ Λιβεριανὴν σημαία. Τὸ μέχρι πρότινος ἀμερικανικὸν πρόγραμμα βοήθειας διὰ τὴν Ἀφρικήν, ἦτο ἀσήμαντον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βοήθειαν πού παρέχουν αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις εἰς τὰς ἀποικίας τῶν καὶ πού κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 500 ἑκατ. δολλάρια.

Ἐν μειονέκτημα: Αἱ φυλετικαὶ διακρίσεις

Παρ' ὅλα ταῦτα οἱ Ἀφρικανοὶ ἡγέται πού ἐπισκέπτονται τὰς Ἡν. Πολιτείας, εἰς συζητήσεις τῶν τονίζουν τὴν ἀνάγκην μεγαλυτέρας οἰκονομικῆς βοήθειας ἀπὸ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τὴν παροχὴν ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ὑποστηρίξεως ἐναντι τῶν κινδύνων πού διατρέχουν αἱ νεαραὶ δημοκρατίαι τῆς Ἀφρικῆς. Ἐνα ἄλλο ἐπίσης ζήτημα εἶναι ἡ ἐπιθυμία

Εὐρωπαῖοι πρόσφυγες τοῦ Κογκό καταφεύγουν εἰς τὰ κτίρια πού κατέλαβον αἱ δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ νὰ προστατευθῶν, μέχρις τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἰθαγενῶν.

χιλιάδων Ἀφρικανῶν νὰ φοιτήσουν εἰς ἀμερικανικὰ ἱνστιτούτα. Τοῦτο ὁμῶς δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, δοθέντος ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἀντιμετωπίζουν ἐξακολουθητικῶς καὶ χωρὶς πολὺς ἐλπίδας ἐπιλύσεώς του, ὁξύτατον φυλετικὸν πρόβλημα, πού δηλητηριάζει τὰς σχέσεις λευκῶν καὶ μαύρων. Εἰς δὲ Ἀφρικανὸς ἐπίσημος, σχολιάζων τὴν διαμάχην αὐτήν, εἶπεν χαρακτηριστικῶς εἰς Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον ὅτι, ἡ πατρίς του ἀπέκτησεν ἀνεξαρτησίαν ἐντὸς πενταετίας, ἐνῶ οἱ νέγροι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δὲν θὰ ἐπιτύχουν ἐξομοίωσιν μετὰ τοὺς λευκοὺς οὐτε μετὰ ἑκατὸν ἔτη...

ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΑΤΛΑΝΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατηγείου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. πτέραρχος Νόρσταντ.

Ὁ Νόρσταντ ἀντιμετωπίζει τὴν ἀνοικτὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ντέ Γκὼλ

βλήματα τοῦ ΝΑΤΟ ὡς καὶ τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῶν Ἀμερικανῶν εἰς αὐτό.

Ἄλυστα προβλήματα

Εἰς αἱ δυσχερείαι καὶ αἱ ἀντιθέσεις ἐντὸς τοῦ ΝΑΤΟ διευθετήθησαν κατὰ τὸ παρελθόν καὶ ἡ συνοχὴ τοῦ συμφώνου διετηρήθη, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἐξακολουθοῦν νὰ παρουσιάζωνται προβλήματα, πού θέτουν ἐν κινδύνῳ τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν. Ἀφ' ὅτου ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκὼλ ἐπανῆλθε εἰς τὴν ἀρχὴν, ἤρchiσε μιὰ νέα περίοδος διὰ τὸ ΝΑΤΟ, τὴν ὁποίαν ὁ πτέραρχος Νόρσταντ χαρακτηρίζει κρίσιμον. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν πολλαπλῶν ἀντιθέσεων πού ἀνεπτύχθησαν μετὰ τὴν ἐκκέντρωσιν τῶν συμφερόντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου, οὕτως ὥστε νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ δημιουργία ἰσχυρᾶς ἀσπίδος διὰ τὴν Δύσιν, ἦτο ἔργον ἐπιπονον. Ἀλλ' ἡ διατήρησις τῆς ἀσπίδος αὐτῆς εἰς κατάστασιν λειτουργίας, εἶναι ἀσφαλῶς ἄλλη ὑπόθεσις. Αὕτη εἶναι, ἐν ὀλίγοις, ἡ δυσχερὴς θέσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθῃ ὁ διοικητὴς τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας πού ὁ πτέραρχος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, μάχεται ἐναντίον τῆς ἰσχυρᾶς ἀπροθυμίας τῶν συμμάχων νὰ συμβάλουν εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν 30 μεραρχιῶν, πού θεωροῦνται ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀμυνὰν τῆς Εὐρώπης. Αὐτ' αὐτοῦ αἱ περισσώτεροι εὐρωπαϊκαὶ χώραι περιέκψαν τὰς στρατιωτικὰς τῶν δαπάνας καὶ ἐμείωσαν τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον ἢ, ὡς ἔπραξαν ἡ Μεγ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία, ἐπρότιμῃσαν ν' ἀποχωρήσουν σὺν τῷ χρόνῳ. Οὕτω ὁ πτέραρχος Νόρσταντ, πιεσθεὶς ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ἐστράφη πρὸς τὴν, μετὰ ῥαγδαῖον ρυθμὸν, ἀνασυντασσου-

νήν, Δυτ. Γερμανίαν, ἀναζητῶν ἐκεῖ τὰς δυνάμεις πού τοῦ ἤρνούτο οἱ Ἀγγλο-γάλλοι. Οἱ Γερμανοὶ προθύμως ἐσπευσαν νὰ δεχθῶν τὴν προσφορὰν, διαβλέποντες ὀφέλη, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν ταχείαν ἀναγέννησιν τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος τῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, πού μέχρι πρό τιος παρεκωλύετο σοβαρῶς ἀπὸ τὰς ἀντιδράσεις τῶν Βρετανῶν καὶ τῶν Γάλλων στρατιωτικῶν. Ἡ ὑπόθεσις τῶν βάσεων, πού ἐπεδίωξε νὰ ἐγκαταστήσῃ ἡ κυβέρνησις τῆς Βόννης εἰς Γαλλίαν, Ἰσπανίαν καὶ ἄλλοις, ἐπροκάλεσεν ἀνησυχίας εἰς τὴν κοινὴν εὐρωπαϊκὴν γνώμην καὶ τὸ σχέδιον ἀνεβλήθη.

Ἡ σημασία τῆς παραιτήσεως

Τὸ κρίσιμον ὁμῶς σημεῖον, ἡ λυδία λίθος, ὅπου δοκιμάζεται ἡ ἀντοχὴ τῆς ἐνότητος τῶν δυνάμεων τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου, εἶναι ἡ ἀκαμπτος στάσις τοῦ στρατηγοῦ Ντέ Γκὼλ, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ΝΑΤΟ ἐπὶ νέων βάσεων, ὥστε ἡ Γαλλία νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τῆς τρίτης δυνάμεως εἰς τὴν νέαν αὐτὴν σύνθεσιν, ἀντὶ τῆς Δυτ. Γερμανίας. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἰθύνοντες κύκλοι τοῦ γενικοῦ στρατηγείου τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας ἐκφράζονται μετὰ ἀπιστοδοξίας διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ νέου διοικητοῦ, ἀναγνωρίζοντες τὰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἱκανότητας τοῦ πτεράρχου Νόρσταντ, αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν, κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα, ὑπὸ σκληρὰν δοκιμασίαν. Οἱ ἴδιοι κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἡ Γαλλία, ἐπρότιμῃσαν ν' ἀποχωρήσουν σὺν τῷ χρόνῳ. Οὕτω ὁ πτέραρχος Νόρσταντ, πιεσθεὶς ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ἐστράφη πρὸς τὴν, μετὰ ῥαγδαῖον ρυθμὸν, ἀνασυντασσου-

Ἡ ἀνωτάτη ἡγεσία τῶν ἀμερικανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων συνεκεντρώθη εἰς Οὐάσιγκτων διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν στρατηγικὴν κατάστασιν καὶ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός της. Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνεται ὁ πτέραρχος Νόρσταντ (ἄκρον δεξιὰ) ὅστις μετέσχε τῆς συσκέψεως, κατὰ τὴν ὁποίαν, ὡς λέγεται, συνεζητήθη ἡ αἴτησις ἀποχωρήσεώς του ἀπὸ τοῦ ἀρχηγείου τοῦ ΝΑΤΟ.

'Αφοπλισμός καὶ Βιομηχανία

Ὁ πυρετός τῶν ἐξοπλισμῶν δὲν ἤμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ. Τὸ πρόβλημα μεταπηδήσεως εἰς τὴν εἰρηνικὴν βιομηχανίαν θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀργὰ ἢ γρήγορα καὶ νὰ ἐξευρεθῇ ἡ λύσις του

να, συστήματα Ραντάρ, πυροβόλα, καταφύγια καὶ βόμβας. Καί, δεδομένου ὅτι καμμία χώρα δὲν εἶναι τόσο πλουσία ὥστε νὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς, τοῦτο σημαίνει μικροτέραν δαπάνην διὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς ὑπηρεσίας, ποὺ χρειάζεται ὁ πληθυσμός, καθὼς καὶ μικροτέρας ἐπενδύσεις ποὺ θὰ ἐξοφᾶζον ὑψηλότερα βιοτικά ἐπίπεδα εἰς τὸ μέλλον. Ἡ διατροφή καὶ ὁ ἱματισμός π.χ., εἶναι δυνατόν νὰ βελτιωθοῦν ὑπὸ ἐποφιν ποιότητος καὶ ποικιλίας, ἀκόμη καὶ εἰς μίαν εὐημεροῦσαν χώραν. Ἡ στέγασις ἡμπορεῖ, ἐπίσης, νὰ βελτιωθῇ. Ἡ ζήτης, ἐξ ἄλλου, διὰ μορφωτικὰς δραστηριότητας, ποὺ ἀπαιτοῦν τάλαντα καὶ ὑπηρεσίας, εἶναι σχεδὸν ἀπεριόριστος.

Ἰκανοποιήσις ὑγειονομικῶν ἀναγκῶν

Αἱ ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐποφιν ἀνάγκαι τοῦ λαοῦ οὐδέποτε ἱκανοποιήθησαν πλήρως, μέχρι τοῦδε. Περισσότεροι ἰατροὶ καὶ καλυτέρα νοσοκομειακὴ περίθαλψις, ἀναρρωτήρια διὰ τοὺς ἐξηντημένους ἐκ μιᾶς ἀσθενείας ὁργανισμούς καὶ τελειότερα κέντρα περιθάλψεως τῶν γερόντων, ὅλα αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ ἀυξηθοῦν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὰ πάρκα, τὶς πισίνες καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια κέντρα

Τεράστια ποσὰ ἐξακολουθοῦν νὰ δαπανῶνται διὰ τὴν πολεμικὴν ἰσχὺν εἰς τὰς θαλάσσας. Εἰς τὴν φωτογραφίαν πολεμικὰ σκάφη τελευταίου τύπου ποὺ ἀντιπροσωπεύουν πολλὰς ἐκατοντάδας ἐκατομμυρίων δολλαρίων.

θιστοῦν ἐλαφροτέραν τὴν ἀνθρωπίνην ἐργασίαν. Καὶ θὰ γίνωνται μεγαλύτεραι ἐπενδύσεις κεφαλαίων διὰ τὴν παραγωγὴν νέων καὶ καλλιτέρων προϊόντων καὶ ὑλικῶν.

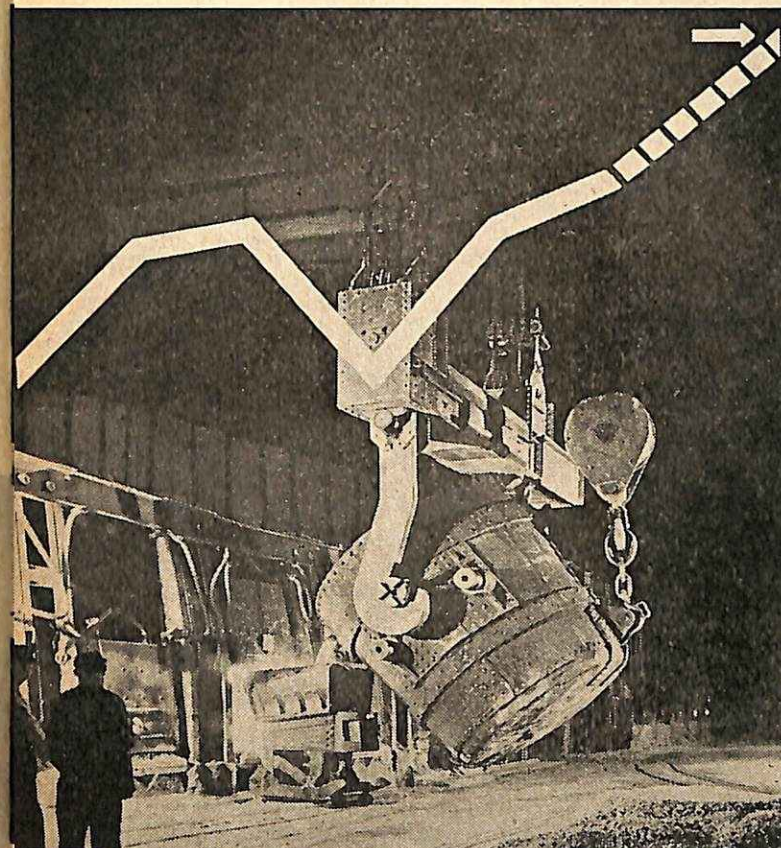
Ἄς σημειωθῇ, ὅτι ἐκατομμύρια ὑπάρξεων, εἰδικώτερον εἰς τὰς ὑποαναπτύκτους χώρας, ἔχουν ἀμεσον ἀνάγκην τροφίμων,

τώρα 10% ἐν συγκρίσει μὲ τὰ 40% τῆς ἐποχῆς τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.

Αἱ ἡυξημέναι δαπάναι καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεως—ὑπὸ ἰδιωτῶν, ὁμάδων καὶ δημοσίων ὁργανισμῶν—θὰ ἀπερρόφουν ταχέως ὅλους τοὺς ἀποδεσμευμένους, διὰ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, πόρους. Δρόμοι, σχολεῖα, νοσοκομεία, πάρκα, βοήθεια πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἄλλοι εἰρηνικοὶ σκοποὶ θὰ προσεέλκουν τὰ τεράστια ποσὰ τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ δὲν θὰ τὰ ἀφήνον νεκρά ἢ ἀδρανῆ.

Ἐξ ἄλλου, οἱ φόροι θὰ ἐμειώνοντο καὶ οἱ καταναλωταὶ θὰ

Περισσότερα ἐργοστάσια εἰρηνικῆς παραγωγῆς, σπίτια δι' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους καὶ γενικὴ εὐημερία θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Ἀφοπλισμοῦ. Ἀνθρῖσις καὶ ὄχι ἐκονομικὴ κρίσις, θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ἀποδέσμευσιν τῶν ἀστρονομικῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα διατίθενται σήμερον εἰς τὸν παραγωγικὸν τομέα τῶν παντοειδῶν ἐξοπλισμῶν.

ἐνδυμάτων, ἐργαλείων, φαρμάκων, τεχνικῆς βοήθειας καὶ ἄλλων πραγμάτων εἰς τεραστίας ποσότητας.

Αἱ Ἑνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ βοηθήσουν περισσότερο εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἀν ἀπηλευθέρωνον πόρους, ποὺ καταναλίσκει τώρα ὁ ἐξοπλισμός των. Ἡ μετάβασις εἰς τὴν εἰρηνικὴν παραγωγὴν ἀπὸ τὴν πολεμικὴν τοιαύτην δὲν θὰ παρουσιάσῃ δυσχερείας, οὔτε κρίσιν ἐκονομικὴν θὰ προκαλέσῃ. Τοιαῦτα «μεταβάσεις» ἐσημειώθησαν εὐχερῶς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἀριστον παράδειγμα εἶναι, πράγματι, ἡ τεραστία μείωσις τῶν στρατιωτικῶν καὶ συναφῶν δαπανῶν, ἀμέσως μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον. Εἰς τὰς Ἑνωμέναις Πολιτεῖαις ἡ μετατροπὴ καὶ ἡ προσαρμογὴ εἰς μίαν Εἰρηνικὴν Οἰκονομίαν ἐπραγματοποιήθη ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἥτοι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν. Μικρὰ μόνον αὐξήσις τῆς ἀνεργίας ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα. Πάντως, δὲν ἀνέκυψαν σημαντικὰ προβλήματα διὰ τοὺς ἐργάτας, τοὺς καταναλωτάς, τοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς ἐργοδότες.

Μία μεταβολὴ τοῦ σημερινοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐξοπλισμῶν θὰ συνετελεῖτο μὲ ἔτι μικροτέρας δυσχερείας, διότι ἡ ἀναλογία τῆς ἔθνικῆς παραγωγῆς ποὺ διατίθεται εἰς τοὺς ἐξοπλισμούς εἶναι

εἶχον μεγαλύτεραν ἀγοραστικὴν δύναμιν. Ἔτσι, κανεὶς φόβος ἐκονομικῆς ὑφέσεως ἢ χαλαρώσεως δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Βιομηχανίας ἀπὸ πολεμικῆς εἰς εἰρηνικὴν.

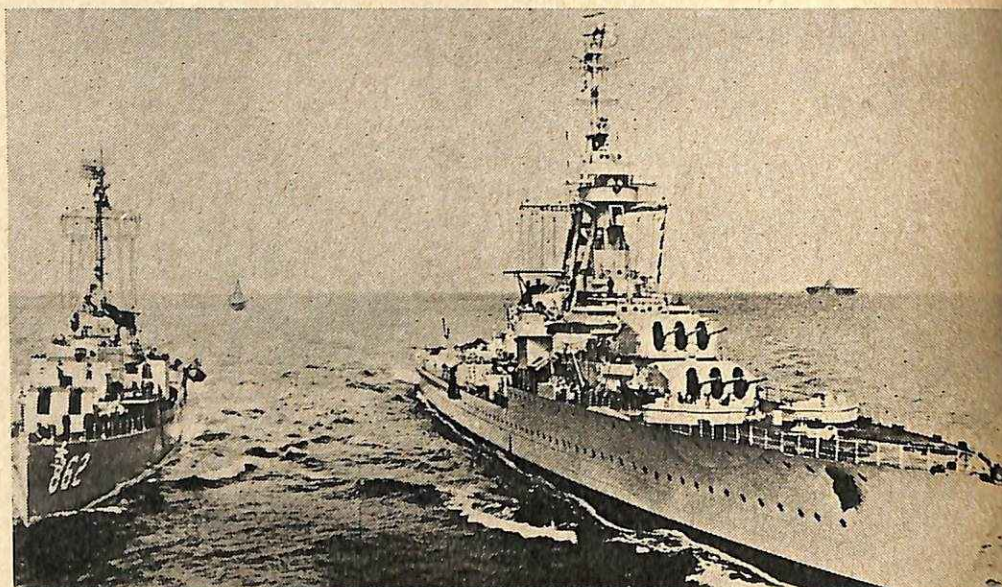
Ὁ ἀφοπλισμὸς ὑπόσχεται εὐημερίαν

Ἡ ἐλευθέρη Οἰκονομία ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ταχείας προσαρμογῆς εἰς τὰς ἐκάστοτε δημιουργουμένας καταστάσεις συνεπείᾳ μεταβολῶν εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ τὴν παραγωγικότητα, καθὼς καὶ συνεπείᾳ τῶν ἀντιδράσεων τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν παραγωγῶν εἰς τὰς ἐν λόγῳ μεταβολάς. Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει ἀρκετὴν καὶ πολὺτιμον πείραν ἀπὸ τὸ παρελθόν, ὥστε νὰ ἀποκλείεται κίνδυνος ἐκονομικῆς κρίσεως ἐν περιπτώσει ἐπιτεύξεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Σήμερον, δυνάμεθα νὰ ἀποτρέψωμεν ἢ τοῦλάχιστον νὰ θεραπεύσωμεν ἀμέσως τὰ συμπτώματα μιᾶς ἐκονομικῆς ὑφέσεως. Δὲν ζῶμεν, πλέον, εἰς τὸ 1930, ἀλλὰ εἰς τὸ 1960.

Ὁ Ἀφοπλισμὸς δὲν ἐγκυμονεῖ κανένα κίνδυνον. Μόνον εὐημερίαν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ τοῦ πολέμου ὑπόσχεται δι' ὅλους τοὺς λαούς.

Αὐτὴ περίπου θὰ εἶναι ἡ ἐμφάνισις τοῦ πεζικαρίου τῆς αἰῶνος, ἐὰν ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν συνεχισθῇ. Ὁ εἰκονιζόμενος στρατιώτης φέρει ἀδιάσφαιρον θώρακα ποὺ τὸν προστατεύει ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ραδιενόγειαν. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς φέρει εἶδος φακῶν ὑπερύθρων ἀκτίνων, ποὺ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ διακρίνῃ εἰς τὸ σκότος καὶ ζωστήρα μὲ δύο μικρὰς προωθητικὰς ρουκέττας διὰ νὰ πραγματοποιή ἄλλα 10 καὶ πλέον μ.

Ἔνα ἄρθρο τοῦ Δρος ΣΟΛΩΜΩΝ ΦΑΜΠΡΙΚΑΝΤ, καθηγητοῦ Οἰκονομολόγου τοῦ Πανεπιστ. Ν. Ὑόρκης

Ὁλος ὁ κόσμος—εἰς τὰς Ἑνωμέναις Πολιτεῖαις καὶ ἄλλαχού—θὰ ἀναπνεύσῃ μὲ μεγάλην ἀνακούφισιν ἀν ἐκλείψῃ ἡ ἀνάγκη δι' ἐξοπλισμούς. Αὐτὸ ἀληθὲς, δὲν θὰ σημάνῃ μόνον τὸ τέλος τοῦ φόβου ἐνὸς πολέμου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκονομικὴν εὐημερίαν δι' ὅλους τοὺς λαούς τοῦ κόσμου.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς Ἑνωμέναις Πολιτεῖαις, ποὺ ἔχουν ὑψηλὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον, πολλοὶ χρήσιμοι σκοποὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδιωχθοῦν πλήρως γιὰ τὴν σημαντικὸν μέρος τῶν ἐκονομικῶν πόρων τοῦ ἔθνους διατίθεται εἰς τὴν ἀμυναν.

Ἐξοπλισμὸς σημαίνει δαπάνας διὰ πολεμικὰ σκάφη, ἀεροπλά-

νηκαγωγίας, ὡς καὶ διὰ τὰ μεταφορικά μέσα. Ἐπίσης, τελειότεραι ἐκπαιδευτικὰ διευκολύνσεις θὰ ἀπερρόφουν πόρους, κατὰ πολὺν μεγαλυτέραν τῶν διατιθεμένων διὰ τὴν Παιδείαν.

Ἀπελευθέρωσις μεγάλων πόρων

Ὁλοι αὐτοὶ οἱ εὐγενεῖς σκοποὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀπορροφήσουν πόρους, ἀφιμένους ἐλευθέρους χάρις εἰς τὸν ἀφοπλισμόν. Τότε, ὡσαύτως, θὰ καταστή εὐχερὴς καὶ ἡ εἰς μεγαλύτερον, παρὰ μέχρι τοῦδε, ἀριθμὸν κατασκευῆς μηχανημάτων, ποὺ κα-

Τὸ ἀραβικὸν ἡφαίστειον ἀπειλεῖ μὲ ἰσοπέδωσιν τὸ καθεστῶς...

Τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τοῦ φονευθέντος πρωθυπουργοῦ Χαζά Ματζαλί κατεστραμμένο μετὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς ὁρολογιακῆς βόμβας.

Ἡ ἐκρήξις, πού συνετάρωσε τὴν Ἀμμάν καὶ ἐστειλεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, πλὴν ἄλλων, τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἰορδανίας Χαζά Ματζαλί, ἀπέδειξε ὅτι τὸ καθεστῶς τοῦ βασιλέως Χουσεῖν, παρὰ τὴν φαινομενικὴν του σταθερότητα, εἶναι ἐτοιμὸν νὰ κρημνισθῇ.

Ἐναντίον τῆς Η.Α.Δ.

Ὅχι μόνον ἡ βασιλεία τοῦ νεαροῦ Χουσεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ κρατίδιον εἶναι κτισμένο ἐπάνω στὴν ἄμμο τῆς Ἐρήμου! Μία πελώρια Βαστίλλη, ὅμως, χωρὶς θεμέλια, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντέξῃ ἐπ' ἀπειρὸν εἰς τὰ πλῆγηματὰ τῆς ὀργῆς τοῦ μεγάλου ἀραβικοῦ ἔθνους, πού ἐπάσσε, πλέον, νὰ ἀνέχεται μοιρολατρικῶς τὰ ξενικίνητα καθεστῶτα.

Ἔτσι, αἱ ἐφημερίδες καὶ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Καΐρου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀραβικῶν χωρῶν, χαρακτηρίζουν τὴν αὐτοδιαφημιζομένην «πυγμὴν» τοῦ Χουσεῖν ὡς χαρτίνην. Ἡ Ἰορδανικὴ μοναρχία, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῶν ἀποικιοκρατῶν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, διασπᾷ τὴν Ἀραβικὴν Ἐνότητα, διὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζεται ὁ Πρόεδρος Νάσερ. Καὶ ἐξαπολύει τρομεροὺς διωγμοὺς ἐναντίον τῶν πατριωτικῶν στοιχείων, πού, ἡ ἐκτελοῦνται ἢ σαπίζουν εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, διότι ζοῦν μὲ τὸ ὄραμα τῆς μεγάλης ἀραβικῆς πατρίδος.

Βεδουῖνοι καὶ Ἀραβες

Οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουν τὴν πατρίτητα τοῦ κρατικοῦ αὐτοῦ κατασκευάσματος, τὸ ὁποῖον κατέστησαν, τὸ 1946, βασιλεῖον μὲ ἡγεμόνα τὸν Ἐμίρην Ἀμπδουλλάχ. Τὸ κρατίδιον αὐτό, πού ἀρχικῶς

Τὸ ἀγαπημένο σπῶρ τοῦ νεαροῦ Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας εἶναι οἱ ἀγῶνες μὲ μικρὰ αὐτοκίνητα πού διεξάγονται εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ στρατιωτικοῦ ἀεροδρομίου τῆς Ἀμμάν.

ἠρίθμει 400.000 Βεδουῖνους, εἶδεν αὐξάνομενον τὸν πληθυσμὸν του μὲ τὴν ἐισροὴν τῶν 900.000 Παλαιστινίων Ἀράβων, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν συντριπτικὴν τῶν πλειοψηφίαν θιασῶται τοῦ Παναραβικοῦ ἰδεώδους καὶ ὁπαδοὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας.

Συνωμοσίαι καὶ προφάσεις

Ὅσπιν, λοιπόν, ἔκτασιν καὶ ἂν δώσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν του ὁ βασιλεὺς Χουσεῖν εἶναι ἀδύνατον νὰ χαλιναγωγῇ ἕνα ὁλόκληρον λαόν, ὁ ὁποῖος μισεῖ τὸ ὑποδουλωμένον εἰς τὸν ἱμπεριαλισμὸν καθεστῶς του... Δι' αὐτὸ, αἱ συλλήψεις καὶ αἱ ἀνακοινώσεις περὶ συνωμοσιῶν διαδέχονται ἀλλήλας, ἐνῶ ὑπόνοιαι βαρύνουν ἐκάστοτε ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς Αὐλῆς καὶ ὅλα τὰ ἀνώτερα στελέχη τοῦ Στρατοῦ.

Ὁ Χουσεῖν κάθε τόσο ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρα-

τίας καὶ τοῦ Προέδρου τῆς. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀναταραχὴ καὶ ὁ ἀναβρασμὸς, πού ὑφίσταται ἐν Ἰορδανίᾳ, προέρχονται ἐξωθεν! Ὅτι τὸ λαϊκὸ μῖσος ὑποκινεῖται ἀπὸ τὸ Κάϊρον καὶ τὴν Βαγδάτην!

Ἡ κατηγορία εἶναι ἀνακριβὴς καὶ συκοφαντικὴ. Ὁ λαὸς τῆς Ἰορδανίας δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑποδείξεων ἐκ μέρους τρίτων διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀραβικῆς ὑποθέσεως καὶ τὰ ὄργανα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἀλλ' οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Ἰορδανικοῦ καθεστῶτος ἔχουν ἕνα συγκεκριμένον σκοπόν: νὰ προκαλέσουν ἐπέμβασιν τῶν ἱμπεριαλιστικῶν δυνάμεων πρὸς διάσωσιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Χουσεῖν διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων εἰς τὴν Ἀμμάν, ὡς συνέβη κατὰ τὸ 1958, ὁπότε ἀγγλικά ἀεραγῆματα ἐσώσαν τὸν κλονιζόμενον θρόνον τοῦ Χουσεῖν.

Νὰ ἐμπλακῇ ὁ ΟΗΕ...

Εὐδεχομένως ὁ βασιλεὺς Χουσεῖν ἐπιδίωκει τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Ἰορδανίᾳ ἀσταθείας ὡς ἀπόροιαν ἐξωθεν ἐπεμβάσεως, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τοῦ Ο.Η.Ε.

Ἀλλοίμονον, ὅμως, ἂν ὅλα τὰ ἀντιλαϊκά καθεστῶτα μετῆρχοντο τοιούτων

τέχνασμα. Τότε, αἱ δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε. θὰ μετεβάλλοντο εἰς πραιτωριανούς, πού θὰ ἐστήριζαν ὅλας τὰς τυραννίδας καὶ τὰς δικτατορίας ὅταν αὐταὶ ἐπεκαλοῦντο τὴν «ἀνάμixin ξένου δακτύλου» εἰς τὰς ταραχὰς καὶ «κίνδυνον διὰ τὴν παγκόσμιον Εἰρήνην».

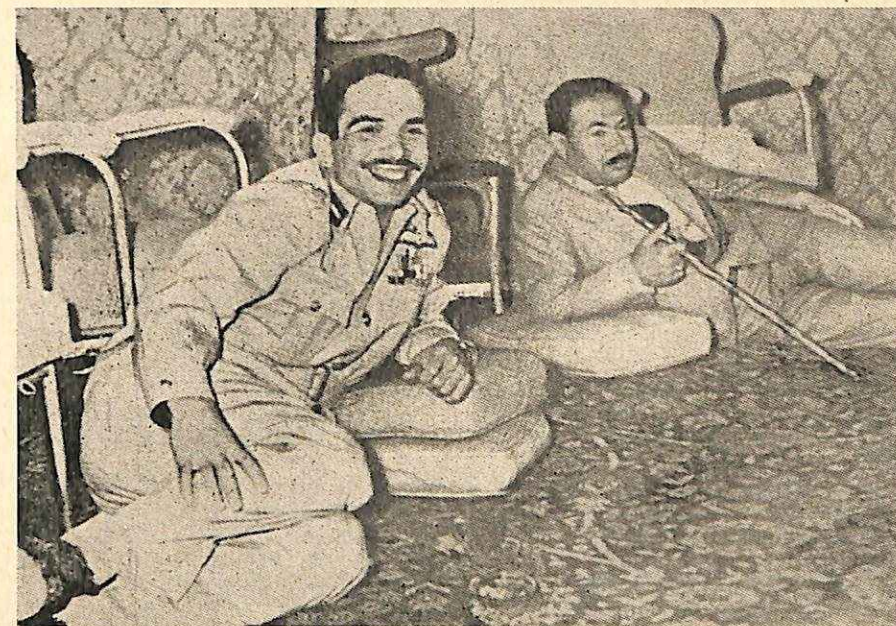
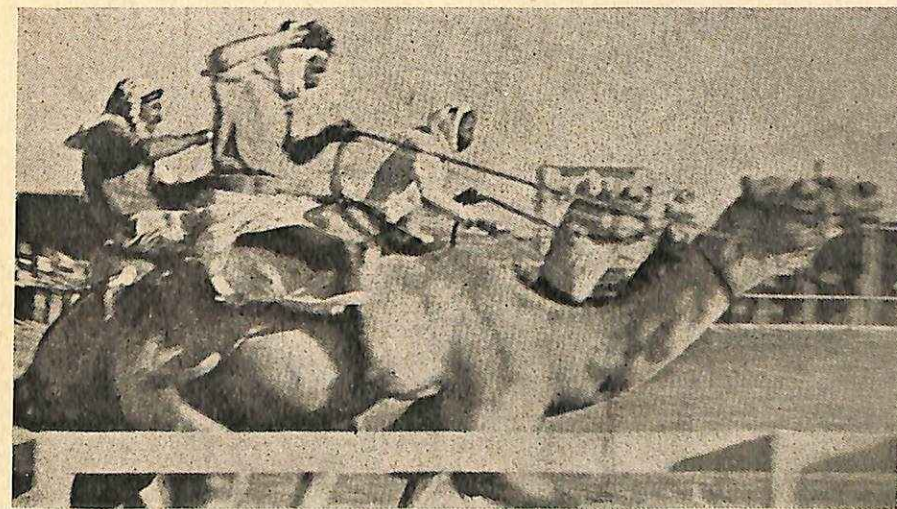
Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ο.Η.Ε. θὰ παρεβιάζετο, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κατὰ τρόπον χονδροειδῇ καὶ ὁ διεθνὴς Ὄργανισμός θὰ μετεβάλλετο εἰς νεωτέραν Ἱερὰν Συμμαχίαν, ὄργανον τοῦ διεθνoῦς δεσποτισμοῦ.

Αὐτὸ, ὅμως εἶναι ἀπραγματοποίητος ἐπιδίωξις. Ἀπλῶς, καθιστᾷ σαφῇ τὴν ἔκτασιν τῶν μηχανορραφῶν τῶν ξενοδούλων καθεστῶτων, πού τόσῃν εὐαισθησίαν ἐπιδεικνύουν εἰς τοὺς ὑποθετικούς «ξένους δακτύλους» πού δῆθεν κινοῦνται ἐναντίον των...

Ἡ ζῶη εἰς τὰ ἀνάκτορα

Ἡ δυστυχία τοῦ Ἰορδανικοῦ λαοῦ αὐξάνει συνεχῶς. Ἡ πείνα καὶ ἡ ἐξαθλίωσις ἐνθymίζουσι Μεσαίωνα. Καὶ ἡ ἀγματοσύνην ὑποθάλλεται ὑπὸ τοῦ καθεστῶτος ὡς στοιχεῖον ἐπιβιώσεως αὐτοῦ! Διότι ὅταν αἱ λαϊκαὶ μάζαι εἶναι ἀξεστοὶ ἀνέχονται εὐκολώτερον τόσον τὴν ἐσωτερικὴν τυραννίαν ὅσον καὶ τὸ ὄργανον

Καμηλοδρομίαι ἐξωθεν τῆς Ἰορδανικῆς πρωτεύουσας. Τὸ παλαιότατον αὐτὸ ἀγώνισμα ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ψυχαγωγίαν τῶν κατοίκων πού συρρέουν κατὰ μυριάδας διὰ νὰ τὸ παρακολουθήσουν, ξεχνώντας πρὸς στιγμὴν τὰς ταλαιπωρίας των.

Ὁ Χουσεῖν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν τὸν Χαζά Ματζαλί ὀλίγες ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνατινάξεως τοῦ ὑπουργείου ἐξωτερικῶν, εἰς στιγμὰς ἀναπαύσεως «ἀνατολικοῦ τύπου».

τῆς ἀποικιοκρατίας καὶ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

Ὁ ἀνώμαλος, ἐπίσης, οἰκογενειακὸς βίος τοῦ βασιλέως Χουσεῖν (ἡ ἐγκατάλειψις τῆς συμπαθοῦς εἰς τὸν λαὸν βασιλίσσης Ντίνα) καὶ αἱ θορυβώδεις ἐρωτικαὶ του περιπέτειαι μὲ ἀσήμους καλλιτέχνιδας τοῦ Ἑξωτερικοῦ, ἔχουν ἐπαυξήσει τὰς λαϊκὰς ἀντιπαθείας κατὰ τῆς Χασεμιτικῆς δυναστείας.

Εἰς περίπτωσιν κινδύνου...

Ὁ Χουσεῖν κινδυνεύει. Τὸ ἀντιλαμβάνεται καὶ προσπαθεῖ νὰ περισώσῃ τὸν Θρόνον του διὰ παντὸς μέσου. Εἰς τὸ τέλος, ὅμως, βλέπει, ὅτι ὁ μόνος τρόπος σωτηρίας εἶναι ἡ φυγὴ του ἀπὸ τὴν χώραν. Ἦδη, ἔστειλεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν

ἀρκετά, ἰδίως ἐκ τῶν νεωτέρων, μέλη τῆς οἰκογενείας του, τὰ ὁποῖα θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ἐνα τελευταῖον τύπον δικινητήριον ἀεροπλάνον εἶναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐτοιμὸν νὰ τὸν ὀδηγήσῃ μακρὰν τῆς ὀργῆς τοῦ λαοῦ, εἰς κάποιαν γειτονικὴν ἀγγλικὴν βάσιν, ὁπότεν θὰ συνεχίσῃ τὸ ταξίδιον.

Τὸ «μπούμεραγκ» τῶν Ἰορδανῶν

Αἱ συνεχεῖς δίκαι, ἀπέδειχθη ὅτι δὲν ὠφελοῦν εἰς τίποτε. Ὁ πρωθυπουργὸς Ματζαλί ἐφονεύθη, πρᾶγμα πού ὑπενθυμίζει εἰς πάντας, ὅτι ἡ Ἰορδανία εἶναι ἡφαίστειον σκεπασμένον μὲ πρόχειρα μέσα, πού δὲν ἡμποροῦν, ὅμως, νὰ συγκρατήσουν τὴν λαϊκὴν ὀργήν. Οἱ διωγμοὶ τῶν Ἀράβων πατριωτῶν ἀποδεικνύονται «μπούμεραγκ» πού στρέφεται κατὰ τῶν δυναστῶν τοῦ Ἰορδανικοῦ λαοῦ.

Ὁ πατὴρ τοῦ Χουσεῖν, Τάλαλ, ἐκρημνίσθη ἀπὸ τοῦ Θρόνου καὶ ἐξαπατηρῆσθαι ὡς τρελλός, διότι εἶχε λησμονήσει τὴν «εὐγνωμοσύνην» του πρὸς τοὺς Ἀγγλους. Ὁ υἱὸς τοῦ Χουσεῖν, πάλιν, κινδυνεύει διότι εἶναι πολὺ μνημὼν τῶν ὑποχρεώσεών του πρὸς τοὺς ξένους προστάτας του.

ΤΟ «ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ» ΤΟΥ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 9)

ευνόικωτέραν από ελληνικής πλευράς, απέδειξε την αδυναμία του οικονομοτεχνικού ελληνικού δυναμικού;

«Επιχειρήσεις αποβατικού αγήματος...»

Αυτά τα πικρά γεγονότα, πιθανώς να μη λέγονται και δεν λέγονται δημοσία από τους επικριτάς ή υπερμάχους της συμβάσεως, διότι δεν συμφέρουν εις τας κομματικές ίσως εκάστου επιδιώξεις. Τα γνωρίζουν όμως εκείνοι οι οποίοι διαθέτουν κεφάλαια δια μίαν επιχείρησιν. Έν προκειμένω οι ανάδοχοι, οι οποίοι και ορθώς δια τὸ συμφέρον των και από τής πλευράς των, απέβλεψαν, εν όψει τής πραγματικότητας, εις τὴν δημιουργίαν καθαρῶς εξαγωγικῆς βιομηχανίας υπό συμφερούσας δι' αὐτοὺς προϋποθέσεις. Πρόκειται, ὡς προσφύως ἐλέχθη, περί «επιχειρήσεως αποβατικού αγήματος, τὸ ὁποῖον ἐγκαθίσταται καὶ περιχαράσσεται εις τὸν ἑλληνικὸν οικονομικὸν χώρον, χωρὶς νὰ ἔρχεται εις οἰανδήποτε ἐπαφὴν μετὰ τὴν ἐνδοχώραν».

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀδυναμία τῆς συμβάσεως. Ἡ ἑλλειψὶς τῆς καταλλήλου προετοιμασίας τῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς βιομηχανίας ἀλουμινίου. Προετοιμασίας, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ πρόγραμμα μελετημένον, μακρὰς πνοῆς, ἐνιαῖως ἐφαρμοζόμενον καὶ με συνέπειαν, σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστημονικῆς σοβαρότητος. Καὶ αὐτοῦ ἑλλείποντος, ἐπρωτιμῆθη τὸ ἐντυπωσιακόν, μετὰ τὴν οὐσίαν τῆς ἀποβατικῆς οικονομικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις προβάλῃ ὅτι ἐπρόκειτο περί εὐκαιρίας, ἡ ὁποία τὴν ἐξηγάσκει νὰ σπεύσῃ διὰ νὰ θραύσῃ τὸ φράγμα τοῦ τράστ ἀλουμινίου, εὐκαιρίας προκληθείσης ἀπὸ τὰ γεγονότα εις τὸ Κογκρέσσον ἢ ἀλλοῦ, ὅς τὸ εἶπη, διὰ νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν πράγματι ἦτο ἀξία ἡ εὐκαιρία. Μέχρι στιγμῆς ὅμως ἡ συζήτησις δὲν ἐφθάσε εις τὸ ἐπίπεδον τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ἀληθείας. Οὕτε, κυρίως ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡ ὁποία ὡς μὴ ὠφείλει, ἡσχολήθη μετὰ στείραν καὶ ἀναξίαν δι' αὐτὴν σκανδαλοθηρίαν, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπῆρχε θήραμα.

ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 23)

τανοί. Τους πίνακας τῆς κυβιστικῆς περιόδου ἀσφαλῶς εἶναι δύσκολον νὰ τοὺς καταλάβῃ κανεὶς ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μὴν αἰσθανθῇ τὴν ἐπιβολὴν τους. Φαίνονται ὡσάν ἔργα γλυπτικὰ τοῦ ἔχουν μεταφερθῇ εις μίαν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν. Μία φορὰ ὁ Πिकासὸς εἶπε σὲ ἕνα φίλον του: «Ζωγραφίζω τὰ πράγματα ὅπως τὰ σκέπτομαι ὅχι ὅπως τὰ βλέπω». Ὁ Πिकासὸς εἶναι ἀναμφισβητήτως μὴ μεγαλοφυΐα ποὺ ἐπηρεάσεν τὴν σύγχρονον τέχνην περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἀνθρώπον. Δὲν περιορίζεται ἀπὸ καμμίαν παράδοσιν. Χαίρεται ὅταν πειραματίζεται μετὰ νέας μορφὰς τῆς τέχνης. Ὅταν δὲ θέλει μπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ ἕνα μήνυμα.

Ὁ πίναξ του «Τὸ ὁστεοφυλάκειον» ποὺ τὸ ἐξωγράψισε τὸ 1945 προκαλεῖ βαθεῖα λύπη διὰ τὴν κτηνωδίαν τοῦ πολέμου. Ὁ τρόπος ποὺ χειρίζεται τὸ θέμα του εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸς ἀπὸ τῆς περιφήμον τοιχογραφίας «Γκουερνίκ» ποὺ τὴν ἐξωγράψισε τὸ 1937 διὰ τὴν Ἰσπανικὴν Κυβέρνησιν καὶ ποὺ σχέδιά της περιλαμβάνονται εις τὴν Ἐκθεσὶν τοῦ Λονδίνου. Τὸ μήνυμα τῶν ἔργων αὐτῶν εἶναι ἱσχυρὸν καὶ ὀλοφάνερρον: τὸ ὄργισμένον μῖσος διὰ τὸν πόλεμον. Σήμερα ὁ Πिकासὸς ζῇ εις τὴν Νότιον Γαλλίαν, εἰς ἕνα παλαιὸν πύργον. Ἐκεῖ, εις τὴν ἡρεμίαν τῆς ἐξοχῆς, ἀνάμεσα εις τοὺς γκριζογάλινους βράχους καὶ τὰ σκούρα πεῦκα, μετὰ τὴν ἐνεργητικότητά ἐνός νέου, ποὺ δὲν τὸν ἔχει ἐγκαταλείψει, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναμιγνύη χρώματα καὶ νὰ ζωγραφίζῃ ἀριστουργήματα.

● ●

ΧΑΡΗΣ ΠΑΠΠΙΣ (B.A., A.I.B.)

(ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ, Ἀμερικανὸς ἑλληνικῆς καταγωγῆς)

ΕΙΔΙΚΟΣ

ΕΠΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ-ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Παρασημοφορηθεὶς ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

1457 BROADWAY, NEW YORK 36, N. Y.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Συνδρομητὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ συνδρομητὰς μας, ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ μας τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐτησίως συνδρομῆς των. Ἡ τακτοποίησις των ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ὁμαλὴν διεκπεραίωσιν καὶ τὴν ἀποδοτικὴν κατ' ἑκαστον μῆνα ἀποστολὴν τοῦ «Αἰῶνος»

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: American Dol. 18. —English pounds 6-07.-00—D.M. 77.

Ο ΑΕΟΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMIC REVIEW

EDITOR-DIRECTOR: OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE:

34, PANEPISTIMIOU AVE, ATHENS — GREECE

Phones: 613.663—614.885

Telegrams:

TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION:

U.S.A. Dollars 18

English Pounds 6 and 7 shillings D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE: OTHON C. LEFAS - TETENES

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ

Διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν τευχῶν τοῦ «Αἰῶνος» τοῦ ἔτους 1959:

1) Δερματοδέτος βιβλιοδεσία δρχ. 35.

2) Πανόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 25. Εἰς τὰ γραφεῖα μας δύνασθε νὰ προσκομίσητε καὶ εἰς τὰς ὥρας 9—2 π.μ. καὶ 5—8 μ.μ. τὰ εἰς χεῖρας σας τεύχη τοῦ «Αἰῶνος».

(Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως)

Οἱ σελίδες αὐτὲς τοῦ Αἰῶνος ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικὰ μετὰ τὰς καλλιτεχνικὰς, μορφωτικὰς καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις τοῦ μηνὸς

Ὁ κόσμος τῆς τέχνης

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ξενος κ. Θ. Μελετίου. Εἰς τὴν κ. Κάλας ἐπέδωκε τὸ παράσημον ἐξαιρέτων πράξεων καὶ εἰς τὸν κ. Σεραφὶν τὸ παράσημον τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος. Ὁ κ. Κ. Μπασιτιάς, ὁ ὁποῖος ἐκόμισεν τὰ παράσημα εἰς Μιλάνον, προσέφερεν εἰς τὴν ἑλληνίδα καλλιτέχνηδα ἀνάγλυφον προσωπογραφίαν τῆς φιλοτεχνηθείσαν ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κ. Περναντινοῦ.

—Ἡ ΑΣΔΑΝ ἀνεκοίνωσεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Β' Πανελληνίου Διαγωνισμοῦ Χορωδιῶν ποὺ ἔγινε εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Πρώτη χορωδία κατετάχῃ ἡ μικτὴ Χαλανδρίου (Πετρίδης), Δεύτερα ἡ μικτὴ χορωδία τῆς ΧΑΝ Ἀθηνῶν. Πρώται χορωδία ἀνδρῶν ἐν ἰσοψηφίᾳ: «Θερμαϊκὸς» Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Κατοριᾶς. Δεύτεραι ἀνδρῶν αἱ χορωδία «Ἀριστοτέλης» τῆς Φλωρίνης καὶ «Ἅγιος Νικόλαος» Κοζάνης. Τρίτη χορωδία μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἡ χορωδία τοῦ Ὠδείου Κερκύρας. Εἰς τὰς μουσικὰς συνθέσεις, πρώτη ἡ σύνθεσις «Τριανταφυλλιά» τοῦ Β. Δοῖκου, δεύτεραι ἐν ἰσοψηφίᾳ αἱ συνθέσεις «Τρία παιδιὰ βοιωτικὰ» τοῦ Μ. Κεχαῖδη καὶ «Ἀνήφορος» τοῦ Μ. Βαξεβάνου. Τρίται ἐν ἰσοψηφίᾳ «Νυκτερινὸν» τοῦ κ. Κακίση σὲ στίχους Γ. Φωτεινοῦ καὶ ἡ σύνθεσις «Κρήτη» τοῦ Π. Γεωργίου.

—Ἡ Ἑθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ θὰ ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις τῆς χειμερινῆς περιόδου μετὰ τὸν «Ὀθέλλο» τοῦ Βέρντι, κατὰ σκηνοθεσίαν Μορσέκο. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ Ἀνδρέας Παρίδης.

—Ἡ χορωδία τῆς κ. Θάλειας Βυζαντίου ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας κατόπιν σειρᾶς ἐμφανίσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Ἡ χορωδία ἔλαβεν μέρος εἰς τὸ Φεστιβάλ τοῦ Μπαύρωιτ, εἰς τὸ Μπάντ Στέμπεν, εἰς Μπάντ Κίσιγκεν καὶ εἰς τὸ Ἐρλάγκεν. Αἱ ἐμφανίσεις τῆς χορωδίας ἐκινηματογραφήθησαν καὶ θὰ προβληθοῦν τὸν προσεχῆ μῆνα ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν τοῦ Μονάχου.

—Μετὰ ἐπιτυχίαν ἐδόθη ἡ μοναδικὴ παράστασις τοῦ Χάρρυ Μπελαφόντε καὶ τοῦ δωδεκαμελοῦς συγκροτήματός του εἰς τὸν Φαληρικὸν Ἰπποδρόμον. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ἦσαν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος, ὁ ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν κ. Ε. Καραντζῆς, αἱ κυρίαι Καραμανλῆ καὶ Μακρῆ, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὁ διάσημος ἡθοποιὸς Φρέντε-ρικ Μάρς, ὁ κ. Δ. Μυράτ, ἡ κ. Βάσω Μανωλίδου κ.ἄ.

—Εἰς τὸ Β' Φεστιβάλ Μεσογειακοῦ τραγουδιοῦ τῆς Βαρκελώνης ἡ Νάνα

Μούσχουρη ἐπῆρε τὸ πρῶτον βραβεῖον μετὰ τὸ τραγούδι τοῦ Γιαννίδη «Ξύπνα ἀγάπη μου». Ἐπίσης δεύτερον βραβεῖον ἐπῆρε ὁ Ἀλέκος Πάντας μετὰ τραγούδι τοῦ Μιμῆ Πλέσσα.

—Φεστιβάλ Μότσαρτ θὰ διοργανωθῇ εἰς Σάλτσμπουργκ ἀπὸ τὰς 22-29 Ἰανουαρίου 1961. Εἰς τὸ Φεστιβάλ θὰ λάβῃ μέρος ἡ ὀρχήστρα «Μοτσαρτέουμ», ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης καὶ τὸ Κουαρτέτο ἐκχόρδων Γιαννάσσεκ. Τὸ φεστιβάλ θὰ ἀρχίσῃ μετὰ ρεσιτάλ πιάνου τοῦ Κούρτ Νωῦμüller.

—Ἡ ὅπερα τοῦ Βερολίνου θὰ παρουσιάσῃ τὸν Ὀκτώβριον εἰς τὴν Ὁπεραν τῆς Βιέννης, τὴν ὅπεραν τοῦ Σαίμπεργκ «Μωῦσης καὶ Ἀαρών».

—Ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος θὰ διευθύνῃ τὰς δύο πρώτας συναυλίας τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βιέννης κατὰ τὴν περίδον 1960-1961. Τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης συναυλίας περιλαμβάνει τὴν «Πασσακά-λια» τοῦ Ἀντον φον Βέμπερν καὶ τὴν ἑνάτην Συμφωνίαν τοῦ Μάλερ. Ἡ δεύτερα συναυλία περιλαμβάνει τὴν Δευτέραν συμφωνίαν τοῦ Σχῦμαν, τὴν «Συμφωνίαν τῶν Ἐποχῶν» τοῦ Θ. Μπέργκερ καὶ τὴν «Θάλασσα» τοῦ Ντεμπυσσύ.

—Φεστιβάλ Σοῦμπερτ ὁργανοῦται στὰς 8 Ὀκτωβρίου εἰς Νότιγχαμ τῆς Ἀγγλίας τὸ ὅποσον θὰ ἀρχίσῃ μετὰ ρεσιτάλ τοῦ τενόρου Πήτερ Πήρς μετὰ συνοδείαν πιάνου τοῦ Μπέντζαμιν Μπρίττεν.

Τέσσερα νέα μελοδράματα θὰ ἀνεβασθοῦν εἰς τὸ Κόβεντ Γκάρντεν

—Ἡ Τζὴν Σάδερλαντ, ἡ διακεκριμένη Αὐστραλὴ ὑψίφωνος, ἡ ὁποία εἶναι σήμερα μίαν ἀπὸ τὰς καλυτέρας ἐρμηνευτρίδας μελοδραματικῶν ἡρώιδων τοῦ 19ου αἰῶνος, θὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν περίδον μελοδράματος 1960-1961 εἰς τὴν Βασιλικὴν Ὁπεραν τοῦ Κόβεντ Γκάρντεν τὴν 19ην προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Θὰ τραγουδήσῃ τὸν κύριον ρόλον εἰς μίαν νέαν παραγωγὴν τῆς «Ὑπνοβάτιδος» τοῦ Μπελλίνι, μετὰ διευθυντὴν ὀρχήστρας τὸν Τούλλιο Σεραφίν. Τὸ μελοδράμα— τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἀνεβασθῇ εἰς Κόβεντ Γκάρντεν ἀπὸ τὸ 1910—θὰ παρουσιασθῇ μετὰ σκηνοθεσίαν τοῦ Ἑνρίκε Μεντιόλι καὶ σκηνικὰ τοῦ Φιλίππο Σανζῶστ. Εἰς τὸ Κόβεντ Γκάρντεν θὰ ἀνεβασθοῦν ἐπίσης τὸ «Ὀνειρον Θερινῆς Νυκτός» τοῦ Μπέντζαμιν Μπρίττεν, τὸ ὁποῖον

ξετελεσθή δια πρώτην φοράν εις τὸ ἐφετεινὸν Φεστιβάλ τοῦ Ὑλντμπορ, ὁ «Φιντέλιο» καὶ ὁ «Φάλσταφ». Τὴν ὅπερα «Φιντέλιο» θὰ διευθύνῃ ὁ Ὀττο Κλέμπερ καὶ οἱ ἐκτελεστοὶ θὰ εἶναι οἱ Σένα Γιούρινιτς, Ἐλση Μόρισον, Τζῶν Βίκερς, Χάινς Χόττερ καὶ Γκόττλομπ Φρίκ. Ὁ Τζέραντ Ἐβανς θὰ τραγουδήσῃ τὸν κύριον ρόλον εἰς τὸν «Φάλσταφ», τὴν ὀρχήτρα θὰ διευθύνῃ ὁ Κάρλο Μαρία Τζιουλίνι καὶ τὴν σκηνοθεσία θὰ ἀναλάβῃ ὁ Λουκίνο Βισκόντι. Ἡ ὅπερα «Πήτερ Γκράιμς» τοῦ Μπρίττεν θὰ παιχθῇ ἀργότερα μαζί με τὸν «Ὀρφέα» τοῦ Γκλόουκ.

• ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Τὸ Φεστιβάλ

—Εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ Φεστιβάλ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Ὀλύμπια» τῆς Θεσσαλονίκης παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Ν. Μάρης, ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος κ. Α. Θεολογίτης, ὁ ὑφυπουργὸς Ἑσωτερικῶν κ. Ε. Καλαντζής, αἱ ἀρχαὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ πρόεδρος τῆς Δ.Ε.Θ. κ. Γεωργιάδης, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Στράτης Μυριβήλης κ.ά. Ὁμιλῆται ἦσαν ὁ κ. Ν. Μάρτης, ὁ κ. Α. Θεολογίτης καὶ ὁ κ. Γεωργιάδης, καὶ ἐπικολούθησε προβολὴ τῆς ταινίας «Μία τοῦ κλέφτη...» τοῦ κ. Ἰωαννοπούλου. Ἐπίσης προβλήθη ντοκιμενταῖρ γιὰ τὴν Δ.Ε.Θ. τῶν Ρ. Κούνδουρου καὶ Γ. Σβορώνου.

—Ἡ «Τουέντιθ Σέντσουρ Φόξ» θὰ προβῇ εἰς τὸ «Ρέξ» τὴν ταινία «Ἐνα σκυλὶ ἀπὸ τῆ Φλάνδρας» στίς 14 Νοεμβρίου ὥρα 9.45 μ.μ. Αἱ εἰσπράξεις τῆς προβολῆς αὐτῆς θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν Ἑταιρίαν Προστασίας τῶν Ζώων. Στὴν ταινία λαμβάνουν μέρος ὁ Νταϊήβιντ Λάντ, ὁ Ντόλαντ Κρίσπ, ὁ Θ. Μπίκελ καὶ τὸ σκυλὶ «Πατράσε». Οἱ Βασιλεῖς, ὁ Διάδοχος καὶ αἱ πριγκίπισσαι θὰ τιμῇσιν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἐπίσημον αὐτὴν «πρώτην».

—Τὸν Ὀκτώβριον ἀρχίζει εἰς τὴν Ρώμην τὸ γύρισμα ταινίας με θέμα τὴν ζωὴ τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσίζης, σὲ σκηνοθεσία Μπράντφορντ Οὐίλλιαμ.

«Ἀγαπᾶτε τὸν Μπράμς;»

—Συνεχίζονται τὰ δοκιμαστικὰ γυρίσματα τῆς ταινίας «Ἀγαπᾶτε τὸν Μπράμς;» ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο βιβλίον τῆς Φρανσουάξ Σαγκάν εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστοὶ θὰ εἶναι ἡ Ἰνγκριντ Μπέργκμαν, ὁ Ὑβ Μοντάν καὶ ὁ Ἄντονι Πέρκινς. Ἐπίσης λαμβάνει μέρος καὶ ἡ Ἀγγλὶς ἡθοποιὸς Τζαίку Λέην.

«Ὁ ἱππότης τῶν Ρόδων»

—Ὁ Ὁργανισμὸς Ράνκ πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ προσεχῶς τὴν κινηματογράφεισιν τοῦ «Ἱππότητος τῶν Ρόδων», τῆς ὅπερας με τὴν ὁποίαν θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἐφετεινὸν Φεστιβάλ τοῦ Σάλτσμπουργκ. Ἡ ἐταιρεία θὰ στείλῃ εἰς τὸ Σάλτσμπουργκ τοὺς τεχνικοὺς τῆς διὰ τὴν ἑγγραφήσιν τὴν ὅπερα τοῦ Ρίχαρντ Στράους εἰς φιλμ, τὸ ὁποῖον θὰ γυρίσῃ ὁ παραγωγὸς Πῶλ Τσίνερ. Τὸν «Ἱππότη τῶν Ρόδων»

θὰ διευθύνῃ ὁ μαέστρος Χέρμπερτ φὸν Καραγιάν καὶ τοὺς κύριους ρόλους θὰ τραγουδήσουν οἱ Λίζα ντέλλα Κάζα, Σένα Γιούρινιτς, Χίλντε Γκούντεν καὶ Ὀττο Ἐντελμαν. Ἐκπρόσωπος τῶν Πάινγουντ Στούντιος δὴλῶσεν εἰς ἀνταποκριτὴν τοῦ Τύπου τοῦ Λονδίνου ὅτι ἡ προβολὴ τῆς ταινίας ἀναμένεται νὰ γίνῃ εἰς Βρετανίαν περὶ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ὡς καὶ ἡ διανομὴ τῆς εἰς τὸ ἑξωτερικόν. Ὁ δρ. Τσίννερ, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιοῖ μέθοδον ἐπιτρέπουσαν ὅπως αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις ἐγγράφωνται κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ σελλουλόιδ ἔχει γίνῃ ἤδη διάσημος μετὰ τὴν ταινίαν τοῦ Μπαλλέτου Μπολσόϊ τὴν ὁποίαν ἐγύρισεν ὅταν τὸ ἐν λόγω μπαλλέτο ἐπεσκέφθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὴν Βρετανίαν καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Κόβεντ Γκάρντεν. Ὁ Τσίννερ ἔχει ἐπίσης κινηματογραφῆσαι μέρη ἀπὸ τὸ ρεπερτόριον τοῦ Βασιλικῆς Μπαλλέτου με βασικὸν ἐκτελεστὴν τὴν Μάργκοτ Φοντέν.

• ΒΙΒΛΙΑ

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ROTARY» τοῦ Θεοφάνους Μανιά—(Διάξεις εἰς Ροταριανὸν Ὀμίλον Θεσσαλονίκης, δοθεῖσα τὴν 10.5.60).

Κατατοπιστικὸ φυλλάδιο πάνω στοὺς σκοποὺς καὶ τὸ θέμα τοῦ Ρόταρν. Ὁ κ. Μανιάς ἀναλύνει με σαφὴ τρόπο τὸ πολύμορφο καὶ πολυσύνθετο Ρόταρν, τὴν ἰδεολογικὴν τὸν βάσι, τὴς ἐκδηλώσεις του καὶ γενικὰ τὴ δραστηριότητα τῆς πανανθρώπινης αὐτῆς κινήσεως. Ἐνδιαφέρουσες οἱ ἀπάνσεις τοῦ συγγραφέα γύρω ἀπὸ τὴς ἠθικῆς ἀρχῆς ποὺ πρέπει νὰ διέτουν τοὺς ροταριανοὺς καὶ αἰσιόδοξη ἡ πίστις ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὴς σελίδες τοῦ φυλλαδίου, γιὰ τὸ Ρόταρν, ὅπως πολλὰ σωστά καταλήγει ὁ συγγραφέας, εἶναι «ἕνα πρωτοπόρο εἶδος διεθνῶς ἀμφικινητικῆς, εἶναι ὁ προπομπὸς τῆς διανοουμένης ἀνθρωπότητος με ἀναπτεινόμενῃ τὴν σημαίαν τῆς ἀγάτης καὶ τῆς ἐλπίδος, δι' ἕνα καλύτερον μέλλον».

«Η ΓΕΝΕΣΗ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ», Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου (Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ κοινωνικὴ ἐπανάστασις). Σελ. 463, Ἀθήναι 1959).—Με πλοῦτον πηγῶν, σαφὴν ἰδεῶν, με μεθοδικότητα καὶ ἐπιστημονικότητα ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὸ πρόβλημα τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ εἰς τὸν κομμουνιστικὸν χῶρον. Ἀνατέμνει βαθειὰ τὰ προβλήματα, ἀναλύνει τὰ φαινόμενα, φτάνει εἰς τὴν ῥίζαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ παίρνει τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ τὸν βοηθήσουν στὴ σύνθεσι. Προκειται γιὰ ἕνα σοφὸ ἔργο γιὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἐλληνικὴ βιβλιογραφία τῆς κοινωνιολογίας πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανη.

• ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Στὴν Ἀθήνα

—Ἡ ἐκθεσίς πολυεδομικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων (Στρατιωτικῶν Συνδέσμου 24) παρατείνεται μέχρι τὰ μέσα Ὀκτωβρίου.

ΓΚΑΛΕΡΙ «ΤΕΧΝΗ» (Νίκης 2) Ὁμαδικὴ ἐκθεσίς ἔργων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς Καίτης Δαμιανοῦ, Γ. Ἰωάννου, Γ. Καρποντίνη, Χρ. Κοντογούρη, Μαρίας

Παπακωνσταντίνου, Π. Πασιρόγλου, Μ. Σταθακοπούλου—Νοῦμαν καὶ Σ. Φιλίππουσι.

—ΓΚΑΛΕΡΙ «ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ» (Βαλαωρίτου 9α) Ἐκθέτουν οἱ καλλιτέχναι Κοντόπουλος, Μάρθας, Μιχαήλ, Ντάβρου, Παγκάλου, Πολυχρονιάδου, Σαραφιανός, Ζογγολοπούλου, Χουτοπούλου, Λαμέρας, Τόμπρος.

Στὴν Ὑδρα

«ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΛΕΙΩ». Συνεχίζεται ἡ ἐκθεσίς καλλιτεχνῶν τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἐκθέτουν ἔργα τοὺς οἱ, Γιάννης Μαλτέζος, Χ. Καρρᾶς, Κ. Τσόκλης.

Στὸ ἑξωτερικόν

—Εἰς τὴν Διεθνή ἐκθεσιν Κεραμικῆς εἰς τὴν Φάεντσα τῆς Ἰταλίας ἔλαβεν μέρος με ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ὁ Ἕλλην γλύπτης Χ. Σκλαβενίτης με τέσσαρα κεραμικὰ ἔργα ποὺ προκάλεσαν ζωηρὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐνθουσιώδη σχόλια τῶν ἐειδικῶν.

—Εἰς τὴν Στοκχόλμην ἐγκαινιάσθη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου Πρεσβευτοῦ κ. Ἀλέξη Κύρου ἐκθεσίς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μεγάρου τῶν Καλλιτεχνῶν, 169 ἔργων Ἑλλήνων ζωγράφων (Μπεκιάρη, Κωνσταντινίδη, Κορογιαννάκη, Δαγκλή, Κατράκη, Μοντεσάντου, Μόσχου, Ὀρφανοῦ, Τάσσου, Βαρλάμου, Ζερβού) κ.ά.

• ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στὴν Ἑλλάδα

—«Γιορτὴ τοῦ Σταφυλίου» ὁργανώθη ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ τῆς Περιγητικῆς Λέσχης εἰς Κόρινθον ἀπὸ 23-25 Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν ἐκθεσιν συμμετεῖχον οἱ σωματεῖα Κόρινθου, Βραχατίου, Κιάτου, Ξυλοκάστρου. Ὁ χῶρος διευρυνθῆκε ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων τοῦ Κ. Κλώνη.

—Τὸ ἰνδικὸν χορευτικὸν συγκρότημα τῆς χορευτρίας Σάντα Ράο θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ θέατρον «Διόνυσια» ἀπὸ 3—9 Ὀκτωβρίου σὲ ἐνδιαφέρουσες χορευτικὰς συνθέσεις καὶ δημιουργίας καὶ χοροὺς τῆς Ἰνδίας.

—Εἰς τὴν «Γιορτὴ τοῦ κρασιοῦ» στὸ Δαφνὶ ποὺ προσελκύει κάθε βράδυ πλῆθος ἐπισκεπτῶν προσφέρονται κρασιὰ ἀπὸ 80 περιοχῆς τῆς Ἑλλάδος.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ χιλιοστοῦ σκάφους ποὺ θὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἐμπορικὸ μας ναυτικόν, ὁργανοῦνται ἑορταστικὰ ἐκδηλώσεις εἰς τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου. Σχετικῶς συνεσκέφθη ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀνδριανόπουλος μετὰ τῶν ἐφοπλιστῶν κ. Στ. Ἀνδρεάδη καὶ Μ. Κουλουκουντή.

—Εἰς τὰ Χανιά, τὸν προσεχῆ Μάιο θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ «Ἐτους Κονδυλάκη» με φιλολογικὸ μνημόσυνο τοῦ Κρητὸς πεζογράφου καὶ ὁμηγητῆ τὸν κ. Στράτη Μυριβήλη. Ἐπίσης θὰ στηθῇ ἡ προτομὴ τοῦ Κονδυλάκη σὲ κεντρικὸ σημεῖο τῆς πόλεως.

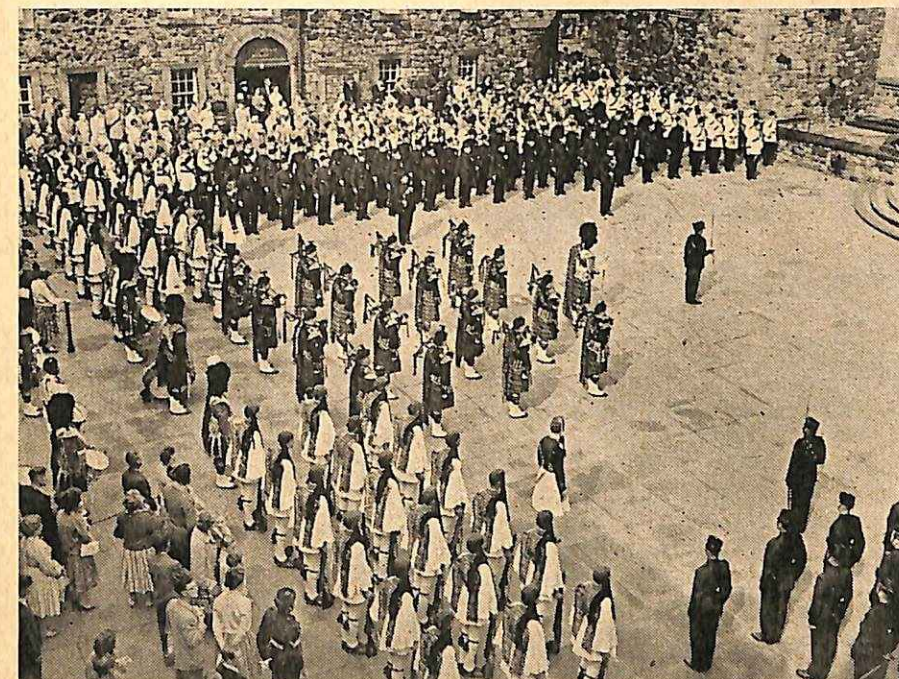
Στὸ ἑξωτερικόν

—Τὸ ἐφετεινὸν βραβεῖον (χρυσοῦν μετάλιον) τῶν Δελφῶν ἀνεμνήθη εἰς τὸν Ἰταλὸν ποιητὴν Ἄλντο Καπάσο ἀπὸ

ἐπιτροπὴν Ἑλλήνων ποιητῶν με ἐπικεφαλῆς τὸν Ἰταλομαθὴ Ἑλληνα ποιητὴ Φοῖβο Δέλφη.

Ἡ Νάντια Νερίνα εἰς τὸ Μπολσόϊ

Ἡ Νάντια Νερίνα, μία ἀπὸ τὰς πρώτας χορευτρίας τοῦ Βασιλικῆς Βρετ. Μπαλλέτου, ἐκλήθη διὰ νὰ χορεύσῃ εἰς Μόσχαν τὸν Ὀκτώβριον εἰς τὸ θέατρον Μπολσόϊ. Ἡ Νερίνα εἶναι 32 ἐτῶν καὶ ἔχει γεννηθῇ εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, θὰ εἶναι δὲ ἡ πρώτη Βρεταννὴ καλλιτέχνις, ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ εἰς Μόσχαν με τὴν Ἀγγλο-

Εἰς τὸ Φεστιβάλ Ἑδιμβούργου, ποὺ τελεῖται κατ' ἔτος εἰς Μεγ. Βρεταννίαν με τὴν συμμετοχὴν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων διαφόρων χωρῶν, μετέσχεν τμήμα ἐξήκοντα εὐζώνων τῆς Ἀνακτορικῆς Φρουρᾶς. Εἰς τὴν φωτογραφίαν οἱ εὐζῶνοι με τὰς γραφικὰς τὸν στολὰς εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ἑδιμβούργου.

σοβιετικὴν συμφωνίαν καλλιτεχνικῶν ἀνταλλαγῶν, τὴν ὑπογραφεῖσαν πέρυσιν. Πρὸ δύο ἐτῶν ἐχόρευσε με τὸν Θίασον τοῦ Μπολσόϊ καὶ ἡ ἄλλοτε χορευτρία τοῦ Βασιλικῆς Μπαλλέτου Μπέρυλ Γκρέν. Ἡ Νερίνα, ἡ ὁποία με τὸ πολὺπλευρον ταλέντο καὶ τὴν λαμπρὰν τεχνικὴν τῆς μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ ποικίλους ρόλους μπαλαρίνας, θὰ ἐμφανισθῇ δύο φορές με τὸν Θίασον Μπολσόϊ. Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου θὰ χορεύσῃ «Ζιζέλ» καὶ τρεῖς ἡμέρας ἀργότερον τὴν «Λίμνην τῶν Κύκνων». Ὡς παρτεναίρ τῆς θὰ ἔχῃ τὸν Νικολαῖ Φαντάυστεβ, ὁ ὁποῖος χορεύει συνήθως με τὴν Οὐλάνοβα. Ἡ Νερίνα θὰ ἐμφανισθῇ ἐπίσης με τοὺς θιάσους Κιρόβ καὶ Λένινγκραντ καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν τηλεόρασιν.

• ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μᾶς ἀπεστάλησαν :

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἑσωτερικοῦ

«Εὐζήτησις» Ἀθήναι. Ἀριθ. 10.

«Ἑλληνικὰ Θέματα» Ἀθήναι. Ἀριθ. 55.
«Κινηματογράφος καὶ Θέατρο» Ἀθήναι. Ἀριθ. 3.
«Ὁ Ἀγὼν μας» Ἀθήναι. Ἀριθ. 12.
«Τὰ Θερμὰ» Ἀθήναι. Ἀριθ. 91, 92, 93.
«Νέα τοῦ Ἰσραήλ» Ἀθήναι. Ἀριθ. 30, 31, 32.
«Τουριστικὴ Κρήτη» Ἀθήναι. Ἀριθ. 10.
«Εὐήμερα» Ἀθήναι. Ἀριθ. 34.
«Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» Ἀθήναι. Ἀριθ. 310.
«Ὁ φανὸς τῆς Κεφαλониᾶς» Ἀργυσότι. Ἀριθ. 36.
«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» Ἀθήναι. Ἀριθ. 1164.
«Ξενία» Ἀθήναι. Ἀριθ. 38.
«Ἰλιός» Ἀθήναι. Ἀριθ. 19.
«Ὀρίζοντες» Ἀθήναι. Ἀριθ. 26.
«Δημοσιότης καὶ Προβολή» Ἀθήναι. Ἀριθ. 19.
«Ἑθνικὴ Φλόγα» Ἀθήναι. Ἀριθ. 2.
«Ἑθνικὴ Ἀνασυγκρότησις» Ἀθήναι. Ἀριθ. 118.

«Δελτίον Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας. Γενικὴ Δ/σις Τύπου Προεδρίας Κυβερνήσεως. Ἀθήναι. Τεύχος 1ον.
«Ἑλληνικὸς Πλοῦτος» Ἀθήναι. Ἀριθ. 70.

Ἑσωτερικοῦ
«Ἑλληνικοὶ Ὀρίζοντες» Ἀλεξάνδρεια. Ἀριθ. 79.
«Κρίκος» Λονδίνον. Ἀριθ. 117, Σεπτέριος 1960.
«Ἡ ἑλληνικὴ μας γυνὴ» Ροδεσία. Ἀριθ. 45.
«Marine Engineering». Νέα Ὑόρκη—Αὐγουστος 1960.
«Nouvelles de l'OTAN» Παρίσι. Ἀριθ. 9.
«Painplay» Λονδίνον. Ἀριθ. 4020.
«Syren» Λονδίνον. Ἀριθ. 3341.
«Hellenic Review» Νέα Ὑόρκη. Ἀριθ. 9, 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ἑσωτερικοῦ
«Οἰκονομικὸς Χρόνος» Ἀθήναι. Ἀριθ. 267.
«Ἡ Ἐφημερίς τῶν Ἀγωνιῶν Ἑταριῶν» Ἀθήναι. Ἀριθ. 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449.
«Ναυτιλιακὴ Ναυτεργατικὴ» Ἀθήναι. Ἀριθ. 182, 183, 184, 185, 186.
«Ἐφημερίς τῶν Αὐτοκινητιστῶν» Ἀθήναι. Ἀριθ. 674, 675.
«Τὸ Περιστέρν» Ἀθήναι. Ἀριθ. 269, 270.
«Ἡ Φωνὴ τῶν Ἀποδήμων» Ἀθήναι. Ἀριθ. 27.
«Ὁ Ἑξω Ἑλληνισμός» Ἀθήναι. Ἀριθ. 308, 309, 310.
«Κοινοτικὸὺπαλληλικὸν Βῆμα» Ἀθήναι. Ἀριθ. 6, 37.

«Τραπεζικὸς Ἀγὼν» Ἀθήναι. Ἀριθ. 69.
«Ἡ Φωνὴ τῶν Φιλιατῶν» Ἀθήναι. Ἀριθ. 20, 21.
«Θεσπρωτικὸς Ἀγὼν» Ἀθήναι. Ἀριθ. 71, 72, 73.
«Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Λακωνίας» Σπάρτη. Ἀριθ. 107, 108.
«Κυκλαδικὸς Κόσμος» Σύρος. Ἀριθ. 34, 35, 36.
«Ἀθηναϊκὸς Τύπος» Ἀθήναι. Ἀριθ. 16, 17.
«Ἡπειρωτικὴ Δράσις» Ἀθήναι. Ἀριθ. 3, 4.
«Προοδευτικὴ Ζάκυνθος» Ἀριθ. 670.

Ἑξωτερικοῦ

«Ἑλληνικὸς Τύπος» Σικάγο. Ἀριθ. 30, 31, 32, 33, 34, 35.
«Ἡ Νότιος Ἀμερικὴ» Μπουένος Ἀϊρες. Ἀριθ. 104, 105, 106, 107.
«Μαραθὼν» Βραζιλία. Ἰούλιος 1960.
«Independance» Παρίσι. Ἀριθ. 486.
«Ἑθνος» Χιλή. Ἀριθ. 47.
«Ἑθνικὸν Βῆμα» Σίδνεϋ. Ἀριθ. 2052, 2053, 2054.

ΔΕΛΤΙΑ

«Ἐκλογὴ Τεχνικῶν Πληροφοριῶν». Ἐκδοσις τοῦ ΕΛΚΕΠΑ. Ἀθήναι.
«Πληροφορικὸν Δελτίον τοῦ ΕΛΚΕΠΑ» Ἀθήναι. Ἀριθ. 35.
«Δελτίον Πληροφοριῶν Ἰταλικῆς Ἐμπορικῆς Ἐπιμελητηρίου» Ἀθήναι.
«Δελτίον Ἑλληνογερμανικοῦ Ἐπιμελητηρίου» Ἀθήναι.
«Οἰκονομικὸν Δελτίον τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς» Ἀθήναι.
«Δελτίον Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς».
«Bussines» Αὐγουστος 1960.
«Information et Documents» Παρίσι. Αὐγουστος 1960.
«Ἑλληνοβραζιλιανὸν Δελτίον» Ἀριθ. 3—4.

*

Η «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

Πλούσιον, ὡς πάντοτε, εἰς ὕλην ἐπικαιρον καὶ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσιν καὶ μελαμπρὰν εἰκονογράφησιν, ἐκυκλοφόρησε τὸ 310ον τεῦχος τοῦ ἀρτιωτέρου εἰς τὸ εἶδος του ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικοῦ καὶ τεχνολογικοῦ περιοδικοῦ τῆς χώρας μας «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», μεταξὺ τῶν περιεχομένων τοῦ ὁποῖου σημειοῦμεν ὡς ἰδιαιτέρως ἀξιανάγνωστα: Κύριον ἄρθρον, ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, τὸν ἐκβιομηχανισμόν καὶ Κ.Ε.Α. Τὰ διαφωτιστικὰ καὶ θαρραλέα εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν τὴν τοποθέτησιν Σημειώματα τῆς Συντάξεως. Ἐμπεριστατωμένην ἑρευναν τοῦ κ. Φ. Κωνσταντινίδου διὰ τὸ νέον ὕδρον ηλεκτρικὸν ἔργον τῆς ΔΕΗ εἰς Ταυρωπὸν. Ἄρθρον τοῦ κ. Π. Τσιμπιδάρου περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1909. Ρεπορτάζ περὶ τὸν περιπτέρου τῆς ΔΕΗ εἰς τὴν Διεθνή Ἐκθεσιν Θεσσαλονίκης. Ἱστορικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Π. Κατηφόρη διὰ τὰ Γάντια. Ρεπορτάζ περὶ τοῦ νέου σκάφους τῆς Ἀτλαντικῆς Ἀλιείας «Εὐρυδίκη II». Κριτικὴν τοῦ Βιβλίου. Τέλος δὲ τὰς τεκμηριωμένας καὶ πάντοτε διαφωτιστικὰς ἀνασκοπήσεις τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας.

*

«Ο ΙΛΙΣΣΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 19ον τεῦχος (Σεπτέμβριον 1960) τοῦ περιοδικοῦ ἑλευθέρας σκέψεως «ΙΛΙΣΣΟΣ». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ τεύχους: Παλαιὰ καὶ νέα ἄρθρα γιὰ τὸν Κρίσανομῦρτι. Τί λέγει ἡ Βίβλος γιὰ τὴν μετεσάρκωσι. Ὁ Κομφοῦκιος. Ἡ σοφία τοῦ Λάο-Τσέ. Ἰω. Βασιλῆ: Ὁ Ἱπποτισμός σάν ἀνθρωπιστικὸς θεσμός. Ἡρὰ Λαμπιέρη: Ζωὴ καὶ Ἀγάπη. Δ. Ἰωαννίδης: Ἡ φθινοπωρινὴ ἰσιμηνία. Κ. Μελισσαροπούλου: Ἡ μοναδικότης κάθε στιγμῆς. Ἐμ. Ροῖδη: Ἱστορία ἐνὸς σκύλου. Χρ. Ριζοπούλου: Βιβλιοκρισία γιὰ τὸν Καζαντζάκη καὶ ἄλλα βιβλία. Ποιήματα, Χρονικά, κλπ.

Παρασημοφορία

—Ο Βασιλεύς απένευσε ιδιαιτέρως τὸν Ἀργυρὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλικῆς Τάγματος Γεωργίου Α' εἰς τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τοῦ σκάφους «Νηρεὺς» κ.κ. Ὀδυσσεά Ἐσκιντζόγλου καὶ Γεώργιον Ζαΐμην καὶ τὸν ἱστοπλόον Κωνσταντῖνον Σταυροῖδην. Ἐπίσης ὁ Βασιλεύς απένευσε τὸν Ταξιδιόχρην τοῦ Βασιλικῆς Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν κ. Κίμων Π. Βουρλούμην, ὑπεύθυνον τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, καὶ τὸν Ταξιδιόχρην τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν κ. Α. Φρυδᾶν μέχρι τοῦδε πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει καθήκοντα συμβούλου τῆς μόνιμου ἀντιπροσωπείας μας εἰς τὸν Ν.Α.Τ.Ο.

—Εἰς τὸν διεθνῆτα ἐξ Ἀθηνῶν ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Η.Α.Α. κ. Χάσαν Ἀμπάς Ζάκι, ἀπενεμήθη ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Φοίνικος.

—Εἰς τὴν κυρίαν Δ. Γρ. Λογοθέτου ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ Ἀξίας ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱσποτῶν Ἀγίου Διονυσίου Ζακύνθου, διὰ τὰς πρὸς τὸ Τάγμα ὑπηρεσίας τῆς.

Εἰς τὴν Ρόδον

—Ο κ. Ὁθων Κ. Λέφας—Τετανὲς παρέστη εἰς ἑκακτον σύσκεψιν εἰς Ρόδον διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησίν τῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν μετέσχον τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἐμποροβιομηχανικῶν τάξεων τῆς νήσου. Ο κ.

Τετανὲς ἀνέπτυξεν τὸν τρόπον συστάσεως οἰκονομικοῦ ὁργανισμοῦ σκοπὸν ἔχοντα τὴν εὐθύναν τῆς τουριστικῆς ἀξιολογήσεως τῆς νήσου. Ὁ ἐν λόγω ὁργανισμὸς θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀνέγερσιν τριῶν μεγάλων ξενοδοχείων εἰς Ρόδον, κατὰ τὰ ἐθνοπαϊκὰ πρότυπα. Ὡσαύτως ὁ κ. Τετανὲς ὡς πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνικοῦ Ὁργανισμοῦ παρέδωκε τὴν ἀνωτάτην διακρίσιν τοῦ ὁργανισμοῦ εἰς τὸν Δήμαρχον Ρόδου κ. Πετροῖδην διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρει εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μετὰ τὸν Ἀπόδημον Ἑλληνισμόν.

Ἡ δεξίωσις εἰς τὸ Ζάππειον

—Κατὰ τὴν δεξίωσιν ποὺ ἐδόθη εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον μετὰ τὰ ἐγκαινία τῆς ἐκδόσεως «Σύγχρονος Οἰκοδομικῆς Τέχνης εἰς τὴν Βιέννην» καὶ «Βιέννη—πόλις τῆς μουσικῆς» παρευρέθησαν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ Προεδρίας καὶ Ἐσωτερικῶν κ.κ. Κ. Τσάτσος καὶ Δ. Μακρῆς, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Α. Τσουκαλάς, ὁ ναύαρχος κ. Κ. Ἀλεξανδρῆς, ὁ βουλευτὴς καὶ τ. ὑπουργὸς κ. Α. Ἐδταξίας, ὁ κ. Γ. Κορνοούτος κ.α. Τὸν ἐγκαινιάσαντα τὴν ἐκθεσιν δήμαρχον τῆς αὐστριακῆς Πρωτευούσης κ. Φράντς Γιόνας προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων.

Εὐχαριστίες τοῦ κ. Γιόνας

—Ὁ Δήμαρχος Βιέννης κ. Φ. Γιόνας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐπισκέφθη τὸν Πρόεδρον τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου

κ. Ν. Παγώνην καὶ τὸν ἡγχαρίστησεν διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς συγχρόνου οἰκοδομικῆς τέχνης εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον.

Εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου

—Τὴν πρώτην συναντίαν τῆς Ὁρχήστρας τῆς Ρωμανικῆς Ἑλβετίας εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Ἐρνέστ Ἀνσερμέ παρηκολούθησαν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, ὁ Μ. Ἀνδρῆς καὶ ἡ κ. Δ. Λεβίδη, ὁ κ. Π. Λεονίδης, ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας καὶ ἡ κ. Κ. Τσάτσου, ὁ Ἑλβετὸς πρέσβυς καὶ ἡ κ. Φούκας, ὁ μουσικὸς ἀκόλουθος τῆς Γαλλικῆς Προσέβειας καὶ ἡ κ. Γκερὺ, ὁ μαέστρος κ. Δ. Χωραφᾶς, ὁ ναύαρχος κ. Ἀλεξανδρῆς, κ.α. Τὴν δευτέραν συναντίαν τῆς ὁρχήστρας εἰς τὸ θέατρον «Κοτοπούλην» ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Εἰρήνης καὶ τοῦ πρίγκηπος Μιχαήλ.

Ὁ κ. Ζάκι

—Ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Α. Δερτιλῆς παρέθεσεν δείπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Αἰγυπτίου ὑπουργοῦ Ἑθν. Οἰκονομίας κ. Ζάκι εἰς τὸ ὅπου παρέκδήσαν οἱ κ.κ. Ν. Μάρτης, Γ. Ἀνδριανόπουλος, Κ. Χρυσανθόπουλος καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Η.Α.Α. ἐν Ἀθήναις.

Εἰς μνήμην Κ. Κανάρη

—Ἐπραγματοποιήθη εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ναυτικοῦ Μουσείου ἡ δημοσία συνεδρία εἰς μνήμην τοῦ Ψαριανοῦ ναυμάχου Κωνσταντῖνου Κανάρη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 83 ἐτῶν ἀπὸ τὸν θάνατόν του. Τὴν ἐκδήλωσιν διωργάνωσεν ὁ σύνδεσμος «Φίλοι τῶν Ψαρῶν».

Δωρεὰ Ἀποδήμων Κοήτης

—Ἡ Παγκρήτιος Ἐνωσις τῶν Η.Π.Α. ἀπέστειλεν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Κοήτης δωρεὰ ἐκ 4 προσωπητήρων καὶ 4 ἀνατρεπομένων αὐτοκινήτων. Τοῦτο ἀνεκοίνωσεν ὁ ἀφίχθεις εἰς τὴν μεγαλόνησον ἱερεὺς τοῦ ναοῦ Ἀγίου Νικολάου τῆς πόλεως Ἀτλάντικ τῶν Η.Π.Α. καὶ σύμβουλος τῆς Παγκρητίου Ἐνώσεως Ἀρτέμιος Μάντακας.

Ἡ νέα Σύγκλητος τοῦ Ε.Μ.Π.

—Ἀνεκοινώθη ἡ σύνθεσις τῆς Συγκλήτου τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτε-

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποπερατωθείσης λεωφόρου Κηφισίας εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν διακρίνονται ἐξ ἀριστερῶν ὁ ὑπουργὸς Οἰκισμοῦ κ. Κεφαλογιάννης, ὁ ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων κ. Γκίκας, ἡ κα Α. Τσαλδάρη, ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσάτσος καὶ εἰς τὸν ἄκρον δεξιὰ ὁ πρόεδρος κοινότητος Ἑκάλης κ. Ὁθων Κ. Λέφας—Τετανὲς.

χνεῖον ἢ ὅποια ἔχει ὡς ἑξῆς : Α. Παππᾶς, πρῶταν, Γ. Χασιόπουλος προποῦταν, Κρ. Πεζόπουλος ἀντιπρῶταν, Κοσμῆτορες : Δ. Πίπας, Γ. Ραντόπουλος, Κ. Κιστῆς, Κ. Ἀσκητόπουλος καὶ Κ. Βασιλείου. Συγκλητικοί : Κ. Παπαϊωάννου, Α. Τρυπᾶνης, Κ. Μπίρης, Α. Κοντσοκώστας καὶ Α. Παπασπύρος.

Διορισμοὶ ἐπιστημόνων

—Διὰ διατάγματος διορίζονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὁ Γεώργιος Μιχαηλίδης—Νομὸς ὡς τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς, καὶ ὁ Γεώργιος Πρωτοψάλτης ὡς ἄμισθος ὑφηγητὴς τῆς Ἱστορίας Νεωτέρης Ἑλλάδος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διορίζονται ὁ Ἀναστάσιος Χρηστομάνος ὡς τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βιολογικῆς Χημείας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ ἡ Θεοδώρα Γκατζάρα ὡς ἐπιμελήτρια τῆς Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς τῆς ἰδίας Σχολῆς.

Οἱ «Φίλοι τῆς Χιλῆς»

—Τὸ Δ.Σ. τῶν «Φίλων τῆς Χιλῆς» ἀπερτίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Γαβριήλ Κ. Μονστάκη ὡς ἐπιτίμον πρόεδρον, Χ. Ἐδαγγελάτου τ. ὑπουργοῦ ὡς προέδρον, ἀντιπροέδρον τῶν κ.κ. Ἀνδρέα Κονιτοπούλου καὶ Ὁθωνος Κ. Λέφα—Τετανὲς, γεν. γραμματέως τοῦ κ. Γ. Πλαστροπούλου, γραμματέως τοῦ κ. Π. Ζούβα, ἐφόρον τῆς κ. Σοφίας Φάντη καὶ συμβούλων τῶν κ.κ. Π. Λώζου, Γ. Φλωράτου, Γ. Γκούμα, Κ.Ν. Θέμελη καὶ τῶν κ.κ. Μαρ. Μαλάνδρη, Ἐλ. Λεονδὲ—Κονιδάρη.

Τοποθετήσεις πρεσβετῶν

—Ἀνεκοινώθη ὅτι παρσχέθη ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων ἡ συγκατάθεσις διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κατωτέρω νέων πρεσβετῶν : Τοῦ κ. Π. Βερνίκου ὡς πρεσβετοῦ εἰς Χάγην, τοῦ κ. Κ. Τριανταφυλλάκου ὡς πρεσβετοῦ εἰς Βέρνην

καθὼς καὶ τῶν ἀρχῶν, ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἤρωος τῆς ἐπαναστάσεως Παπανίκα. Τὸν ἀνδριάντα ἀπεκάλυψεν ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας Προκόπιος. Ἐπίσης εἰς Φεβρὸν ἐγένοντο, παρουσία τῶν κ.κ. Κ. Παπακωνσταντῖνου καὶ Κ. Ἀδαμοπούλου, τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἤρωος τῶν σφαγιασθέντων ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν.

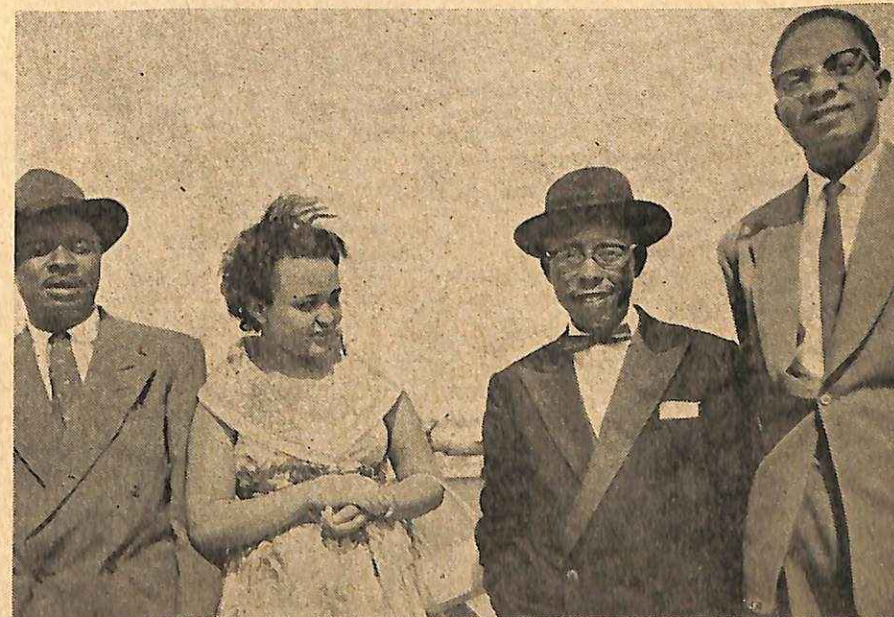
Μνημόσυνον πεσόντων

—Μνημόσυνον τῶν πεσόντων εἰς τὰς μάχας κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ συμμοριτισμοῦ ἐγένετο εἰς Κύντιαν χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Κονίτης Παντελεήμονος. Παρέστη πλῆθος κόσμου, ὁ διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας στρατηγὸς Καραγιάννης, ὁ διευθυντὴς ἀναπήρων τοῦ Γ.Ε.Σ. ταξίαρχος Γιαννόπουλος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων.

Μ. Καραγάτσης

—Τὰ ἑλληνικὰ γράμματα πενθοῦν τὴν ἀπώλεια τοῦ διακεκριμένου Ἑλλήνος πεζογράφου Μ. Καραγάτση. Πλῆθος κόσμου παρευρέθη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος λογοτέχνη, θανμαστὰι τοῦ ἔργου του καὶ φίλοι. Τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν εἰς τὸ Ἀ' Νεκροταφεῖον, παρηκολούθησαν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Κ. Τσάτσος, Κ. Καλλίας, Γ. Βογιατζῆς, Α. Δερτιλῆς, Ν. Μάρτης, ὁ νομάρχης Ἀττικῆς κ. Παπαρηγόπουλος, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων, οἱ ἀκαδημαῖκοι Στράτης Μυριβήλης καὶ Ἡλίας Βενέζης, καὶ ἐκπρόσωποι τῶν πνευματικῶν καὶ λογοτεχνικῶν ὁργανώσεων. Τὸν Καραγάτση ἀπαιχαιρέτησαν ἐκ μέρους τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρείας Λογοτεχνῶν ὁ κ. Π. Χάρης καταθέσας στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ, ὁ κ. Π. Λυκουρέζος ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν καὶ ὁ κ. Α. Καλλονᾶς ἐκ μέρους τῶν συντακτῶν τῆς «Βραδυνῆς».

★

Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῆς Κατάγκας κ. Σιλόμπα Μοντάκα συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ δύο βουλευτῶν τῆς Κατάγκας. Ὁ κ. Μοντάκα κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν του συνωμίλησεν μετὰ κυβερνητικῶν παραγόντων ἐκθέσας τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κράτους τῆς Κατάγκας νὰ ἀναπτύξῃ οἰκονομικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

(Εκ του δελτίου Έλληνικού Συνδέσμου των Ήν. Έθνών)

(Συνέχεια εκ της σελ. 24)

την όποιαν φαίνεται ότι θίγει περισσότερο παντός άλλου το ζήτημα του άφοπλισμού. Η ανάπτυξης του διεθνούς δικαίου και η βραδεία ανάπτυξη της παγκοσμίου κοινότητας δεν επέτρεψαν εισέτι τοιαύτας προόδους, κατά όποιαι θα επέτρεπον να επιβληθώ εις παρεκτρεπόμενον κράτος ή συλλογική θέλησις. Όσον αφορά λοιπόν τον περιορισμό των έξοπλισμών, ή δυνατότης μιας διεθνούς συμφωνίας στηρίζεται έως τώρα εις τας διαπραγματεύσεις, εις μίαν προσπάθειαν συνεννοήσεως και εις τας μετά μεγάλων δυσκολιών επιτυγχανομένας άμοιβαίας ύποχωρήσεις. Διά να εκτιμηθούν, κατά όποιαι θα έπետως αϊ καταβαλλόμεναι κοιναι προσπάθειαι και διά να άποφεύγωνται φαντασιοκοπήματα, επιβάλλεται πρό παντός να μην υπερτιμώνται αϊ δυνατότητες τας όποιαι διαθέτουν επί του σημείου τούτου τά Ήνωμένα Έθνη.

Πρέπει συναφώς να υπογραμμισθώ ή στενή σχέση που συνδέει το πρόβλημα του άφοπλισμού με την γενικήν πολιτικήν κατάστασιν. Η σχέση αυτή είναι τόσο σημαντική ώστε δεν είναι δυνατόν ν' αναζητηθώ λύσις εις το πρόβλημα του άφοπλισμού χωρίς να έχη δημιουργηθώ ή άπαραίτητος ατμόσφαιρα ύφεσεως και έμπιστοσύνης διά την ρύθμισιν των κρίσιμων μεταξύ των κρατών πολιτικών ζητημάτων. Άφοπλισμός, άμοιβαία έμπιστοσύνη, διακανονισμός των μεταξύ των κρατών διαφορών είναι παράγοντες άλληλένδετοι διά την εξασφάλισιν της ειρήνης. Έξ άλλου δεν πρέπει να λησμονήται ότι, εις τον σημερινόν κόσμον οί έξοπλισμοί παραμένουν τά αναπόφευκτα όργανα κάθε κράτους εις τον άγώνα του διά την αύξησιν της ισχύος του ή και διά την διατήρησιν άπλως της θέσεώς του εις την πλάστιγγα της δυνάμεως, ήτις και μόνη παρέχει ένις τας

δυνατότητας επίλυσεως διεθνών προβλημάτων. Έκ τούτου συνάγεται ότι ό άφοπλισμός δεν δύναται να νοηθώ χωρίς να έχη προηγηθώ ή πραγματοποίησις μιας ίσορροπίας των πολιτικών δυνάμεων εις τον κόσμον ή τουλάχιστον ή θεμελίωσις ενός άποτελεσματικού συστήματος συλλογικής ασφαλείας.

Δύο διατάξεις του Χάρτου των Ήνωμένων Έθνών, αϊ διατάξεις των άρθρων 11 και 26, παρέχουν εις τον Ο.Η.Ε. την άρμοδιότητα να επιλαμβάνεται του προβλήματος του άφοπλισμού. Η έπελθούσα δε επανάστασις εις την τεχνικήν των έξοπλισμών μετά την κατά το 1945 έναρξιν της ατομικής εποχής, προσέδωκεν εις το πρόβλημα του άφοπλισμού πρωταρχικήν σπουδαιότητα διά την εξασφάλισιν της παγκοσμίου ειρήνης.

Αϊ διεξαχθείσαι μέχρι σήμερα διεθνείς διαπραγματεύσεις έντός του πλαισίου των Ήν. Έθνών και του θέματος του άφοπλισμού διακρίνονται εις τρία στάδια: Κατά το πρώτον στάδιον, από του 1946 έως το 1950, δύο χωριστά όργανα του Ο.Η.Ε. ήσχολήθησαν με το πρόβλημα του διεθνούς έλέγχου της ατομικής ενεργείας άφ' ενός και με τον περιορισμό των έξοπλισμών κλασσικού τύπου άφ' έτέρου. Κατά την δευτέραν περίοδον, από του 1950 μέχρι του 1953 έν νέον μοναδικόν όργανον υπεκατέστησε τά δύο προηγούμενα και ήσχολήθη επί του προβλήματος του άφοπλισμού έν τώ συνόλω του. Καί κατά την τρίτην τέλος περίοδον, ή όποία ήρχισε το 1954, αϊ ουσιαστικά σχετικά διαπραγματεύσεις διεξάγονται υπό μιας περιορισμένης υποεπιτροπής της Επιτροπής του Ο.Η.Ε. επί του άφοπλισμού, εις την όποιαν ύποεπιτροπήν μετέχουν αντιπρόσωποι μόνον των μεγάλων δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένου και του Καναδά, από τας όποιαις εξαρτάται κυρίως ή δυνατότης μιας διεθνούς συμφωνίας διά τον άφοπλισμόν.

Η Γενική Συνέλευσις της ΑΧΕΠΑ εις Καναδά

Η 38η Γενική Συνέλευσις των αντιπροσώπων της Οργανώσεως ΑΧΕΠΑ (Αμερικής), συγκληθείσα την 14ην παρελθόντος μηνός Αυγούστου εις την πόλιν της Μοντρεάλης του Καναδά, εξέλεξε μετά τώ πέρας των εργασιών της, τόν νέον Ύπατον Διοικητικόν Συμβούλιον διά τώ έτος 1960-61. Ύπατον δέ Πρόεδρον τών εκλεκτών νομομαθώ εκ Νέας Υόρκης Κον Νικόλαον Κοφφινά.

Η Συνέλευσις αυτή, ή πρώτη της ΑΧΕΠΑ εις τον Καναδά, έχαρακτηρίσθη ως ή μεγαλύτερα και πολυπληθέστερα πάσης άλλης συγκληθείσης ποτέ εκεί, συγκεντρώσασα άνω των 25 χιλιάδων μελών και αντιπροσώπων. Ο άριθμός των καταγραφέντων επισκεπτών εις τούς καταλόγους των ξενοδοχείων της πόλεως, ανήλθε τας δεκαοκτώ χιλιάδας, υπό των άρμοδίων δέ άρχών υπελογίσθη ότι ή πόλις όφελήθη άνω των πέντε εκ. δολλαρίων.

Ο πλούσιος σημασιολογισμός και τώ πλήθος των πολυχρόμων ταινιών με τώ «ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ», προσέδωσαν εις την πόλιν όβιν πανηγυρικού έορτασμού.

Επιστολαί φιλοξενίας, εκφράζονσαι τώ «ώς εύ παρέστητε», έστάλησαν εις τά μέλη της Συνελεύσεως υπό του Προθυπουργού του Καναδά John Diefenbaker, του Δημάρχου της πόλεως Sarto Fourrier, εύχέτηριος τοιαύτη υπό του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ.κ. Ιακώβου και πλήθος άλλων, αίτινες και άνεγνώσθησαν κατά την έναρξιν των εργασιών ρής Συνελεύσεως υπό του Γεν. Προέδρου αυτής Κον George Prahianopoulos.

Τήν Συνέλευσιν έτίμησε διά της παρουσίας Του και ή Α.Ε. ό Κος Ι. Καλλέργης, Προσβευτής της Α.Μ. του Βασιλέως των Ελλήνων εις τον Καναδά.

Αεροπορικώς και επί τούτου άφικθείς εξ Ελλάδος, ό πανελληνίως γνωστός και μέλος της Οργανώσεως Κος Νίκος Γούναρις, εφείδρυνε και έπλούτισε «τις Έλληνικές Βραδύνες», ό δέ Κος Ήλίας Κοντρομάνης, Γεν. Άνταποκριτής του Έλληνικού και Αποδήμιου Τύπου, παρεκολούθησε προσωπικώς τά της Συνελεύσεως.

Η έν γένει όργάνωσις και διεκπεραίωσις του προγράμματος της Συνελεύσεως υπήρξε επιτυχεστάτη, ή έντύπωσις δέ του συνόλου αυτής τοιαύτη, ώστε δικαίως να καταγραφώ εις τά ιστορικά της πόλεως της Μοντρεάλης.

Δ)σεις συμφώνως τώ άρθρω 6 Α.Ν. 1097

Κατοικία εκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θεσέως και Άλσους, Έκκλη.

Κατοικία ύπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ίσμηνης 42, Γλυφάδα.

Κατοικία προϊσταμ. τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

ΝΑΥΤΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ, ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ, ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ - ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ - ΜΕΓΑΡΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ, ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ, ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ, ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ

34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΗΛΕΦ.: 614.885, 614.886

ΘΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΙ

“ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ,”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

• ΖΩΗΣ • ΠΥΡΟΣ • ΘΑΛΑΣΣΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ • ΚΛΟΠΗΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ • ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΔΟΥΣ • ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ • ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ • ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ • ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ASSANSEURS • ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ. Τ. Α.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

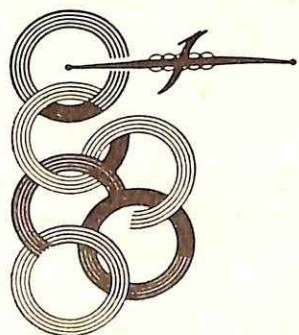
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

δρομολόγια με

Comet 4B

- Τα ταχύτερα τετρακινητήρια αεριωδούμενα αεροσκάφη (ταχύτης 854 χιλιόμ. την ώρα)
- Ύπερμοντέρνα έσωτερική διαρρύθμιση με αναπαυτικώτατα καθίσματα
- Έκλεκτότατα γεύματα παρασκευαζόμενα από τους καλύτερους μαγείρους

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

προσφέρει πάντοτε τὸ τελειότερον

C. RIZOS

